Daci, Români, Vlahi si Albanezi…

Puncte de vedere despre Originea Românilor

Un alt punct de vedere asupra aromanilor si a "originii sudice a romanilor".

Cum mi-am inceput "demersul istoric"?

Al. Phillipide, daca imi aduc bine aminte, sustinea ca ar fi avut loc o migratie a vlahilor sud-dunareni peste Dunare, dar din actuala Bulgarie, in secolul VII.

Nu mai tin minte sursa, dar stiu ca romanii se cam feresc sa aduca vorba de teoriile lui sau ale lui Ovid Densusianu).

Cel mai probabil au existat mai multe miscari de populatii romanizate, atat dinspre Balcani catre Dunarea si Karpati cat probabil si invers (asa cum sustine documentul ala bizantin din 1066 sau cum sustin legendele privind "descalecarile" din sec. XIII-XIV etc.).

Eu prima oara am auzit de teoriile lui Densusianu si Phillipide de la o fosta a mea profesoara de Limba Romana din liceu, care ne-a spus cate ceva, dar mai cu fereala..... Ca asa era in vremea aia, cea comunista....

Apoi... mi se parea imposibil ca un popor cum e cel geto-dac (apropos... chiar erau acestia UN singur popor?) sa fie asimilat/eliminat in doar 150 de ani de ocupatie romana. Am citit pe undeva ca romanii nu au ocupat decat 17% din teritoriul Daciei de la nord de Dunare, de pe vremea lui Burebista si ce a fost mai sus de Carpati nu prea i-a interesat. Teoria statornicitatii dacilor sub ocupatie romana e confirmata si de cei vreo mie de ani in

care Transilvania a fost sub ocupatie straina, românii neputand fi pur si simplu asimilati, poate doar intr-un numar nesemnificativ... Porturile, obiceiurile si credintele populare aduc foarte mult cu cele ale vechiului popor dac si nicidecum cel roman. Nu imbratisez ideea ca niste legiuni romane de la granita imperiului au putut asimila un popor intreg, chiar redus numericeste in urma razboielor pana la 500.000-1.000.000 insi, asa cum citisem undeva. In conditiile atacurilor repetate ale migratorilor, oare cati cetateni romani s-au stabilit la nord de Dunare, intr-o zona necivilizata si nesigura? Retragerea aureliana nu dovedeste altceva decat faptul ca romanii au fost doar niste cuceritori. Nu au avut niciodata sprijinul dacilor in consolidarea granitei => nu s-a produs nici o asimilare.

Teoria contopirii dintre daci si romani a fost lansata pe la 1800 din Ardealul ocupat de Habsburgi, mai exact de Scoala Ardeleana (institutie finantata si sustinuta de guvernul austriac, ca parte a Bisericii Române Unite cu Roma). Este o ipoteza care servea intereselor teritoriale ale austriecilor in Transilvania mult mai bine decat un probabil (dupa parerea mea) adevar istoric - acela al statorinicitatii si continuitatii dacilor in spatiul carpato-danubiano-pontic. S-au facut studii linvigstice false si s-a mers pe antiteza civilizatie (romanii)-salbaticie (dacii). Tot Scoala Ardeleana a promovat si ideea diferentelor imense intre limba dacilor si cea latina (ceea ce nu s-a intamplat si cand s-a studiat geneza poporului spaniol). Astfel s-a spus ca poporul care avea 3.000

de ani vechime pe acest teritoriu cand au venit romanii a fost sters din istorie si a aparut un nou popor, mult mai tanar, popor care nici nu ar fi existat cand a "aterizat" Attila... iar românii de pretutindeni au fost mandri sa se declare urmasi ai lui marelui Traian si nu ai barbarului Decebal - ca asa suntem noi mai .....fraieri. Oricum, cert este ca Scoala Ardeleana a avut si un rol pozitiv in desteptarea constiintei nationale romanesti si in unificarea limbii scrise si vorbite, ca sa nu mai spunem ca prin influenta exercitata mai apoi asupra Principatelor Valachia si Moldova a contribuit la latinizarea scrierii si la renuntarea la scrieriea slavona si la liturghiile in slavona bisericeasca.

In general nu sunt adeptul teoriei conspiratiei - cand am auzit prima data despre chestiile astea am fost super-sceptic... Incet-incet insa am inceput sa renunt la ce am invatat in scoala, cum ca poporul român a avea o origine nobila latina. Acum chiar mi se pare de-a dreptul aberanta aceasta teorie...

Cred ca influenta romanilor asupra populatiei din spatiul carpato-danubiano-pontic e comparabila intr-un fel cu influentele pe care le-au avut de-a lungul istoriei popoarele migratoare sau Imperiului Otoman...

Asa au inceput “cautarile”….

Să începem cu Aromânii….

Aromanii se considera urmasii lui Filip al II-lea si Alexandru Macedon, si ca ei fac parte din stramosii lor, tot asa cum Burebista si Decebal sunt considerati stramosii romanilor.

Macedonia - o tara care s-a format ca regat, inca din secolul VIII i.Hr., apoi ca imperiu, fiind considerat cel dintai imperiu din Europa si totodata cea mai inalta expresie politica a spatiului balcanic si european pana la incadrarea sa in hotarele Imperiului Roman in secolul II i.Hr. - este situata in partea central-estica a Peninsulei Balcanice si a fost locuita din vechi timpuri de triburi macedonene.

Prin expansiunea Romei dupa moartea lui Alexandru Macedon (323 i.Hr.), suveranitatea imperiului macedonean avea sa decada si sa se destrame, iar Macedonia insasi sa fie desfiintata ca regat si transformata in provincie romana (148 i.Hr.).

Anul 148 i.Hr. reprezinta data de cand incepe lungul proces de romanizare a populatiei macedonene si nasterea unui popor nou, ca urmare a simbiozei dintre bastinasii macedoneni si nou-veniti, ce va purta mai tarziu numele de vlah, armanu, aroman etc.

Limba latina, acest instrument de unificare etnica, a fost impusa nu numai populatiei macedonene, ci tuturor popoarelor autohtone cucerite de romani.

Cauza pentru care romanismul a prins radacini atat de puternice si atat de durabile in

Macedonia - precum s-a intamplat si in Dacia mai tarziu - se datoreaza faptului ca romanii erau posesorii unei civilizatii superioare bastinasilor.

Aceasta se poate deduce si din faptul ca, daca populatia macedoneana, prin asezarea multor colonisti romani, a suferit un proces de romanizare, populatia blocului elenic insa a ramas neatinsa de un astfel de fenomen.

Daca baza etnica la romani este formata de catre daci in schimb la aromani baza etnica este formata de catre macedoneni.

Limba latina a fost cea care s-a impus si a dus in final la indepartarea definitiva a limbii macedonene, cea care nu era inteleasa nici de greci si nici de catre iliri.

Incepand de la aceasta data (148 i.Hr.), timp de mai mult de doua milenii, Macedonia si populatia ei (este vorba acum de aromani) au reusit sa reziste sub Imperiul Roman timp de aproape opt secole, sub Imperiul Bizantin, mai mult de opt secole si sub Imperiul Otoman, aproape 5 secole (circa 460 de ani).

Dupa o existenta de mii de ani, in anul 1913, prin Pacea de la Bucuresti din 10 august, incheiata dupa razboaiele balcanice, pamanturile Macedoniei (in suprafata de circa 87.500 kmp) si populatia ei au fost impartite celor patru state vecine: Grecia (51%), Albania (11%), Serbia (29%) si Bulgaria (9%). De la aceasta data, 10 august 1913, aromanii au intrat intr-un proces necrutator si neintrerupt de deznationalizare si asimilare de catre populatiile majoritare in mijlocul carora au ajuns sa traiasca.

Se sustine ca limba aromana ar fi un dialect al limbii romane si care a aparut dupa anul 1848 - dupa ce revolutionarii romani pasoptisti (Cristian Tell, Nicolae Balcescu etc.) au luat contact cu aromanii din Macedonia - are aceeasi vechime cu o teorie greceasca asemanatoare cu ea, dar care insa sustine ca aromana este un idiom al limbii eline, iar aromanii sunt greci latinizati.
Oamenii de stiinta insa spun ca limba aromana este o limba romanica careia, din vechea limba latina vulgara, i-au ramas in lexicul de baza circa 1600 de cuvinte. De-a lungul celor doua milenii de existenta, limbii aromane i s-au mai adaugat circa 2600 de cuvinte grecesti, 560 de cuvinte slave, 350 de cuvinte albaneze, 1600 de cuvinte turcesti etc. Cu toate ca in lexicul de baza s-a adaugat un numar mult mai mare de cuvinte din alte limbi balcanice (slave, grecesti, turcesti), structura, morfologia si sintaxa limbii aromane nu s-au schimbat si au ramas asa cum au fost si in limba latina.

De asemenea, elementele fundamentale ale lexicului, cele de intrebuintare permanenta, de circulatie interna, sunt tot de origine latina. Ele revin tot mereu, sunt necontenit intrebuintate in graiul zilnic si au familii de cuvinte foarte bogate.

Argumente lingvistice

A. Xenopol, in cartea sa "Teoria lui Roesler", studii asupra staruintei romanilor in Dacia Traiana, Ed. Albatros, Bucuresti, 1998, critica un istoric cu numele de Hunfalvy care sustinea ca

"Romanii din nordul Dunarii inteleg usor limba macedo-romana".

Xenopol a raspuns astfel: "Este cunoscut ca un roman de la nord de Dunare nu poate fara un studiu sau fara a invata de inainte sa inteleaga dialectul vorbit la sudul Balcanilor si invers". De acest lucru poate sa fie convins fiecare cand va compara doua texte luate din aceste doua limbi.

In final A.D. Xenopol, tragea concluzia: "Aceste doua dialecte sunt cu totul diferite, nu sunt la fel". Mai departe marele istoric aduce si alte argumente in legatura cu aceste doua limbi intre care este o mare diferenta. "Limba aromana nu poate sa fie socotita ca un dialect al limbii daco-romane. Ca sa fie socotita ca dialect trebuie sa indeplineasca cel putin doua conditii: dialectul aroman si cel daco-roman trebuie sa fie produsul unui singur popor si sa traiasca in acelasi loc; sa aiba aceeasi istorie".

In realitate, intre aromana si daco-romana este departe de a fi vorba de identitate, ci doar de concordante structurale si materiale importante. Majoritatea acestor trasaturi comune au fost dobandite inainte de secolul al VII-lea (Mihaescu 1978: 320-327), cu toate acestea dezvoltarea paralela, dar independenta a continuat chiar si dupa aceasta data, in virtutea tendintelor comune mostenite.

Pentru a explica concordanta dintre cele doua idiomuri (aromana si romana) nu este deloc necesar sa-i asezam pe toti (aromani si romani) in vreun district riguros inchis, pentru doua-trei secole . Nu trebuie sa uitam ca aria macedoneana a fost romanizata cu mai mult de doua secole inaintea

Daciei (148 i.Hr.), ca ea a continuat sa faca parte din imperiu si dupa parasirea Daciei, si ca inaintea sosirii slavilor exista - de la Adriatica la nordul Carpatilor - un continuum Romanicum, presarat de neromani, dintre care unii, ca albanezii, n-au fost niciodata romanizati.

Limba DACA

Sunetul “a” este folosit în Europa doar în limbile româna si albaneza, limbi care au în alfabet si litera corespunzatoare. Sunetele "a" si "s" au ramas din limba daca, respectiv ilira, limbi care au multe caracteristici comune. Singura limba antica europeana care avea în alfabet litera s a fost limba etrusca, în care "S" era scris "M" (vezi sut - sutina). Etrusca însa, nu avea sunetele "b", "d" si "g".

Datorita alfabetului grec si cel latin, sunetul “s” nu putea fi reprodus în scris, asa încât au fost preluate cuvinte din limbile daca si ilira, în care “s” a fost înlocuit cu "s". Similar, “a” din limba daca a fost înlocuit cu “a” sau “o”, iar î a fost înlocuit cu i, în limbile greaca si latina.

Existenta lui “a” în limba româna nu poate fi explicata decât prin existenta acestui sunet în limba daca. Aceasta pune într-o noua lumina originea “latina” a cuvintelor românesti care contin sunetul “a”. Putem vorbi, în aceste situatii doar de o origine comuna a acestor cuvinte, anterioara cuceririi

daciei de catre romani si chiar anterioara aparitiei romanilor. Acelasi lucru poate fi spus în legatura cu foarte multe cuvinte românesti compuse cu prefixele "îm", "în", "ras" si "raz".

Marea majoritate a cuvintelor românesti care încep cu litera î, sunt cuvinte compuse, având prefixele "îm" (aprox. 400 cuvinte) sau "în" (aprox. 1700 cuvinte). Numai câteva au corespondente in limba latina, care încep cu "im" sau "in" si numai câteva provin prin compunerea cu cuvinte de origine franceza. În exemplele de mai jos sunt prezentate si doua cuvinte compuse fara prefixele mentionate, care au fost preluate în limba latina, fara a mai prezenta forma compusa:

armasar - admissarius , lingura - lingula.

În plus, ele indica si originea daca a cuvintelor componente: arma, sar, ling, gura. Aceeasi remarca poate fi facuta si pentru majoritatea cuvintelor compuse cu prefixele "îm", "în", "ras" si "raz". În plus, la aceste cuvinte se pot identifica noi sensuri.

În limba daca, ”s” apare adesea la sfârsitul cuvântului, la fel cum apare “os” în limba greaca. Mai jos sunt date doua exemple de cuvinte dace, la care “s” a fost grecizat în “os”: samus - samos, cris - chrysos. Au fost identificate si doua cuvinte continând litera s care au corespondent în limba etrusca: Maris si sut.

Prescurtari: D - dac, E - etrusc, G - grec, L - latin, DEX - dictionarul explicativ al limbii române.
1. altoi (D) = care înalta, înnobileaza. Cuvântul a ramas in limba româna cu sensul îngust de vlastar pentru înnobilarea (înaltarea în sens figurat) unei plante. Sensul initial poate fi intuit în sensul figurat

al verbului a altoi: a bate cu scopul de a înnobila, înalta pe un copil, de unde si zicala: "unde da tata, creste".

2. alt (D) = altum (L) = înalt. În limba româna, cuvântul alt si cele compuse cu el ca prefix, au capatat sensul de diferit. Totusi, expresia "asta (asa) e altceva" are de obicei sensul de "asta (asa) nu mai este gresit", altceva însemnând ceva diferit, dar în sens pozitiv (înaltator). Sensul original al cuvântului alt a fost pastrat în cuvintele altoi si înalt = în+alt ca în expresia "înaltul cerului" = în+altul cerului adica în înaltimea cerului.

3. armasar (D) = admissarius (L) = armasar. Armasar este compus din cuvintele dace "arma" si "sar", desemnând calul (vezi samsar) care transporta un om înarmat. Corespondentul latin nu mai pastreaza forma compusa, aceasta indicând ca a fost preluat si latinizat cu sufixul "us". La fel a fost preluat în latina si cuvântul arma ca "arma". Zeul Marte a fost preluat de romani de la daci, la care era numit Ares

4. arestai (D) = arrest (german) = arresto (italian) = pus sub arest, a aresta. A "aresta" este compus din cuvintele dace Ares si "sta", adica a sta sub puterea lui Ares, zeul razboiului. Cuvântul "sta" apare cu forma "stai" în cuvintele dace schistai (pustnici) si polistai (calugari) desemnând pe oamenii sfinti care stau separat, respectiv în comunitate.

5. barbat (D) = barbatos/varvatos (G) = barbatus (L) = barbat. Barbat este radacina atât pentru corespondentul grec, cât si pentru cel latin. În insula Corfu exista o localitate numita Barbatos. Limba greaca este anterioara celei latine, deci barbat nu este de origine latina. Nu poate fi nici de

origine greaca, deoarece barbatos/varvatos este un cuvânt prehelenic, rar folosit în greaca veche. Barbat este si numele fratelui lui Litovoi, un alt nume dac.
6. boer (D) = boer (danez) = stapân, boier. Cuvintul dac boer se regaseste în numele Boerebistes (Burebista). Acest cuvânt compus înseamna stapânul Ebistes. Cuvântul danez boer înseamna fermier, stapân al pamântului. Pastrarea acestui cuvânt confirma influenta daca asupra danilor stabiliti in Danemarca, numita Dachia în evul mediu.
7. cel (D) = cel (E) = zeitate chtonica. La daci, "cel" avea o conotatie sacra, ca în: "cel de pe comori" sau "cel mai cel". "Acel" avea sensul de "al lui Cel", deci este posibil ca Cel sa fi fost la daci, zeita mama, ca si la etrusci. "Celu" era la etrusci un titlu de preot, probabil corespondentul cuvântului dac "acel". Pe o placuta etrusca din sec V î.C., gasita la Populonia, este reprezentat zeul razboiului, Laran, luptându-se împotriva lui Celsclan ("clan" = fiu), giganticul fiu al zeitei Cel, a pamântului. "Celius Tuscorum lingua September mensis dicitur" se traduce din latina: "celius (celi) în limba etrusca înseamna luna septembrie" (vezi Testimonia Linguae Etruscae, 801, 824). Deci luna recoltei, era numita dupa zeita chtonica, Cel.
8. celar (D) = cela (E) = încapere subterana, pivnita, celar. Ambele cuvintele deriva din radacina "cel". (vezi "cel"). Cuvântului românesc celar îi corespunde "chilear" (pivnita) în dialectul aromân. Ulterior, cuvântul etrusc "cela" a capatat sensul de încapere, camera, îndepartându-se de legatura cu

radacina "cel", zeita subpamânteana. El a fost preluat în limba latina ca "cella".
9. cris (D) = chrysos (G) = aur. Din apele Crisurilor (= auritelor), care izvorasc din muntii apuseni, era extras aurul, prin spalarea nisipului in bai. Cuvântul dac este radacina a cuvântului grecesc corespunzator, format prin adaugarea sufixului „os”, deci cuvântul grecesc deriva din cel dac.
10. crisan = aurar. Acest cuvânt, pastrat ca nume pâna azi, dovedeste continuitatea prezentei dace pe aceste meleaguri.
11. gelu (D) = gela (G) = rege. Cuvântul dac gelu, cu semnificatia de rege, apare în numele Gelula - loctiitorul lui Decebal, iar mai târziu ca nume al voievodului Gelu, pomenit de unguri ca Gyla. Gheorghe Musu mentioneaza cuvântul "suangela", utilizat de Stephanus Byzantius cu sensul de mormântul (groapa) regelui.
12. haita (D) = Aita (E) = simbolul lumii mortilor (vezi lup).
13. juramânt (D) = juramentum (L) = juramânt. Juramânt vine de la radacina daca “jur”, însemnând spatiul în mijlocul caruia se afla cineva sau ceva (cf. DEX). Juramântul se facea numai în prezenta martorilor din “juriu”. În latina nu exista cuvânt analog radacinii jur, nici corespondent pentru juriu. Cuvântul latin “juramentum” este deci împrumutat din limba daca.
14. lapus (D) = lapus (L) = iepure. Lapus apare în multe toponime, precum si în Lapusneanu, dar sensul sau a disparut în limba româna.
15. ler (D) = ler (E) = Dumnezeu.
16. leu/lev? (D) = lev (E) = leu. Existenta, atât în limba etrusca, cât si în limba rusa, a cuvântului

"lev", cu acelasi sens, sugereaza originea dacica a cuvântului. În DEX, cuvântul leu este trecut cu etimologie necunoscuta!
17. lingura (D) = lingula (L) = lingura. Lingura este compus din cuvintele dace “ling” si “gura”, desemnând un obiect care se linge în gura. Cuvântul latin, nu mai pastreaza o forma compusa si este în mod evident preluat din limba daca.
18. livada (D) = livada. În DEX este considerat de origine slava, de la bulgarul "livada" sau ucrainianul "levada". Acest cuvânt nu are o forma similara în limba greaca, dar în insula Corfu exista localitatea Livadia, care dovedeste ca acest cuvânt a existat în perioada prehelenica. Deci slavii au preluat acest cuvânt de la daci, transformând a-ul, pe care nu îl au în alfabet, în a.
19. lup/lupu (D) - lup/lupu (E) Probabil ca lupul reprezenta la daci pe zeul mortii, echivalentul lui Hades. În etrusca, "lup" înseamna a muri, iar "lupu" înseamna mort. Putem presupune ca daca "lupu" era mortul, atunci "haita" era lumea mortilor. O sa râdeti, poate, dar chiar asa era! Aita era, la etrusci, zeul care personifica lumea mortilor. Era reprezentat cu cap de lup, ca si corespondentul sau grec, Hades. Picturile funerare etrusce îl înfatiseaza pe zeul mortii purtând capul si blana unui lup. Pe de alta parte steagul de lupta al dacilor arata similar si foarte probabil, îl reprezenta tot pe zeul mortii. Semnificatia acestui zeu dac era probabil identica cu cea a zeului egiptean Upuaut/Wepwawet - Ophois(G), zeul cu cap de sacal. Acesta era numit "deschizator al drumurilor". Upuaut avea un dublu rol, fiind un zeu al razboiului si al cultului funerar,

deschizând drumul atât pentru armatele faraonului cât si pentru spiritele mortilor.
20. Maris (D) = Maris (E) = zeul fecunditatii si fertilitatii. Maris, numele dac al râului Mures era si numele zeului etrusc al fecunditatii, reprezentat fie ca un barbat barbos, fie ca un tânar sau chiar ca un grup de nou-nascuti îngrijiti de Minerva. Zona cu terenul cel mai fertil, propice agriculturii, aflata în imediata apropiere a Sarmisegetuzei si a Devei, principalele centre ale puterii dace, este valea Muresului.
21. miel (D) = miel. Acest cuvânt nu are o forma asemanatoare în niciuna din celelalte limbi vorbite vreodata în Europa. Forma latina "agnellus", data în DEX nu poate fi nicidecum la originea cuvântului. Sa nu uitam ca dacii erau în primul rând pastori si nu au învatat aceasta meserie de la romani.
22. mierla (D) = merlum (E) = mierla. Mierla era pasarea mortii, atât la daci, cât si la etrusci, care o mentioneaza în Liber Lintaeus, ca fiind cea care ridica sufletul mortului la cer. Rolul funerar al mierlei la daci se deduce din verbul a mierli, cu întelesul de a muri.
23. mut (D) = mut (E) = care nu poate vorbi, mut. În etrusca au fost identificate cuvintele "mutna" si "mutana", cu sensul de sarcofag. Mut-na este de fapt un cuvânt compus ca si pacha-na, care a fost tradus ca "tinând sau apartinând lui Pacha". Dupa aceiasi logica, "mutna" se traduce ca "tinând sau apartinând lui mut". Cuvântul etrusc pentru mort este "lupu" (vezi lup). Deci "mutna" nu înseamna a mortului, ci a celui care nu vorbeste (mutului).
24. oier (D) + pata (D) = oeoropata (G) = omorâtor de oameni. Oeoropata este numele dat de greci

amazoanelor, care omorau pastorii si le luau turmele. Cuvântul grecesc este compus din doua cuvinte dace: oier/oeor si pata care înseamna a omor. Vechea expresie “fara de pata”, însemna “care nu a comis omor”.
25. Paca? (D) = Pacha (E) = echivalentul zeului grec Dionysos sau al romanului Bachus. Sunt multe cuvinte de origine daca care încep cu paca/paca, care conduc spre ideea ca ar fi putut exista la daci un zeu similar etruscului Pacha: (a) pacali, pacaleala, pocal, pacat, pacatui, împacat, pacatoasa si pahar. Pacala, din basmele românesti , este un personaj similar satirilor de la greci, fiind posibil ca numele lui sa provina de la numele unui zeu dac numit Paca. Grecii antici îl sarbatoreau pe Dionysos de anul nou. Acesta începea pe atunci, ca si la romani, la 1 aprilie, zi ramasa peste tot în lume ca ziua pacalelilor. În aceasta zi, Dionysus era reprezentat de un copil pus într-un cos, reprezentând renasterea anuala a zeului, ca zeu al fertilitatii. Conotatia negativa a cuvântului pacat a fost datorata aparitiei crestinismului, care a încercat sa elimine cultul lui Dionysos. Cuvântul compus "împacat", precum si derivatele sale indica sensul initial pozitiv al cuvântului pacat si rolul jucat de zeul Pacha.
26. pacatoasa (D) = pachanthur (E) = echivalenta menadei (G) si a bachantei (L) = femeie care participa la celebrarea lui Paca.
27. papar (D) = paparoina (G) = papaver (L) = mac. Macul era folosit in ritualul de aducere a ploii, numit de daci paparude. Cuvântul dac este practic radacina corespondentelor grecesc si latin.

28. raspunde (D) = respondere (L) Cuvântul dac este compus din ras (mult) +spun +de (despre) si înseamna a spune multe detalii despre un anumit lucru. Cuvântul latin nu este compus, deci a fost preluat din alta limba.
29. sac (D) = sac (E) = sac.
30. samus (D) = samos (G) = înalt. Somesul cald si cel rece izvorasc din Muntele Mare din muntii apuseni. Dacii le numeau Samus, datorita muntelui înalt ("mare") din care izvorau.
31. sames (D) = samos (G) = înalt. Sames era numele unui "înalt" demnitar care strângea birurile dintr-un judet (zona condusa de un jude).
32. sama (D) = bir. De acolo vine "a da sama", cu sensul de a da birul.
33. samavolnic = volnic (sau vornic) care ia sama (birul). Samavolnic si-a schimbat sensul initial de titlu/functie de dregator luând sensul de abuziv. Cu acest sens, cuvântul a ajuns în limba rusa ca "samovol'nâi".
34. samsar (D) = samsar (bulgar) = simsar (turc) = caraus, cel care transporta "sama" pe cai "sar". Cuvântul sar, cu sensul de cal a fost folosit si în evul mediu, în saragea = sarica (turc) = calaret turc. Cuvântul este compus din "sar" - cal si "agea" - conducator turc.
Existenta în cuvântului sar în latinul "admissarius" - armasar, dovedeste ca acesta nu este de origine turca sau bulgara, ci a fost preluat in aceste limbi de la vlahi.
35. schistai/ktistai (D) = cei care stau separat, izolati, adica pustnici. De la radacina schi, cu sensul de separat, provin cuvintele schit si schisma.

36. sfoara (D) = sphaira (G) = învârtire, rasucire. De la acest sens, pierdut astazi, vine expresia "a da sfoara în tara", adica a face turul tarii. Sfoara, cu sensul de fir rasucit, deriva din toarcerea, rasucirea, prin care se face. Acest sens a ajuns în limba neogreaca sub forma "sfora". Numai în limba daca sfoara avea atât sensul de învârtire, rasucire, cât si de fir rasucit, deci "sfora" a fost preluat de greci de la daci.
37. sus (D) = sus (E) = sus.
38. sut (D) = suti (E) = lacas subteran. La etrusci, lânga poarta de intrare în mormânt scria "ca suti" sau "ta suti", însemnând "acesta este lacasul subteran". Cuvintele etrusce pentru mormânt erau "thaure" si "thaura", iar cuvântul pentru lumea subpamânteana era "hintha". Numeroase obiecte mortuare poarta inscriptia "sutina", uneori incizata astfel încât obiectul sa nu mai poata fi folosit, ca în cazul oglinzilor. Iesirea din sut a minerilor înseamna iesirea din lacasul de sub pamânt, nu din schimbul de lucru. În DEX se considera ca sut provine de la germanul "schicht" - schimb. În afara de faptul ca cele doua cuvinte nu seamana deloc, se pune problema de ce sut, cu sensul de schimb, nu este folosit decât în minerit?
39. tânar (D) = Thanr (E). La etrusci, Thanr este o divinitate reprezentata pe anumite oglinzi, care înfatiseaza scene de nastere si copii divini.
40. tamas (D) = tamas, thamas (G) = ginere. Tamas este un cuvânt prehelenic. Gheorghe Musu sugerat originea sa egipteana, de la tham (thâm), cu sensul de legatura.
41. trei (D) = trei (E) = trei.
42. un (D) = un (E) = un.

43. vel (D) = vel (E) = mare, cu sens figurat, ca titlu. Cuvântul dac "vel", cu sensul de mare a ajuns sa preceada un titlu sau rang boieresc în evul mediu, în Moldova si Valahia (ex. vel logofat). În limba româna au ramas cuvintele derivate ca veleitate si veleitar. La etrusci, vel preceda numele inscriptionate pe monumentele funerare. De exemplu, pe peretii mormântului Francois de la Vulci, apartinând familiei Saties (sec V î.C.) se afla inscriptiile "vel saties arnza", care se traduc "marele Saties micul Arnth"

Si ca o "curiozitate": Cuvinte DACICE in limba Romana (de mentionat totusi ca nu toate sunt "dacice", unele fiind chiar …. Slave ori Maghiare, de fapt)

abes Hasdeu, Vraciu
Abrud Hasdeu
abur Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
acata Russu
adamana (dar, mita) Vraciu
ademeni Hasdeu
adiia Russu
aghiuta Hasdeu
aidoma Hasdeu
alac Hasdeu
ala Hasdeu
aldea Hasdeu
ameti Russu
amurg Russu
anina Russu
aprig Russu
argea Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu

Arges Hasdeu
arunca Russu
azuga Hasdeu
baci Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
baier Russu
baliga Russu (albaneza)
balta Russu (albaneza)
bara Hasdeu
Barba-cot Hasdeu
barza Hasdeu, Russu, Vraciu
basca Hasdeu, Russu (albaneza)
batal Hasdeu
balaur / balaur Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
baga Russu
baiat Russu
balan Hasdeu
beregata Russu
boare Russu
bordei Hasdeu, Russu
borta Hasdeu
brad Hasdeu, Russu (albaneza)
brîndusa Russu
brînza Hasdeu, Russu, Vraciu
brîu Russu (albaneza)
brusture Russu (albaneza)
bucura (si familia sa de cuvinte) Russu (albaneza)
buiestru Russu
bunget Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
burghiu Hasdeu
burlan Russu
burta Russu
burtuca Hasdeu
burtus Hasdeu
butuc Russu

butura Russu
buza Russu (albaneza)
caier Russu
cata Russu
caciula Russu (albaneza)
capusa Russu (albaneza)
caputa Russu (albaneza)
catun Russu (albaneza)
cioara Hasdeu, Vraciu
cioban Hasdeu
cioc Hasdeu, Vraciu
ciocîrlie Hasdeu
ciomag Hasdeu
cîrlan Russu
cîrlig Russu
codru Hasdeu, Vraciu
copac Russu (albaneza)
copil Russu
cret Russu
cruta Russu (albaneza)
cujba Hasdeu
culbec Hasdeu
curma Russu (albaneza)
curpan Russu (albaneza)
cursa Russu (albaneza)
custura Russu
darari Russu
das Russu (albaneza)
darîma Russu (albaneza)
deh Hasdeu
deretica Russu
descata Russu
descurca Russu
desghina Russu

dezbara Russu
dezgauc Hasdeu
doina Hasdeu, Vraciu
don Hasdeu
dop Russu
droaie Russu
dulau Hasdeu, Vraciu
farîma Russu (albaneza)
gard Russu (albaneza)
gata Russu (albaneza)
galbeaza Russu (albaneza)
genune Hasdeu, Russu
gheara Russu
ghes Russu
ghimpe Russu (albaneza)
ghiob Hasdeu
ghionoaie Russu (albaneza)
ghiont Russu
ghiuj Hasdeu, Vraciu
gîde Hasdeu
gîdel Hasdeu
gordin Hasdeu
gorun Russu
grapa Russu (albaneza)
gresie Russu (albaneza)
groapa Russu (albaneza)
grui Russu
grumaz Russu (albaneza)
grunz Russu (albaneza)
gudura Russu
gusa Russu (albaneza)
hojma Hasdeu, Vraciu
iazma Hasdeu
iele Hasdeu

încurca Russu
înghina Russu
îngurzi Russu
înseila Russu
întrema Russu
jilt / jielt (=pîrîu) Hasdeu, Vraciu
leagan Russu
lepada Russu
lespede Russu
lesina Russu
mal Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
maldac Hasdeu
mazare Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
maces Russu
madari Russu
magura Russu (albaneza)
malai Hasdeu
mamaliga Hasdeu
marcat Russu
matura Russu (albaneza)
Mehadia Hasdeu
melc Hasdeu, Russu, Vraciu
mieru Russu
mire Hasdeu, Russu, Vraciu
mistret Russu
misca Russu
mînz Russu (albaneza)
morman Russu
mosoc Hasdeu
mos Russu (albaneza)
mot Hasdeu
mugure Russu (albaneza)
mununa Russu
murg Russu (albaneza)

musat Russu
napîrca Russu (albaneza)
nasarîmba Hasdeu
nitel Russu
noian Russu
ortoman Hasdeu
pastaie Russu (albaneza)
pastra Russu
pînza Russu
pîrîu Russu (albaneza)
prunc Russu
pururea Russu (albaneza)
rata Hasdeu, Vraciu
ravac Hasdeu
rabda Russu
reazem Russu
ridica Russu
rîmfa Hasdeu
rînza Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
sarbad Russu (albaneza)
Sarmisegetuza Hasdeu
scapara Russu (albaneza)
scrum Russu (albaneza)
scula Russu (albaneza)
scurma Russu
sîmbure Russu (albaneza)
sîmvea Hasdeu
spînz Russu (albaneza)
stapîn Hasdeu, Vraciu
starnut Russu
stejar Hasdeu, Vraciu
steregie Russu
sterp Russu (albaneza)
stîna Hasdeu, Vraciu

straghiata Russu
strepede Russu (albaneza)
strugure Russu
strunga Russu (albaneza)
sugruma Russu
sugusa Russu
sale Russu (albaneza)
sira Hasdeu, Russu
sopîrla Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
soric Russu
sut Russu (albaneza)
tare Russu
traista Hasdeu
tulei Hasdeu
tap Russu (albaneza)
tarc Russu (albaneza)
tarina Russu
tarus Russu
tundra Hasdeu
turca Hasdeu
uita (a se uita) Russu
undrea Russu
urca Russu
urcior Russu
urda Hasdeu, Russu, Vraciu
urdina Russu
urdoare Russu
vatra Hasdeu, Russu (albaneza), Vraciu
vatama Russu
vatui Russu (albaneza)
viezure Russu (albaneza)
viscol Russu
zara Russu
zar Russu

zburda Russu
zestre Russu
zgarda Russu (albaneza)
zgîria Russu (albaneza?)
zgîrma Russu
zimbru Hasdeu, Vraciu
zîrna Hasdeu

Legatura cu albaneza

Un numar restrâns de cuvinte uzuale (aproximativ 300) este prezent fie doar în limba româna, fie si în limba albaneza --se presupune ca acestea ar fi cuvinte mostenite de la daci. (? Lista de cuvinte dacice)
O alta caracteristica comuna cu albaneza (preluata mai târziu si de limba bulgara) este folosirea unor sufixe ca articole hotarâte (în româna -ul, -a; în albaneza -u, -a). (? Uniunea lingvistica balcanica).

Densusianu a argumentat acum aproape 100 de ani ca ea s-a format la sud de Dunare. Ceva conexiuni cu albaneza si asemanarea (de care sunt unii asa de mândri) cu italiana arata ca a fost nevoie de un timp de dospire in acel spatiu si nu in altul, pentru ca limba sa sune asa cum suna azi.

Importantele imprumuturi slave arata acelasi lucru; la trei - patru secole dupa retragerea aureliana , slavii sudici au devenit vecinii populatiei mai mult sau mai putin romanizate din Balcani. Daca limba romaneasca s-ar fi format pe unde se ruina Sarmizegetusa, ar fi trebuit sa pastreze ceva

amprente de esenta germanica (goti, gepizi) ori central-asiatica (huni, avari) ori turanica (bulgari inca neslavizati).
Nimic.. ori aproape NIMIC....

Sa te tot puna pe ganduri, nu?

Legatura cu latina

O ipoteza este aceea a legaturii limbii dacilor cu limba latina, sustinuta de adoptarea rapida a limbii latine chiar daca ocupatia romana a fost exercitata doar asupra unei portiuni mici din teritoriul locuit de daci (dupa unii istorici doar 14%) si timpul scurt al ocupatiei (165 de ani).

Primele mentiuni istorice

Daca kronicarii nu-i numesc pe Valahi mai devreme de secolul 6-7, aia este pentru ca ATUNCI INCA nu se formasera ca popor si limba distincte de latina-populara-vulgara, nu e limpede?

1) Prima mentionare istorica in Balcani are loc dupa Theopanes si Theophylact Simocatta in anul 579, "vlahii" acompaniind o armata bizantina care marsaluia impotriva avarilor pe teritoriul actualei Bulgarii.

...........zicându-i în limba parinteasca: torna, torna, fratre.

Nota Bene: Fraza NU este in limba romaneasca. La modul cum este prezentata in Kronika, ar putea fi si

in ... latina-vulgara, ori ITALIANA, ori DALMATA!
De ce?
Simplu: La data semnalata (579 en) INCA nu se facuse clara diferentierea fata de latina populara!
Deci?
Deci poporul si limba romaneasca INCA nu existau...

----

2) A doua mentiune sigura urmeaza la anul 976 cand Kedrenos, vorbeste despre asasinarea lui David, fratele lui Samuel, tarul bulgarilor de catre niste "vlahi" nomazi. In aceasta perioada, vlahii erau inca numerosi.

In 1186 vlahii se revolta impotriva taxelor bizantine. Conducatorii lor au fost doi romani: Petru si Asan, iar telul lor era crearea unui regat vlah independent in sudul Bulgariei si in in jurul actualului Salonic / Saruna pe aromana. Acestia se apara cu succes impotriva armatelor bizantine. Urmatoarele sase sute de ani ii regasesc pe vlahi sub stapinirea otomana.

Populatiile slave le spun vlahi sau vlassi, grecii le spun cuto-vlahi, albanezii le spun tschoban, serbii le spun tsintsari, iar romanii dela Nord de Dunare le zic machidoni.

(Despre numele ČOBAN dat de Albanezi vom discuta mai tarziu, totusi remarcam azi-devreme despre acest termen larg utilizat pentru romanicii-

sudici. Asa sunt cunoscuti acestia, de popor de ciobani-pastori-oameni-de-munte... MUNTENI. Nu intamplator Valachii deveniti Nordici isi pastreaza multa vreme obiceiurile pastorale si viata in tinuturile de sub-munte.... Nu intamplator am semnalat mai devreme asemanarile si certele inrudiri de cuvinte cu Albanezii, ce sunt in limba lor proprie numiti tot.... MUNTENI.)

Apoi, numele de "Machidoni/Makedoni". De la "Macedo-Romani" vine? Nicicum! Ultima e o denumire culta si necunoscuta de publicul larg. Denumirea de machedon este veche si utilizarea lui "Ke" in loc de "Ce" in denominatiune spune si despre originea sudica-slava a termenului. Intr-adevar, originea lor este din Vechea Makedonia...

Asa cum pentru romanii nordunareni SUBSTRATUL etno-lingvistic este traco-dacic, pentru romanicii sudici este traco-ilyrica.
Daca baza etnica la romani este formata de catre traco-daci in schimb la aromani baza etnica este formata de catre macedoneni-ilyri.

Aromanii se considera urmasii lui Filip al II-lea si Alexandru Macedon, si ca ei fac parte din stramosii lor, tot asa cum Burebista si Decebal sunt considerati stramosii romanilor.

Macedonia - o tara care s-a format ca regat, inca din secolul VIII i.Hr., apoi ca imperiu, fiind considerat cel dintai imperiu din Europa si totodata cea mai inalta expresie politica a spatiului balcanic si european pana la incadrarea sa in hotarele

Imperiului Roman in secolul II i.Hr. - este situata in partea central-estica a Peninsulei Balcanice si a fost locuita din vechi timpuri de triburi macedonene.

Prin expansiunea Romei dupa moartea lui Alexandru Macedon (323 i.Hr.), suveranitatea imperiului macedonean avea sa decada si sa se destrame, iar Macedonia insasi sa fie desfiintata ca regat si transformata in provincie romana (148 i.Hr.).

Anul 148 i.Hr. reprezinta data de cand incepe lungul proces de romanizare a populatiei macedonene si nasterea unui popor nou, ca urmare a simbiozei dintre bastinasii macedoneni si nou-veniti, ce va purta mai tarziu numele de vlah, armanu, aroman etc.

Incepand de la aceasta data (148 i.Hr.), timp de mai mult de doua milenii, Macedonia si populatia ei (este vorba acum de aromani) au reusit sa reziste sub Imperiul Roman timp de aproape opt secole, sub Imperiul Bizantin, mai mult de opt secole si sub Imperiul Otoman, aproape 5 secole (circa 460 de ani).

Dupa o existenta de mii de ani, in anul 1913, prin Pacea de la Bucuresti din 10 august, incheiata dupa razboaiele balcanice, pamanturile Macedoniei (in suprafata de circa 87.500 kmp) si populatia ei au fost impartite celor patru state vecine: Grecia (51%), Albania (11%), Serbia (29%) si Bulgaria (9%). De la aceasta data, 10 august 1913, aromanii au intrat intr-un proces necrutator si neintrerupt de deznationalizare si asimilare de catre populatiile majoritare in mijlocul carora au ajuns sa traiasca.

Este azi Aromana un dialect al Limbii Romanesti?
.... asa cum sustin UNII asa-zisi lingvisti si istorici?
Dificultatea consta tocmai in insuficienta delimitare intre notiunile de "grai-dialect-limba"....

Raspunsul este totusi clar: NU.

Aromana este o limba romanica puternic inrudita cu Romana insa distincta si frecvent reciproc ne-inteligibila.

Oamenii de stiinta insa spun ca limba aromana este o limba romanica careia, din vechea limba latina vulgara, i-au ramas in lexicul de baza circa 1600 de cuvinte. De-a lungul celor doua milenii de existenta, limbii aromane i s-au mai adaugat circa 2600 de cuvinte grecesti, 560 de cuvinte slave, 350 de cuvinte albaneze, 1600 de cuvinte turcesti etc. Cu toate ca in lexicul de baza s-a adaugat un numar mult mai mare de cuvinte din alte limbi balcanice (slave, grecesti, turcesti), structura, morfologia si sintaxa limbii aromane nu s-au schimbat si au ramas asa cum au fost si in limba latina.

De asemenea, elementele fundamentale ale lexicului, cele de intrebuintare permanenta, de circulatie interna, sunt tot de origine latina. Ele revin tot mereu, sunt necontenit intrebuintate in graiul zilnic si au familii de cuvinte foarte bogate.

Am sa recurg acum la ajutorul unui "anti-migrationist" precum Xenopol:

A. Xenopol, in cartea sa "Teoria lui Roesler", (Ed. Albatros, Bucuresti, 1998), critica un istoric cu numele de Hunfalvy care sustinea ca "Romanii din nordul Dunarii inteleg usor limba macedo-romana".

Xenopol a raspuns astfel: "Este cunoscut ca un roman de la nord de Dunare nu poate fara un studiu sau fara a invata de inainte sa inteleaga dialectul vorbit la sudul Balcanilor si invers". De acest lucru poate sa fie convins fiecare cand va compara doua texte luate din aceste doua limbi.

In final A.D. Xenopol, tragea concluzia: "Aceste doua dialecte sunt cu totul diferite, nu sunt la fel". Mai departe marele istoric aduce si alte argumente in legatura cu aceste doua limbi intre care este o mare diferenta.

"Limba aromana nu poate sa fie socotita ca un dialect al limbii daco-romane. Ca sa fie socotita ca dialect trebuie sa indeplineasca cel putin doua conditii: dialectul aroman si cel daco-roman trebuie sa fie produsul unui singur popor si sa traiasca in acelasi loc; sa aiba aceeasi istorie".

In realitate, intre aromana si daco-romana este departe de a fi vorba de identitate, ci doar de concordante structurale si materiale importante. Majoritatea acestor trasaturi comune au fost dobandite inainte de secolul al VII-lea (Mihaescu 1978: 320-327), cu toate acestea dezvoltarea paralela, dar independenta a continuat chiar si dupa aceasta data, in virtutea tendintelor comune mostenite.

Pentru a explica concordanta dintre cele doua idiomuri (aromana si romana) nu este necesar sa-i asezam pe toti (aromani si romani) in vreun district riguros inchis, pentru doua-trei secole .
Si totusi.....

Din ce in ce se confirma (e drept, mereu INDIRECT) originea MAI ALES Sudica a romanilor.
Ce spun vechii cronicari despre retragerea Aureliana?
Sa nu uitam, totusi, vechile scrieri, chiar de trebuie sa le privim cu circumspectie:

Asa cum privim cu circumspectiune documentele antice privind "exterminarea si golirea" provinciei romane Dacia la retragerea aureliana, tot asa privim si cronicile maghiare, de exemplu.

Eutropius:

//Deoarece toata Ilyria si Moesia erau devastate, si numai spera sa o poata pastra, el (adica imparatul Aurelian) a golit provincia Dacia, pe o crease Traian dincolo de Dunare. Romanii pe care I-a scos de pe ogoarele si din orasele Daciei i--a asezat in partea de mijloc a Moesiei. Si astfel provincia Dacia este acum in dreapta Dunarii, pe cind inainte fusese in stinga ei//
(dupa FONTES HISTORIAE DACOROMANAE vol ll, bucuresti 1970, pag. 35---39)

Cum am mai spus, este imposibila "scoaterea" intregii populatii romanizate ori nu.....

Despre inceputul deplasarii catre Nord a rusticilor romanici, iata ce se spune tot de atunci:

Daca e sa-l credem pe scriitorul latin SALVIAN, aproape contemporan (cca 400---468/470 s. n) cu Eutropius, povara administratiei romane putea produce efecte cu totul surprinzatoare, indeosebi la tarani: "cu un glas se roaga acolo taranii sa-i lase sa traiasca cu barbarii. Si apoi ne mai miram ca nu pot fi invinsi gotii, cind taranii nostrii ar prefera sa traiasca mai curind cu gotii decit cu noi, romanii?!Si astfel, fratii nostri nu numai ca nu vor sa treaca de la ei la noi, ci ne parases csi pe noi ca sa se adaposteasca la goti" (DE GUBERNATIONE DEI, V. 8)

Totusi, romanii-sudici stiu destul de bine ca au o origine COMNUA cu cei nordici, o ORIGINE SUDICA.

Cum s-a mai discutat pe aici, Vlahii sudici sunt ciobani si transhumanta lor a putut deveni la un moment dat o Migratie definitiva catre Nord, datorita presiunii din parte celorlalte populatii vecine.

Cautati cu temei si veti vedea ca inca in anii 1950-1960 UNII aromani din Albania erau inca Semi-nomazi....

Documentele vremii vorbesc deseori despre Vlahii /Blachii sudici, denumiti si Tsintsari, Tsobani, Kutso-Vlachi, Vlasii, etc insa NUMAI in

Sudul Dunarei. Presenta lor in Nord e semanalata mai tarziu. Nu putem crede ca in N de Dunare nu au fost prezenti, insa numarul lor este nesemnificativ in primul Mileniu, - de aceia nu sunt semnalati de nimeni, cu toate ca acei cronicari erau totusi observatori atenti ai evenimentelor vremii.

Sa lasam insa putin si sa citim:

Cea mai mare parte a aromânilor din Albania, care numară in jur de 80.000 de persoane, se denumesc ei înşişi 'rămâni', astfel încât clasificarea lor simplu ca 'aromâni' este problematică. Ei aparţin ramurii fărseroţilor si sunt concentraţi în zona muntoasă din sud-vestul Albaniei în jurul orasului Corcea sau Curceaua. O altă parte a aromânilor a fost sedentarizată în zona de câmpie din jurul oraşelor Fier ajungând până pe malul mării Adriatice la Vlora sau Avlona. În anumite cazuri, sate speciale s-au alocat pentru aceştia de catre statul albanez cum ar fi aşezarea denumită Anton Poci. Cea mai cunoscută aşezare istorică aromână este localitatea Moscopole din sud-estul Albaniei.

Din aceşti rămâni, mulţi bărbaţi practicau încă în anii 1950-60 transhumanţa, fără să aibă domiciliu fix, aşa cum i-a surprins etnologul clujean Petru Neiescu într-una din vizitele sale pe teren. Se pare ca aceştia nu sunt fărşeroţi propriu-zişi, ci saracaciani care au reuşit să scape de procesul de grecizare stabilindu-se în decursul diferitelor perioade istorice în spaţiul albanez.

E evident ca este real abandonul agriculturii. Aia se facea la folda, unde stapaneau migratorii.... Romanizatii cati au mai ramas s-au retras catre munti si paduri si acolo au crescut oi si capre ca sa traiasca. De asemenea au devenit "kervanari" si ambulanti, - asa cum sunt cunoscuti multa vreme Vlahii sudici....

Sa mai privim odata arealul originar Dacic, apoi Zona Daciei Romanice si apoi sa intelegem cum, - in conditiile de atunci, - arealul de formare a romanilor este acesta:

Cum demonstreaza studiile, albanezii au evoluat ca popor si limba mai rapid, fiind semnalati ca atare mai devreme in Istorie. Intr-adevar, de la Thraco-Daca la Shqipëtara calea e mai scurta si fondul "de baza" nu s-a modificat substantial in ciuda imprumuturilor ulterioare.

Faptul ca "romanii" sunt semnalati mai tarziu nu inseamana ca nu s-au format (ca limba si popor) ceva mai devreme, ci doar ca pana in preajma secolelor IX-X e.n traiau in numar ne-semnificativ , ORI in zone greu accesibile observatiei, - cum am mai spus (Munti, Paduri). Putem deduce ca formarea limbii romanesti a fost intarziata de aportul masiv slavic si consideram ca definitivarea unei noi limbi s-a produs abia dupa asimilarea acestui element, - exact in arealul de pe

harta unde figureaza ca "Nucleu Originar", - in imediata vecinatatea a Albanezilor sec. 5-10 e.n.

Sa nu uitam insa si acest aspect extrem de important:

Avem pe de o parte niste elemente lingvistice sesizate inclusiv de unii romani, cum ar fi Ovid Densusianu (1873-1938) si pe de alta parte mentionarea romanilor in Gesta Hungarorum.

Densusianu, ca si alti lingvisti europeni, au sesizat, pe langa elemente comune intre limba romana si cea albaneza si prezenta unor modificari lingvistice din limba romana comune cu modificari aparute in dialectele nord-italiene cu cateva secole dupa retragerea romanilor din provincia Dacia. Avand in vedere faptul ca Imperiul Roman de Rasarit incepuse deja sa sufere un fenomen de "grecizare", singura explicatie gasita de lingvisti a fost faptul ca poporul roman s-a format undeva pe coasta dalmata, foarte aproape din punct de vedere geografic si cultural de Italia.

Pe de alta parte avem mentionarea existentei romanilor in Transilvania la data sosirii acolo a maghiarilor in conformitate cu ce scrie Gesta Hungarorum:
http://pheeds.com/info/guide/h/hi/history_of_vlachs.html

citat:
"In the 7th century, in the Acts of Saint Demetrius, it is related how the Avar Khan deported from Illyricum to Smirnium, in Pannonia 270,000 people

"that followed the Roman tradition" and they might be the ancestors of Romanians. "

Dupa cum se vede, este documentata o deplasare de populatie romanica (270.000 ca numar) din Illirya in Pannonia (ceea ce ar explica inrudirile limbii romane cu albaneza si cu dialectele nord-italiene), ca urmare a actiunilor avarilor.

Cateva tabele comparative realizate de Densusianu citate pe un site unguresc: http://www.hungarian-history.hu/lib/dunay/dunay03.htm#C

Despre plecarea celor 270000 oameni de lege română, s-a discutat indeajuns si s-a spus că singura ipoteză credibilă este aceea că cei 270 000 au plecat de bună voie, ca refugiați, din Sud catre Nord.

Evenimentul istoric este atestat si aici:

“617 AD The Avar Khagan Bayan died, and was replaced by his son (?). This new unnamed Khagan, soon wanted new ratification of the old treaty made in 616 AD between himself and Emperor Heraclius. The Emperor detected an ambush at the designated spot, Heracleia, which the Avars had planned. After a fierce struggle, the Byzantines forced the Allies to retreat. However, the Avars were at least able to sack the suburbs of Constantinople before they decided to finally go north. With the Avars, many captives were taken above the Danube. No counter

strike from the Byzantines was launched out of concern of the war with the Persians going poorly.

619 AD The Avar Khagan (presumably the son of Khagan Bayan), attacked the Balkans past the frontier and brought back 270,000 captives this time with his forces. At the same time, the Persians caused Egypt to fall away from the Byzantine Empire. “
http://www.kutriguri.com/body_4.html

Pe de alta parte, Migratia Slavilor a fost masiva, uriasa,- numai astfel explicându-se slavizarea unor întinse teritorii din Peninsula Balcanica si Europa Centrala.

Prezenta slavilor pe teritoriul României este atestata arheologic începând cu mijlocul secolului VI, dar numai în Moldova, estul Munteniei si estul Transilvaniei.

Se poate astfel trage o concluzie referitoare la leaganul românilor pe parcursul primului mileniu. Acesta trebuie localizat în sud-vestul Transilvaniei, estul Banatului, Oltenia, iar la sudul Dunarii, în regiunea dintre râurile Timoc si Morava. Acesta este nucleul, stabilit pe baza gradului de romanizare, a numarului descoperirilor arheologice romane si absenta totala a migratorilor (goti, iazigi, huni, gepizi, avari).

Stim unde si cum au aparut romanii, in felul acesta? “Banuim”…..

Iar eu inclin sa cred in ipoteza ORIGINII PARTIAL SUD-DUNARENE (sustinuta de argumente lingvistice si documentare - ex: Faptele Sfantului Dimitrie, Gesta Hungarorum) unei migratii Illiria->Pannonia(sec. VII)->Transilvania->Muntenia si Moldova (sec XIII-XIV - vezi celebrele "descalecari" ale lui Dragos & co.).

Despre Originea Albanezilor…

Originea allbanezilor este la fel de problematică ca şi cea a românilor, deoarece şi unii şi alții apar în istoria scrisă abia în secolul X, nu?

În a doua jumătate a primului mileniu patria albanezilor a fost regiunea oraşelor Niş, Skopje, Ştip - acest lucru este dovedit în primul rând chiar de numele acestor oraşe, care prezintă o evoluție fonetică albaneză.

Există numeroase argumente împotriva autohtoniei albanezilor în Albania de azi şi a descendenței lor ilire: numele oraşelor (Dures, Skoder) şi restul toponimiei în general slavă; terminologia maritimă care este în întregime împrumutată, ocupația principală reprezentată de păstorit.

Lipsa cuvintelor greceşti antice în limba albaneză, împreună cu prezența a numeroase cuvinte latine, îi exclude pe strămoşii albanezilor din teritoriul de limbă greacă, care cuprindea şi jumătatea sudică a actualei Albanii.

....Si.... desigur asemanarile profunde, mult mai profunde si mai însemnate decat cele 100-300 cuvinte comune (în functie de varianta româneasca cu care o comparam).

…si Valahi

Cand vorbim despre transhumanta ciobanilor romani avem in vedere si aspectul extrem despre care vorbeam in mesajele trecute. Acest adevarat "nomadism" este comun si la Valachii-Sudici, de unde si provine ca fenomen. Intr-adevar, nici un alt neam de ciobani Balkanici nu a ajuns la distante asa de mari dela punctul de plecare, cum au ajuns Vlachii. Din Pind, transhumanta ducea chiar pana la Carpatii Padurosi!

Iata ceva interesant din categoria "marturii indirecte" ale originei sudice:

Mocanii sunt comunități pastorale autohtone de oieri români similare in multe privinte cu aromânii (in special cu ramura 'rămânilor fărşeroți' si cea a 'grămuştenilor' cu care de altfel au coabitat in stâne) situate mai ales în două regiuni distincte din sudul Translivaniei, dar şi in alte arii ale acestei provincii. Mocanii au fost până de curând asociați cu transhumanța care imbrăca uneori forme extreme desi nu putem vorbi in cazul lor de un nomadism propriu-zis.

Cele doua mari comunități distincte de mocani se situează în Transilvania: prima in Mărginimea Sibiului (la vest de oraşul Sibiu) iar cea de-a doua la est de Braşov în zona Săcelelor nu departe de curbura Carpaților.

Mărginimea SibiuluiMocanii din zona Mărginimii Sibiului poartă şi denumirea alternativă de 'țuțuieni' respectiv 'mărgineni'. Saşii germani din Sibiu i-au denumit 'Gebirg Wallachen' ('valahi de munte') sau 'Die Tzutzuianen'.

Un al treilea grup distinct de mocani ocupă valea Arieşului intre comuna Bistra (unde tradițional începe Țara Moților) si pâna în josul văii în apropiere de Cheile Turzii. Aceste comunități de mocani sunt cunoscute sub numele de Mocănimea Văii Arieşului. 'Capitalele' acestei mocanimi sunt comunele Lupşa respectiv Sălciua unde până de curând aurul se exploata direct din apa râului scursa prin site manevrate de localnici.

În anumite sate de pe versanții Munților Vrancei cum ar fi Răcoasa, Reghiu şi altele, unde există documentată înca din evul mediu timpuriu o puternica tradiție pastorală şi de oierit, locuitotii sunt numiți (si se numesc ei insişi) 'mocani'. Nu este clar dacă aceşti mocani vrânceni constituie o 'mocănime' propriu-zisa. În caz afirmativ ei ar forma cea de-a şaptea 'mocănime', situată la punctul de întâlnire dintre Transilvania, Moldova si Muntenia.

Un caz particular îl reprezinta satul Mociu , situat in zona deluroasă (impropriu numita) Câmpia Transilvaniei pe drumul care leaga Clujul de municipiul Reghin. Locuitorii din Mociu se numesc moceni sau moceani iar zona are o puternica traditie pastorală reflectata intr-un folclor muzical specific similar pana la identitate cu cel al saracacianilor .
Coincidența face ca o ramura a aromânilor din sudul muntilor Pind sa fie cunoscuta sub numele de moceani (vezi bibliografie Dr.Thede Kahl). Unii antropologi au sugerat ca numele de 'mocean' respeciv 'mocan' ar fi o variație a unui singur nume).

Theodor Capidan precizaeaza in lucrarea sa 'Aromânii. Dialectul Aromân' pp. 21-22 că la Răşinari, verbul 'a fi' se conjuga la persoana întâia singular sub forma 'mine/mini escu' aidoma fărşeroților, gramuşteanilor si probabil a saracacianilor şi in opoziție cu forma locală transilvaneană 'io sunt'/'io-s'/'îs' respectiv 'io mi-s/mi-s' sau cea a aromânilor pindeni 'io hiu (fiu)'. Unii mocani vrânceni din Soveja folosesc înca acelaşi tip de conjugare, uşor alterată sub forma 'mini esc'. Un caz interesant îl reprezintă numele asezarii Lupşa din mocanimea Vaii Arieşului. Atât în graiul local cât şi in aromâna sud-dunăreană, 'lupşă' înseamna 'lupoaică'. Se pare că aidoma aromânei, graiul local al mocanilor a păstrat acest termen comun proto-românei rămas de pe timpul când cele varante ale stră-românei reprezentau una şi aceeaşi limbă.

Si adaugam, - ca o curiozitate semnificativa ca exista cel putin un sat romanesc de ciobani in chiar Burzeland-ul Saxon, ce poarte numele vlachilor - sudici : Tsintsari.... Interesant ca denumirea germana a ramas si azi aceasta, pe cand romanii s-au grabit in comunism sa-l schimbe in.... Dumbravitza.... No comment.

http://en.wikipedia.org/wiki/Moravian_Wallachia

Este tocmai o dovada (e drept, - indirecta) la originea partial Sudica si MONTANA a poporului romanesc. Intr-adevar, in anume conditiuni istorice specifice existente in primul Mileniu si la inceputul celuia al 2-lea, Transhumanta ciobanilor s-a transformat intr-o adevarata Migratiune. Treptata insa definitiva. Pastorii romanici nu s-au mai intors la locatiile lor din Balkani. Acolo se asezasera Slavii, Bizantinii ii "vanasera" ca fiind "bogomili", apoi turcii ii impingeau dela casele lor.....
Lucrurile asa par sa se lege, dand contur logic si factic la teoria expusa.

Si inca o completare:

A treia ramura a Valahilor au fost Brodnicii (brodiți slavoneşte inseam-nă a vagabonda). De fapt ei formeaza chiar substratul Berladnicilor şi Bolohovenilor, fiind nomazi în stepele Rusiei Sudice şi Daciei. La veni-rea Tătarilor Brodnicii se unesc cu aceştia, dobândind astfel dreptul de a rămâne în stepe. Dela vagabonzii Brodnici a venit

obiceiul de a refu-gia în stepele sudice a oamenilor dârji şi neastâmpăraţi. Din ei coboar vestita casta ostăşeacă —Cozacii, cari s'au organizat în veacul XVI. Brodnicii sunt astfel strămoşii ucrainenilor ! De altfel cuvântul „cozac" tătăreşte înseamn acelaş lucru ca şi „brodnic" (brodiaga) slavoneşte—deci vagabond, iar origina castei cozăceşti se pierde în întunericul veacurilor (N.I. Costomarov. Istoria Rusiei St. Petersburg. 1915).

http://www.bnrm.md/memoria/files/2/1/1932-9.pdf

Cu privire la întrebarea cine sunt Bolohovenii şi Brodnicii, se admite în general că ei sunt Români. Referitor la originea numelor, controversa continuă şi astăzi. Voi aminti doar câteva păreri ce mi se par interesante. D. Onciul crede că „Brodnicii lui Ploscânea îşi trag denumirea de la vechiul nume al Prutului, Brutos”. Găsim forma aceasta într-o cronică bizantină, fapt ce poate fi considerat ca dovadă pentru teza lui Onciul. Ilarie Mintici crede că Brodnicii ar proveni din slavul „brodeaha”, brodnic, ce înseamnă a umbla încontinuu, „ciobani cu turmele de oi”. Noi i-am numi deci Mocani (cum a fost şi Bucur, în Bucureşti). A. Bunea şi Kogălniceanu scot „Brodic” din „brdo”, munte, deci Brodnic ar fi muntean. Cel mai amănunțit studiu al problemei se găseşte la Al. Boldur (pentru cei interesați...)

http://www.atheneum.ca/modules/smartsectio....php?itemid=209

Chestia asta cu "oamenii de pe vaduri" (care nu însemna mai nimic) a fost un picuţ naivă, îi aparţine unui român mai puţin familiarizat cu ruteana, ca să nu zic că nu se admit "speculaţiile lingvistice pure", fără a avea conexiuni cu alte multe fapte istorice.

Pe toate le-au expus istoricii si cercetatorii numai si numai pentru a sti de ce pe noi ne cheama „birladeni" si de ce orasul in care traim nu se cheama altfel. Berlo # creanga, nuia; birlat # cotloane; bilad # oras, tirg (araba); baur # nou nascut si land # pamint, tinut; berladnic # aventurier, pribeag. Si cite si mai cite .http://www.obiectiv.ro/vaslui/index.php?ac...s&ids=14884

A nu se confunda "Mocanii" cu " Momarlanii". Acestia din urma NU SUNT asa de .... "plimbareti", dimpotriva s-ar spune! Obiceiurile lor populare ca si limba sunt diferite si nu au influente ale vorbirii vlahilor sudici.

Despre momarlanii de langa Petrozsény s-au scris cateva studii interesante de catre cercetatori maghiari. Se zicea ca aceia ar fi chiar adevarati urmasi ai Dacilor, insusi numele "Momârlanii" fiind de origine controversata...

Despre "Ultimii pastratori ai sangelui dacic" cercetatorii romani au facut putine studii si acele neconvingatoare. Totusi, prin comparatie cu bacii sudici si cu mocanii, intr-adevar Momârlanii sunt sedentari. Arealul lor de deplasare este EXTREM DE RESTRANS.

Exista multe referiri la migratiile de vlahi (si din Sudul Dunarei) catre Nord, Nord-Vest si chiar catre Nord-Est!) sub presiunea asalturilor turcesti, cum ziceam mai sus undeva. Fenomenul a pornit odata cu primele popoare migratoare si s-a accentuat, - cum spuneam mai sus,- si pana in secolele 14-16.

(....)

Uscoc înseamnă cel care fuge, care sare, care se refugiază. Cu acest nume sunt cunoscuți în cancelariile croate şi venețiene di sec. XVI - XVII acele populații creştine amestecate ca naționalitate, care fugeau spre Occident de groaza Turcilor. Printre ei erau foarte mulți Vlahi. Documentele îi numesc deseori "Uscocchi aut Vallachi" iar unii erau organizați în cete (termen ortografiat în cancelariile austriece sub forma tscheta) sub comanda unor şefi foarte adeseori de origine românească. Un Damian Frenkol, adică Francul, catolicul, a fost descoperit de către Iorga în arhivele de la Graz. Aparţinea, spune Iorga, "aceluiaşi mediu din care pe la 1600 iese acel personagiu care ajunge în serviciul Porții şi cu numele a la italiana de Gaspar Grațiani se înscăunează pe tronul Moldovei (1619-1620)" despre care am mai pomenit. Tot din ei se pare că se trage şi Mitropolitul Dosoftei. De multe ori îi identifică pe Uscoci cu Morlachii, al căror nume etnic nu este altceva decât o stâlcire fonetică venețiană a termenului cu care Grecii îi numeau pe aceşti Vlahi după culoarea neagră a hainelor lor, țesute din lână neagră; Mavrovlahos > Maurovlah > Morolovlah > Morolac > Morlac. Prima aşezare mai importantă a

adevăraților Uscoci a fost într-o localitate numită Clissa.

În 1537 s-au refugiat la Segna, în regiunea cunoscută sub numele de Canale della Morlacca. Documentele din secolele XVI - XVII îi găsesc răspândiți pe un teritoriu mai vast. Este posibil şi un adaos de Vlahi din Bosnia. În urma unui război purtat din cauza lor, Austria i-a transferat în Croația, mai ales la Zumberak. Arhiva Propagandei de la Roma îi cunoaşte foarte bine, pentru că Uscocii, fiind ortodocşi aşezați în regiuni catolice, se punea problema misionară a convertirii lor la catolicism. În documentele respective sunt considerați "de natione Vallachi et Morlacchi". În epoca lor de glorie militară, în cursul luptelor cu Turcii, au avut eroi cu mare faimă prin vitejia lor ca acel preot Sorich, în numele căruia unii au văzut un derivat slav din cuvântul românesc soare, adică un Popa Soare. În onomastica mai veche a acestor refugiați Morlaci se întâlneşte şi numele Sarebire, de origine pur românească.

"Sarebire", ne spune Găzdaru, "apare într-un document din anul 1458. Este o formă rotacizantă în loc de Sarebine, bazată, evident, pe o poreclă care ne aminteşte de unele mărturii istorice mai vechi despre Români şi despre Uscoci. Astfel Benjamin de Tudela la 1170 spunea despre Vlahii din Tesalia că au agilitatea cerbilor. Casimiro Freschot în Istoria Dalmației (Bologna, 1687), explică termenul Uscocchi prin "saltatori perche, habitando fra le balze e dirupi delle montagne vicine, hanno familiare il salto e l'agilita del corpo".

Paolo Sarpi scrie despre aceşti Uscoci într-un dialog italian din sec. XVII (republicat de Academia Yugoslavă în 1877): "eu am văzut pe unii dintre ei aşa de iuți la mers că au prins un iepure din fugă, nu zic la şes ci la munte în sus". Tot aşa de colorat îi descrie şi Valvasor (Die Ehre des Hertzogthums Crain, Laybach, 1689): "fug aşa de iute încât nici un cal nemțesc nu-i întrece".

Eu incerc sa explic faptul ca romanitatea sudica a fost (in acele vremuri din jurul anului 1000) mult mai numeroasa, mai consolidata etno-lingvistic si STATAL decat cei din Nord. Am exemplificat destul (cum am putut, cu citate, cu alte referinte) asta. Si continui cu inca una interesanta:

(....)

Treptat, din cauza răspândirii lor printre populațiile slave şi-au pierdut naționalitatea, iar numele de Vlah şi morlac, cu vremea, a început să însemne păstor, ocupația lor de bază. Cea mai veche atestare a transformării semantice Vlah - păstor, se află la scriitoarea bizantină Ana Comnena. Până şi cuvântul romanus (român) a ajuns echivalent aceluia de păstor. Astfel în limba albaneză ramar (derivat din romanus) înseamnă cioban, țăran. În Trapezunt, romana are sens de ciobăniță. Caşul valah este atât de vestit în Balcani încât devine monedă de schimb (vezi Miclosich, Puşcariu, Jirecek); stau mărturie sumedenie de documente raguzane si venetiene. Până şi leafa era socotită în caşi valahi. Fenomenul acesta comercial prezintă şi un fenomen filologic, lămurind şi mai

bine originea semantică a unor termeni financiari ca pecuniar şi capital. În societatea omenească străveche averea principală o constituiau vitele (animalele) şi deci capitalul cuiva era constituit din atâtea capete de vite. La Latini, cuvântul pecus, care însemna oaie, stă la baza termenului pecunia (şi pecuniar) cu sensul de bani. O schimbare semantică paralelă a suferit termenul marhă - marfă, care la început însemna vită şi mai apoi marfă, pentru că că cele dintâi mărfuri au fost vitele.

Ce deducem tin MAJORITATEA citatelor din diversi autori, din diverse epoci, si chiar din vocabularul COMUN cu Albaneza? Ne frapeaza termenii referitori la Pastorit si Comert! Autorii fac zicere despre Vlahi-Romani ca popor de ciobani si calatori-negustori, traitori in special la zone Montane si de Dealuri. Acolo au format si Statalitatea "bizantina" de care aminteam ieri (vezi la wikipedia, etc.)

Si link despre cele ce le-am postat:
http://www.atheneum.ca/modules/smartsectio...m.php?itemid=85

Ce deducem?

Ca este interesanta ipoteza unora ca romanii ar fi fost dizlocati din Pannonia la venirea maghiarilor si DE ACOLO au migrat catre Sud si Est.... numai ca nu e chiar asa. Am explicat pe parcursul discutiei ca daca existau romanici in Pannonia la venirea maghiarilor, acestia erau in curs de SLAVIZARE accentuata si chiar de au fost dizlocati , nu puteau sa stea la baza formarii

Poporului Valah-Roman din Ro de azi si din Sudul Dunarii. Nu aveau nici numarul si nici "structura organizatorica" necesare….
In timp de Vlahii Sudici AVEAU ACESTE CAPACITATI inca din acele vremi (anii 1000-1200).

După câte ştiu eu ideea migraţiei vlahilor sud-dunăreni din nord după anul 900, aparţine lui Haşdeu şi a fost demontată (cu excepţia megleno-românilor).

Pentru originea ardeleană a muntenilor şi moldovenilor, cel puţin în epoca descălecatelor a scris convingător şi P. P. Panaitescu. Cândva s-a prezentat o hartă în care densitatea satele terminate în "eşti" era mai mare exact în locurile cele mai accesibile din Ardeal spre exteriorul Carpaţilor (pasul Olt şi dealurile Breţcului).
Bratianu mai aduce si unele posibile explicatii ale "descalecatului".

Emigrarea peste munti a romanilor din Ardeal, dupa venirea maghiarilor, nu este o simpla deductie bazata pe coincidenta in timp a evenimentelor. In privinta Moldovei, se stie precis ca primul descalecat s-a desfasurat sub egida Ungariei, Dragos infiintand o marca cu capitala la Baia, pentru apararea frontierei estice de tatari. Nu stiu daca acesta a fost singurul mobil al sustinerii maghiare, sau a fost vorba, poate, si de o stramutare de populatie pe care au dorit-o maghiarii, impuscand doi iepuri dintr-un foc, cum se spune. De asemenea, se stie sigur ca al doilea descalecator

si creatorul Moldovei independente a fost Bogdan - un razvratit.

In privinta Munteniei, daca e sa credem Gesta Hungarorum, iata ce zice, in traducerea din "Traditia istorica ..." :

Tot Gesta afirma ca descalecatul lui Negru-Voda a fost o adevarata migratie:

Indiferent daca Gesta Hungarorum contine povesti sau nu, stim ca Valahia s-a aflat in stare de razboi cu Ungaria practic de la infiintare.

E adevarat, tot Gesta afirma ca acei romani ar fi venit din sudul Dunarii in Ardeal, inainte de a trece Carpatii spre sud.

(...) ridicatu-sau de acolo cu toata casa lui si cu multime de noroade, romani, papistasi, sasi si tot felul de oameni, pogorandu-se pe apa Dambovitei, inceput-au a face tara noua.

La toate astea se adauga mentiunea din geografia anonima din 1308, despre care am mai scris. Oricat ai fi de sceptic, coincidenta in timp a acestor istorii, care spun, din surse diferite si pentru zone diferite - Moldova, Tara Romaneasca, nordul Greciei, acelasi lucru, e imposibil sa nu-ti dea de gandit.

Interesant este ca pana si partizanii cei mai "infocati" ai "continuitatii" spun cam acelasi lucru cu hartile postate, anume ca regiunea de formare a

romanilor este in esenta zona Montana a Banatului si Olteniei de azi, plus Valea Timok , Morava si adiacentele.

Un mic citat:

Concluzii. Românii sud-dunăreni

- După această analiză se poate trage o concluzie referitoare la leagănul românilor pe parcursul primului mileniu. Acesta trebuie localizat în sud-vestul Transilvaniei, estul Banatului, Oltenia, iar la sudul Dunării, în regiunea dintre râurile Timoc şi Morava. Acesta este doar nucleul, stabilit pe baza gradului de romanizare, a numărului descoperirilor arheologice daco-romane şi absența totală a migratorilor (goți, iazigi, huni, gepizi, avari).

Restul e desigur bla-bla propagandistic.

Interesant este totusi ca acesti "continuitoristi inversunati" sesizeaza totusi profunda inrudire a romanei si albaneza si avanseaza ipoteza DACICA a albanezilor, exact ca si unii "migrationisti".

http://www.geocities.com/cogaionon/articol9.htm

Se poate trage totusi o concluzie referitoare la leagănul românilor pe parcursul primului mileniu.

Acesta trebuie localizat în estul Banatului, Oltenia, iar la sudul Dunării, în regiunea dintre râurile Timoc şi Morava. Acesta este doar nucleul, stabilit pe baza gradului de romanizare, a numărului

descoperirilor arheologice daco-romane şi absența totală a migratorilor goți, iazigi, huni, gepizi, avari, - cum am mai spus.
Românii vor locui spre sfârşitul primullui mileniu si începutul celui de-al doilea un spațiu mult mai întins:

Moldova a fost probabil populată începand cu pătrunderea slavilor în Balcani dupa 602 (însa masiv abia in preajma anilor 1300, la peste 50-60 de ani de la invazia din 1241), iar Transilvania, Maramureşul, Crişana şi Banatul vor incepe sa fie populate in aceiasi perioada.

Dar în acelaşi timp românii sud-dunăreeni vor pierde teren în favoarea slavilor. Lingvistic se poate dovedi desprinderea aromânilor din blocul românesc prin secolele IX-X, când are loc deplasarea acestora spre sud (acesta fiind şi momentul în care încep să fie menționați în izvoare, vezi hartile postate mai devreme).

Românii sud-dunăreni au fost tot timpul în primul rând păstori, lucru datorat condițiilor geografice, dar şi a celor istorice.

Megleno-românii sunt urmaşii românilor din Bulgaria, care au locuit în special Munții Balcani. Se ştie că revolta acestor păstori români a dus la formarea celui de-al doilea stat bulgar, primii conducători ai acestuia fiind o familie de români, Asăneştii. Ponderea etnică a românilor în cadrul Bulgariei Vechi a fost destul de mare.

Ceea ce trebuie subliniat este emanciparea românilor sud-dunăreni, înaintea celor nord-dunăreni, reprezentând astfel un factor politic activ şi nu o populație supusă.

Semnificativă în acest sens este denumirea de vlahi, dată de slavi tuturor românilor. La sudul Dunării aceasta a desemnat întotdeauna pe păstorii români liberi. La nordul Dunării, în schimb, termenul români, tradus în textele slave tot prin vlahi, a ajuns să însemne 'ţărani dependenţi'. Acest lucru ilustrează originea neromână a claselor conducătoare din cadrul primelor formaţiuni politice româneşti (aceştia erau slavii si cumanii, lucru dovedit în primul rând prin terminologie).

Alte date interesante la :
http://ro.altermedia.info/?p=2231

http://en.wikipedia.org/wiki/Moravian_Wallachia

Este tocmai o dovada (e drept, - indirecta) la originea partial Sudica si MONTANA a poporului romanesc. Intr-adevar, in anume conditiuni istorice specifice existente in primul Mileniu si la inceputul celuia al 2-lea, Transhumanta ciobanilor s-a transformat intr-o adevarata Migratiune. Treptata insa definitiva. Pastorii romanici nu s-au mai intors la locatiile lor din Balkani. Acolo se asezasera Slavii, Bizantinii ii "vanasera" ca fiind "bogomili", apoi turcii ii impingeau dela casele lor.....

Lucrurile asa par sa se lege, dand contur logic si factic la teoria expusa.

Pe de alta parte:
http://freepages.genealogy.rootsweb.com/~gallgaedhil/Haplogroups_In_Europe.jpg

Intr-adevar interpretarea e destul de "nefavorabila" celor care zic:" Ne tragem dela Roma".... Din punct de vedere genetic, populatia din actuala Ro nu seamana cu cea din Peninsula Italica. Insa multe asemanari are cu cele vecine, Sud-Slavice Si oarecum din Ungaria. Interesant ca nici cu genetica Grecilor nu prea seamana a Romanilor din Ro. Asta a propos de "substratul comun Traco-Hellenic" postulat de unii. Mda..… se pare ca genetica infirma
o inrudire intre Helleni si Thraci.

Insa la actuala populatie din Ro si tarile Slave din Sud exista o mare asemanare genetica si un important "factor Estic" ca sa zic asa.

Identitatea genetica a popoarelor Bulgar, Maghiar, Turk si Roman.

Bulgarii au caracteristici genetice identice identice cu ale turcilor, românilor şi ungurilor

Bulgarii au caracteristici genetice identice cu ale turcilor, românilor şi ungurilor, potrivit unui studiu realizat de profesorul bulgar Ivo Kremenski, şeful laboratoarelor de genetică ale institutului "Maicin Dom" din Sofia. Kremenski este şi consultant național pe probleme de genetică, informează Monitor.

http://www.sfaturimedicale.ro/articole/articole/bulgarii-au-caracteristici-genetice-identice-identice-cu-ale-turcilor-romanilor-si-ungurilor.html

Minciuni “pioase”….despre “continuitate”

O asemenea minciuna propagandistica este teoria “continuitatii cu orice pret”

Gheorghe Şincai, Nicolae Iorga, Dimitrie Onciul, Gh. Brătianu, Eugen Lozovan au fost mult mai precauţi. Şincai, de exemplu, spunea că Engel, care susţinea că românii au ajuns în nordul Dunării aduşi de hanul protobulgar Krum (803-814), are dreptate…..

Ma intreb sincer.... chiar sunt UNII care nu vor sa priceapa ca "migatia" de la S la N este o deplasare in chiar directiile de transhumanta folosite de pastorii si negustorii din Balkani timp de secole? Asta o data. Apoi deplasarea catre N este inceputa odata cu venirea Slavilor ce dizloca romanitatea Sudica. Insa nu cred ca se poate vorbi de un exod "brusc". S-a intins pe secole miscarea aceasta, este simplu si firesc de gandit astfel si in perfecta concordanta cu faptul ca LA UN MOMENT DAT, prin secolul 12-13 numarul vlahilor ajunge "semnificativ" in Ardeal (DUPA SECOLE DE DEPLASARE DINSPRE SUD!) si exista o "presiune demografica" DUBLATA de cea a evenimentelor politice, ce determina o trecere importanta catre Sud si apoi Est de Karpati, DUPA (sa retinem mereu asta!) DUPA devastarile facute la 1241!

Faptul ca pornind din "Bazinul Olteniei" romanicii s-au extins si de acolo, catre Est prin viitoarea Valachie, - aia e altceva. Miscarea trebuie totusi sa fi fost minimala si s-a rezumat tot la

tinuturile sub-montane, unde nu prea "bantuiau" migatorii diversi.... si asta s-a spus de nenumarate ori! (prin tinuturile de "sub munte", cum zicea Kronicul Cantacuzin).*****

SI...... Chiar NIMENI nu isi pune intrebare de ce Walachia isi are denumirea de MUNTENIA?! Chair din ce am postat mai sus se deduce asta! Romanii veneau si "coborau" din cele tinuturi montane si sub-montane impadurite despre care vorbim. Insusi "drumul capitalelor de Scaun" explica multe...

Exista asa cum s-a spus stramutarea celor 270.000, - insa am incercat a arata ca fenomenul deplasarii este mult mai amplu decat asta, dar este continuu si extins pe secole.

"In the 7th century, in the Acts of Saint Demetrius, it is related how the Avar Khan deported from Illyricum to Smirnium, in Pannonia 270,000 people "that followed the Roman tradition" and they might be the ancestors of Romanians.

Dupa cum vezi, este documentata o deplasare de populatie romanica (270.000 ca numar) in Pannonia din Illirya (ceea ce ar explica inrudirile limbii romane cu albaneza si cu dialectele nord-italiene),ca urmare a actiunilor avarilor. Si daca avarii i-au luat cu ei pe romani ca forta de munca in Pannonia, este foarte posibil ca acei avari care sunt stramosii secuilor de
azi *sa ii fi luat cu ei si in Transilvania.

***Nota**: despre originea partial avarica a secuilor vom discuta in alta parte.

Nu prea apar dovezi istorice concrete in sensul unei migratii dela sud catre nord , asa este, insa dovezile "adiacente" sunt destule. Daca privim lucrurile in "ansamblu", si abordam studiul in chip interdisciplinar, - vedem ca asa sunt lucrurile si nu altfel.

Nu-s dovezi istorice in cronici despre romanii nord-Dunareni, pentru ca NU AU CUM sa fie dovezi despre cine nu exista acolo in asa numar cat sa prezinte importanta, chiar pentru cronicarii care totusi notau destule "amanunte". ....

Daca apar semnalari in "Gesta" si luam de bun ce scrie acolo si chiar credem ca se refera la evenimentele dela anii 1000, atunci da, -putem crede,- ca au gasit acolo Slavi, Vlachi si Altii (Bulgari etc).

Asta se incadreaza exact in "scenario" descris mai sus si de alte atatea ori. La venirea maghiarilor romanicii sud-dunareni erau in finalul procesului de formare a unui popor NOU, prin amestecul cu acei Slavi, etc gasiti pe teritoriile de care vorbim. Intr-adevar, putem vorbi de "poporul romanesc" atunci cand avem o "limba romaneasca formata". Iar asta se desavarseste pe la finele primului Milleniu, nu?
Toti stim asta.

Si sa nu-I uitam pe Avari!

Hai sa explic din alt unghi de vedere, de ce cred in ipoteza migratiei vlahilor la nordul Dunarii

in secolul VII, adusi ca forta de munca de catre avari. :

Avem pe de o parte niste elemente lingvistice sesizate inclusiv de unii romani, cum ar fi Ovid Densusianu (1873-1938) si pe de alta parte mentionarea romanilor in Gesta Hungarorum.

Ovid Densusianu, ca si alti lingvisti europeni, au sesizat, pe langa elemente comune intre limba romana si cea albaneza si prezenta unor modificari lingvistice din limba romana comune cu modificari aparute in dialectele nord-italiene cu cateva secole dupa retragerea romanilor din provincia Dacia. Avand in vedere faptul ca Imperiul Roman de Rasarit (mai tarziu Imperiul Bizantin) incepuse deja sa sufere un fenomen de "grecizare", singura explicatie gasita de respectivii lingvisti a fost faptul ca poporul roman s-a format undeva pe coasta dalmata, foarte aproape din punct de vedere geografic si cultural de Italia.

Pe de alta parte avem mentionarea existentei romanilor in Transilvania la data sosirii acolo a maghiarilor in conformitate cu ce scrie Gesta Hungarorum. Multi maghiari sustin ca ce apare scris in Gesta Hungarorum privind existenta romanilor in Transilvania este o poveste, dar, intreb din nou, ce sens avea in perioada respectiva ca un cronicar sa inventeze asa ceva in secolul XII? : Atunci nici macar nu exista vreun fel de constiinta nationala si nici nu se punea problema de vreo revendicare a romanilor in plin sistem feudal.

Singura teorie care poate "impaca" in mod satisfacator aceste doua aspecte ale istoriei noastre (problemele lingvistice si mentiunile din Gesta Hungarorum) este cea a aducerii romanilor de catre

avari de pe coasta dalmata pe post de mana de lucru.

____

**** **Nota**: Aceasta explica si deiferentele de dialect intre Vlachii Munteni-Olteni (intre care acele celebre "facusi", "mersesi") fata de variantele Ardelene, pe de-o parte si Moldovenesti pe de alta. Cele 2 amintite avand comune fenomenele "inchiderii" lui "a" in "o", numai un exemplu....

Se tot speculeaza de catre unii adepti ai continuitatii ca Romanii s-au "nascut" crestini!
(....)faptul ca exista urme "crestine" undeva, NU SPUNE ce Limba vorbeau aceia! Nici daca artifactele gasite sunt partial de factura romanica! Pai, - REPET, - astfel de artefacte s-or gasit si la germanii din N, la Britoni, si chiar la .... Basci! Si nu a dovedit ASTA ca aceia sunt ori au fost ceva "romanici" ori romanizati.

Aici sta treaba si HIATUS-ul istoric.

Purtatorii de obiecte crestine puteau fi mai multi in epoca zisa de tine. Dar in primul rand MISIONARII crestini! Crede cineva sincer ca s-au crestinat prea multi in 160 ani de stapanire Latina? Cand Crestinismul era prigonit peste tot? Eu cred ca numarul bastinasilor crestinati atunci a fost nesemnificativ!
Iar la retragere si dupa.... Dumnezeu stie cati or mai ramas in Dacia....

Insa MISIONARII cei "multi" vin abia APOI peste Dunare, in sec. 4-5. Si vin din Constantinopol, nu? Posibil vorbitori de Greaca mai mult decat de Latina caci: S-au "romanizat" vreo-data "Romeii"? Niciodata. Cu toate astea EI isi ziceau "Romani", - dupa caderea Apusului la 476.

Misionari greci si posibil de alte neamuri. Sa nu-i uitam pe Goti, - s-a vorbit destul de asta.

Romanizare?….

Colonizarea a insemnat si n-a insemnat romanizare:trupetii Romei erau de toate natiile posibile, de la sirieni la cartaginezi. Erau, fireste, si ceva ofiteri cu nas roman, dar nu se stie câti au avut curajul sa purceada la formarea poporului nostru folosind in acest scop nobila matrice feminina bastinasa, când gherilarzii pândeau din maquis. Cucerirea Daciei a fost treaba grea (nu degeaba au benchetuit invingatorii patru luni dupa aia) si facuta pe (cel mult) jumatate: Oltenia, Banatul si o buna parte din Transilvania au intrat pentru 165 de ani in Imperiu. Nu-i putin, dar nici prea mult; restul Balcanilor au stat sub cizma viitoarei Italii mult mai mult, intre patru si (pentru coasta dalmata)
sase secole jumatate, iar tarile de acolo nu se pretind latine. Nici Anglia, cu-ale ei patru secole de dominatie romana, cam tot atât cât - culmea - Panonia.

Apeductele si monedele de care e plina Europa nu sunt deci cel mai fericit argument pentru

apararea cauzei românesti in problema Ardealului....

Dealtfel nici nu e important asta. Insa UNII vor sa demonstreze NE-demonstrabilul recurgând la asemenea "argumente" ....

Si sa speculam mai departe?

Sfantul Patriciu a crestinat Irlanda prin secolul 5. Venit de la Roma. Le-a adus si limba latina.... si? I-a "romanizat" pe celtii aceia? Nici vorba! Insa artefacte Crestine de factura romanica sunt peste tot in Irlanda, la acea epoca!
Un pic mai circumspecti sa fim....

Folosirea textelor istoriografice în politică nu este surprinzătoare. Eu am arătat utilitatea politică în „doctrina politică a românilor”, în ideologia politică, a unor texte istorice clasice ca şi a unor eventuale texte viitoare care cuprind opiniile exprimate de mine. Sunt absolut convins că acele opinii exprimate de mine sunt mai eficace în plan politic, şi pentru că sunt mai respectuoase faţă de adevăr, decât „teoriile continuatiste”. Surprinzătoare este înțelegerea doar a utilității politice a opiniilor istorice, fetişizarea lor, ignorarea completă a adevărului istoric aşa cum evoluează el cu trecerea timpului, folosirea de tot felul de strategii politice, ticăloase şi mojiceşti, în dezbaterea de idei ori sugerarea „artei compromisului” în obținerea concluziilor. Sunt indivizi suspendați între istorie şi politică, nu pot evalua nici adevărul istoric din nişte opinii, de fapt nici nu-i interesează, dar nici utilitatea politică a

lor, cramponând-se de nişte dogme „sacre”, sunt adevăraţi produşi ai manipulării.

Dumitru Protase este un arheolog şi un numismat român, valoros, de largă recunoaştere internaţională, un adevărat patriarh român al domeniului, iar în plan politic este un „continuatist”, care nu-şi permite însă ca istoric să ignore problemele. El vorbeşte despre expansiunea în afara Daciei Traiane a românilor ca şi de admigraţia din dreapta Dunării a românilor. Dar le dă nişte sensuri considerate de ele cât mai favorabile românilor. Pentru el „cât mai favorabil” nu este „cât mai aproape de mari performanţe culturale” ci „cât mai mult timp în spaţiul românesc”. Are o viziune demograficistă, asupra poporului român, scuzabilă dată fiind formaţia şi specializarea sa. Viziunea sa este o continuare a unor curente culturale rasiste de dinainte de al Doilea Război Mondial, de care oameni ca şi Iorga şi alţii nu era străini. În fond concepţia rasistă, despre politică, sau numai despre cultură avea importanţă în configuraţia culturală a epocii.

Este cel mai probabil că strict demografic văzând lucrurile, migraţia din dreapta Dunării să fi fost o admigraţie, în sensul că viitori români găsiţi în nordul Dunării să fi fost mai numeroşi decât noii veniţi. Sub aspect etno-cultural, ceea ce au adus admigranţii este esenţial pentru cultura şi solidaritatea etnică românească, este esenţial pentru formarea poporului român. Şi dacă motivele culturale, aduse de admigranţi sunt aduse din văile Savei, Dravei, Drinei, Moravei, Iskărului şi ale

Dunării ce le unea şi ale Dunării de mai departe în amonte şi în aval, defineau deja o cultură etnică română, mai că se poate spune că poporul român nu s-a format pe nici un centimetru al actualei Românii.

Este un punct de vedere spiritualizat, de definire a etniei ca supraviețuire prin spirit ca şi comunicare cu cei dispăruți peste limita morții, atât de înapoi în timp până mai găsim oameni cu care am putea să ne înțelegem bine, adică până la orginile românilor. Genetica dovedeşte clar că nu există o bază genetică pentru etnii. Probabil însă că triburile vechi aveau zestre genetice oarecum distincte. Dacă vreodată în viitor ar putea fi fixate acele caracteristici genetice, am putea şti câți oameni din ziua de azi se trag din celtiliri, câți din daci, din slavi veniți mai târziu, câți din sarmați, câți din avari etc. Toate etniile sunt amestecuri de triburi şi de populații genetice, însă probabil că unele au un trib preponderent sau măcar preferat. Mult timp am crezut că etnia română nu ar avea o sorginte tribală. S-ar putea însă să nu fi fost chiar aşa, s-a putea ca o dată să schițăm bazele chiar tribale ale culturii noastre şi geneticienii să ne spună că oamenii din acea familie de triburi aveau „fața ca spuma laptelui" şi „părul ca pana corbului", deşi acei geneticieni nu ne vor fi citit basmele.

M-am referit la
Dumitru Protase - Orizonturi daco-romane

Realitatea este ca …

Nu se putea romaniza nimic DURABIL in cei 160 ani, cand numai 30% din fosta Dacia a fost cucerita si cand aportul de "colonisti" a fost slab, stiut fiind ca nici macar toti din acestia nu erau vorbitori nativi de latina (culta ori populara). Iar dupa retragere, a urmat revenirea Dacilor liberi care au "sters" totul ce ar fi putut ramane ca slaba romanizare. Am spus si asta in ce am scris in trecut. Si am mai spus si ca posibil ca unii din acesti daci sa nu se fi "romanizat" mai apoi, NICIODATA. La venirea Altora in cele zone Carpatice, acesti Daci si-au schimbat treptat doar limba vorbita. Si cred ca in ce priveste sub-dialectul Moldovenesc, PARTIAL anumite caracteristici dovedesc ca in prima faza acea populatia a vorbit mai intai un idiom daco-slav si abia apoi s-a romanizat undeva DUPA secolul 10-11, in contact cu valul romanofon ce venea din Ardeal.

Iar altii din fostii daci Karpici nici ca s-au slavizat ci de-a dreptul au devenit Old-Türk sub cuceririle succesive de popoare Türk enumerate in trecut, - "PREGATIND TERENUL" pentru "Secuizarea" rapida ce a urmat.

Iar in ce priveste zona de "sud":
In schimb, DA, - in arealul incercuit de mine , contactul cu Roma Imperiala a fost indelungat si profund, ca si aportul de colonisti. Acolo intr-adevar se putea face o romanizare temeinica si care sa reziste presiunilor ce au urmat. Am incercat sa argumentez asta cu multe citate ce am gasit, majoritatea din autori romanesti ori cu citate

folosite de autori romani, - tocmai pentru a nu aduce dubii de "roeslerian-ism".

Dealtfel, eu nu-s roeslerian. Eu (vezi imaginile si textele postat de mine inca dela inceput de topic!) am sustinut ca "romanizarea" cuprinde si un restrans teritoriu montan si sub-montan din ce este Banatul si Oltenia de azi, la contactul cu zona mai larga dela Sud de Dunare. Mai mult inca, studiind cele scrise de altii si linkurile am ajuns la concluzia ca regiunea Nord-Dunareana supusa acelei romanizari mai intense si care a REZISTAT si dupa retragere, este o regiune in care aceasta romanizare s-a facut inca DINAINTE de cucerirea propriu-zisa. Numai asa a fost posibila si devenita durabila. Si explic si de ce: Este pe "directia" de transhumanta Sud-Nord si invers ce ciobanii balkanici au folosit-o multa-multa vreme , iar negustorii cu ale lor "kervane" la fel, facilitand astfel patrunderea elementelor de latina populara si impamantenirea acestora.

In nici o alta regiune decat cea incercuit in imaginea prima, - asta nu s-a fost posibil.

Este mai mult decat ce zic unii istorici nonconformisti… si mai credibil.

Indiferent de obtuzitatea altora, toate acestea adunate si puse in context, dovedesc "teoria" postata de mine.

Nu are rost acum sa reiau mereu si mereu citatele si toate cele. De fapt, nimeni nu zice ca n-as avea dreptate, deoarece toti is de acord ca ROMANIZAREA S-A FACUT SI LA SUD SI LA NORD DE DUNARE.

Insa eu am incercat a demonstra ca Regiunea respectiva este mult mai redusa decat se crede (am explicat de ce!).

Nu exista nici o continuitate "romanica" importanta Nord-Dunareana in afara de spatiul Banatului si partial al Olteniei de azi.

Romanitatea Sudica este insa cunoscuta, atestata, documentata.

Astea sunt faptele istorice, restul e un Fals, un fel de fals "pios" fabricat cu migala si cu "poveste", repetat de 1000 ori, pana ce UNII au ajuns sa creada... ca doar "de aia scrie in carte, ca e adevarat", nu?

Poporul romanesc si limba romaneasca asa cum le stim s-au finalizat in formare pe la finele primului Millenium, mai ales in spatiul de la Sudul Dunarii, cu toate ca asa cum s-a spus, deplasarea catre Nord incepuse deja de la venirea Slavilor.

Pentru cine INCA se face a nu intelege, nici ca va "intelege" vreodata....

Caci unde "propaganda e.... NIMIC nu (mai) e".

Unii propagandisti spun ca daca ar fi fost originar în Balcani, poporul român ar fi avut alta civilizatie medievala.... Incredibil!

Care?

Continuum-ul cultural-religios Balkanic

Cultura populara romaneasca este MULT asemanatoare cu cea Balkanica si Slava. Nu ma face sa obosesc in a enumera jocuri, traditii populare, eresuri (chiar si cele Bogomilice, da! cauta pe net, tu "fan al Ortodoxiei"), mituri si legende. Destul numai a gasi la ce zice Eliade Mircea despre "Avestita si Sisinie (Sisoe)" intre care si :

"Problema dualismului religios in Europa de Sud-Est"
DUALISMUL BOGOMILIC este factor constitutiv la spiritualitatea populara romaneasca!

Iar asta este un Dat important in ideea "sudica".

Foarte multe ecuatii din mitologia romaneasca se bazeaza pe înfruntarea dintre doua entitati mitice antagoniste: Sf. Ilie vs. Dracul, Sf. Sisoe vs. demonita Avestita, Sf. Haralambie vs. demonul bolii Ciuma, Solomonarul vs. balaurul, Sf. Gheorghe vs. balaurul etc.

Daca miturile dualiste sunt atat de importante în economia mitologiei folclorice romanesti (si balcanice), atunci - evident - este importanta si originea lor. Iar problema aparitiei dualismului religios din sud-estul Europei a fost una foarte controversata în randul savantilor europeni înca de la jumatatea secolului al XIX-lea.

Ca tot vorbeam de contributia Bizantinilor la decimarea, ori stramutarea vlahilor sudici cazuti

la Dualismul Bogomilic.... catre Nordul Dunarii (mesajul mai vechi despre Hasdeu).

"Problema dualismului religios in Europa de Sud-Est"

DUALISMUL BOGOMILIC este factor constitutiv la spiritualitatea populara romaneasca!

Iar asta este un Dat important in ideea "sudica"

Trebuie sa repetam aceasta idee si sa incercam sa o aprofundam in intelesul ei, deoarece acest “dualism” il intalnim si azi in psihologia de massa a poporului romanesc….

Foarte multe ecuatii din mitologia romaneasca se bazeaza pe înfruntarea dintre doua entitati mitice antagoniste: Sf. Ilie vs. Dracul, Sf. Sisoe vs. demonita Avestita, Sf. Haralambie vs. demonul bolii Ciuma, Solomonarul vs. balaurul, Sf. Gheorghe vs. balaurul etc.

Daca miturile dualiste sunt atat de importante în economia mitologiei folclorice romanesti (si balcanice), atunci - evident - este importanta si originea lor. Iar problema aparitiei dualismului religios din sud-estul Europei a fost una foarte controversata în randul savantilor europeni înca de la jumatatea secolului al XIX-lea.

Ca tot vorbeam de contributia Bizantinilor la decimarea, ori stramutarea vlahilor sudici cazuti

la Dualismul Bogomilic.... catre Nordul Dunarii (mesajul mai vechi despre Hasdeu).

Si ca inca o dovada a venirii din Sud, in contextul amintit al persecutiilor anti-dualiste:
Inca si azi exista comunitati Bulgaresti in Romania, cei mai multi fiind Catolici....
Ciudat, nu?

Ii intalnim in Banat (interesant, nu?), alaturi de romani. Unii, in decursul vremii au migrat pana langa... Bucuresti, in ce este acum un mic orasel numit Popesti-Leordeni, unde formeaza aproape 40% din populatie! Am studiat problema si am vazut ca azi sunt aproape complet asimilati lingvistic, pastrand numai uneori numele cu sonorizare slava si credinta Catolica. Insa ei stiu ca "sunt" bulgari.

Cei din Banat inca pastreaza limba si obiceiurile.

Cine sunt acestia, de fapt? Bulgarii Catolici din zona Banatuluit reprezinta cea mai veche comunitate etnica de aceasta origine de pe teritoriul Romaniei, fiind cunoscuti sub numele de pavlicheni. Primele semnalari ale acestora in actuala zona a Banatului dateaza din unele acta ramase din vremea lui Pippo Spano (Ozorai Pipo) Comite de Temeswar si emise de Ordinul călugărilor Minoriti Bosniaci , ce semanleaza inca dinainte de 1175 existenta "ereticilor bulgari" in zona.

Pavlichenii (sau paulicienii) au fost membri ai unei comunitati "crestin-orientale" ce refuza Sfintele Taine, care a fost deportata din

Mesopotamia in Tracia in secolul IX de catre bizantini. In contact cu populatia slava asezata deja in zona balcanica a rezultat un grup etno-religios vorbitor de limba slava si adept al ereziei pauliciene (din perspectiva ortodoxa).

In cele din urma au fost convertiti la catolicism de misionari in secolul XVI, pastrand insa denumirea sectei ca nume al grupului etnic.
Si daca tot vorbim de Banat sa amintim in context:

Ca tot vorbeam de motive folclorice vechi sa specificam legatura existenta intre Dunare si asa-numita "apa a Sambetei". Exista o idee interesanta despre Dunare privita ca "hotar mitic" intre lumea de "aici" si cea de "dincolo". Interesant nu? "Dincolo" este privit deseori si ca "Origo", vorba lui Eliade. "De acolo venim, ACOLO ne ducem". Asa e ca e interesant?

In mitologia romaneasca Dunarea este considerata si ca fluviu sacru cu calitati purificatoare. Invocarea inotului peste Dunare este exprimarea artistica a unei practici de ritual de care se leaga increderea in existenta unor puteri in stare sa biruie pe cea a "arcului incordat", dar si legatura cu "lumea ailalta".. Inotul are loc la inceputul unui an nou, la solstitiul de iarna....

Conform unor vechi credințe, Apa Sâmbetei era un râu care se vărsa în Infern; legenda spune că apa fierbea toată săptămâna şi numai sâmbăta se potolea, de unde i se trage şi numele;

Alteori Dunărea este Apa Sâmbetei. Si este semnificativ faptul ca Dunărea "fierbe" numai la "Cazane".

Portiunea din defileul Dunarei intre Dubowa si Ogradena, formata din Cazanele Mari (4 km lungime) si Cazanele Mici (5 km lungime),este locul unde Dunarea este fortata sa treaca printre munti, unde latimea se ingusteaza intre 180-250 m.

Inaintea construirii barajului de la Portile de Fier, latimea minima a fluviului era de 150 m. Intrucit debitul de apa trebuie sa treaca prin aceasta "spartura" adincimea apei atinge, in unele locuri 100 m, iar curentii din adincuri sint extrem de puternici, la suprafata apa dind aparenta de fierbere.

De o parte si de alta a Dunarii trec drumuri, prin multe tuneluri pe malul sarbesc, sapata in stinca pe malul romanesc, cu portiuni deseori deosebit de inguste.

In zona "La Cazane", la intrarea in golful raului Mrakonia se afla Schitul Mrakonia ("Monastirea de sub ape"). Tot aici se afla inscriptia sapata in stinca "Tabula Traiana" care consemneaza inceputul drumului suspendat al lui Traian pe teritoriul Daciei (40km). La seceta dela 1835, nivelul Dunarii fiind scazut, se vedeau iesind din apa 20 de piloni ai fostului pod, la distanta de 50 metrii, lungimea podului fusese de 1135 metrii. . Podul avea la capete turnuri de fortificatie si era pazit de doua castre: Drobeta pe malul dacic si Parce pe malul opus.

Aici este, - poate, - legatura intre mit si realitate privind "trecerea". "Trecerea catre Dincolo", peste "Apa Sambetei, - cea care fierbe".
Reminiscenta mitizata a unui amplu eveniment istoric?
Si... este vorba de o singura "trecere", numai catre un SINGUR SENS?

Sesizati "subtextul"..... mai ales cel cu "Fons et Origo" .
Mergem mai pe departe cu demonstratiunea?

Deocamdata putin “intermezzo” :

Cuvantul cioban exista si in limba turca, cu aceeasi semnificatie ca si in limba romana. Cum stim cu aceasta denumire sunt mentionati frecvent de catre vecinii sudici acei romani cu care intrau in contact si convietuiau. Un POPOR DE PASTORI, asa sunt cunoscuti romanii inca din cele mai vechi timpuri, traitori in zonele montane si sub-montane si care se deplasau deseori datorita transhumantei specifice, pe distante incredibile!

Cuvantul este turcesc si exista si la limba maghiara. Csobán.
Turk = Čoban / çoban .

Dar si la Serbo-Croata = čoban. Variante interesante šuban, šoban si aici avem o extrem de interesanta legatura cu šuban intalnit in limba Pharsi (Persana).

Despre Haina Ciobanului avem iar o legatura interesanta! ŞÚBĂ (vezi persianul šuban)

Din serbo-croata. šuba, magh. suba, - conform DEX.

Idei , ceva?

O "mica plimbare" din Persia -> Anatolia-> Balkani? . Ne gandim si punem totul "impreuna", ce dracu! E , - vorba lui Eliade, - aici o adevarata Coincidentia Oppositorium!

Dar hai sa intram in "ceatza" si mai mult cu cuvantul BACI - Bács (vezi si sensul "nenea")., cuvant intalnit in Balkani ca si la nord de Dunare:

Bací (-i), s.m. – 1. Cioban care conduce o stînă. – 2. Formulă de reverență cu care se adresează persoanelor în vîrstă sau de un nivel superior. – 3. La jocul de arşice, copilul care aruncă primul. – Mr. baci, bagi, megl. baci. Origine necunoscută. Opinia predominantă este că avem a face cu un cuvînt de proveniență orientală, dar anterior contactului cu turcii (ceea ce pare a se adeveri prin prezența sa în dialecte, şi de asemenea prin apariția sa constantă, ca nume de persoană, din sec. XIII; cf. Hasdeu 2296). Ar fi, prin urmare, cuvînt cuman sau turanic (DAR), sau derivat de la iranianul bac (Densusianu, GS, IV, 149). Evident, este dificil de combătut fundamentele acestor opinii, atîta vreme cît nu se poate indica, pe de o parte, etimonul turanic exact, sau, pe de altă parte, calea de pătrundere a cuvîntului iranian. Cert este că termenul se află în

toate limbile balcanice slave care înconjoară teritoriul rom. (bg. bač, sb. bač(a), slov., ceh. bača, mag. bacs(i), bacsó, pol. bacza, ca şi ngr. μπάσσιοσ, alb. bats. Însăşi aria de răspîndire a cuvîntului pare a indica proveniența sa rom., căci numai rom. a fost direct legată de toate limbile menționate mai sus, şi faptul că acest cuvînt nu se explică prin mijloacele proprii nici uneia din aceste limbi. Totuşi, nu este posibil să-l explicăm, pînă în prezent, numai prin intermediul rom. În ce ne priveşte, şi dat fiind că în orice caz ne aflăm pe terenul fragil al conjecturilor, nu excludem posibilitatea de a se fi conservat în baci un cuvînt autohton, poate cel care corespunde lat. pater şi posibil acelaşi care s-a păstrat în bade. Originea dacică a cuvîntului fusese postulată încă de Hasdeu, Columna lui Traian, 1874, 104. – Celelalte explicații vechi par prea puțin plauzibile. După Miklosich, ar fi vorba de un termen sl. care trebuie pus în legătură cu bašta „tată" (Slaw. Elem., 14) şi cu baština „moştenire" (Lexicon, 12), ipoteză greu de susținut, datorită dificultăților fonetice. Şeineanu, II, 42, propunea ca etimon tc. baş „şef", care la rîndul lui nu poate fi posibil nici din punct de vedere istoric, nici fonetic. Gáldi, Dict., 103, propune mag. ca izvor al rom., poate pe baza hazardatei despărțiri pe care o face DAR la sensul 2 al cuvîntului baci, considerat acolo ca diferit de 1 şi derivat din mag. – Pentru proveniența rom. a bg. bač, bačjo, bačija, cf. Candrea, Elemente, 401 şi Berneker 37; şi din ngr. μπάσσιοσ, cf. G. Meyer, Neugr. St., II, 76. Rosetti, II, 109, indică numai identitatea rom. cu alb. Der. băcie, s.f. (căşărie; ocupația baciului); băcioi, s.m. (baci); băcit, s.n.

(dijmă care se plăteşte baciului); băciță, s.f. (nevasta baciului; femeie care conduce o stînă); băciui, vb. (a prepara brînză; a face pe baciul; a munci într-o doară, a trage chiulul; a conduce).
Incurcate sunt “Caile Domnului”, asa este?

La multe popoare studiul mitologiei este important in privinta deslusirii originilor....
Sa revenim putin la mitologia romaneasca, deci....
Exista o varianta "autentica" a mitului "etnogenezei romanilor"?

Eu nu cred. Intr-adevar, se fac referiri la tot felul de texte culese mai ales de Ghe. Asachi, - vezi poezia "Traian si Dochia" din 1838, insa mai nimic concret. Iar poezia in cauza este evident cu totul altceva decat o culegee din folklor.

Se spune despre Baba Dochia (sau Baba Odochia) ca simbolizează unul dintre cele mai importante mituri româneşti. Desigur. Insa nimic nu lasa sa se inteleaga ca este un mit al ETNOGENEZEI. In mod evident, finalul povestii e unul fata happy-end, …. *Deci, daca ar fi sa ne luam dupa legende, - etnogeneza daco-romana nu se produce…*
Există multe variante ale acestui mit, al cărui nume pare a proveni din calendarul bizantin, care pe 1 martie celebra Sfânta Martiră Evdokia. Orice alte interpretari cu “Dochia=Dacia” nu-si au rostul, - legatura este evidenta cu numele Sf. Evdokia si calendarul religios. Pe de alta parte, conform regulilor lingvistice ale limbii romanesti, “Dacia” nu devine “Dochia” pentru ca astazi sa re-devina…

“Dacia”.

Una din variante este varianta mitului "Traian şi Dochia" despre care celebrul critic literar George Călinescu spunea că este "rezultatul unei întregi experiențe de viață a poporului român". Se spune că Dochia ar fi fost fiica regelui dac Decebal, de care s-a îndrăgostit Traian, cuceritorul Daciei. Urmărită fiind de trupele lui Traian, aceasta se ascunde pe muntele sacru, Ceahlău, împreună cu oile. Este ajutată de Maica Domnului, care o transformă împreună cu turma sa într-un complex de stânci.
Personal, fara sa-l contest pe Calinescu, marturisesc ca nu am gasit aceasta varianta in care in mod explicit sa se pomeneasca de Regele Decebal….
Insa exista destule alte variante populare (si nu MODIFICATE de diversi “culegatori” de folklor!) in care Dochia este vazuta ca personaj negativ, malefic chiar. Interesant, nu?

O altă variantă povesteşte despre Baba Dochia care a avut un fiu, pe numele său Dragobete care s-a căsătorit împotriva dorinței ei. Pentru a-şi necăji nora, într-o zi rece de iarnă, i-a dat acesteia un ghem de lână neagră şi a trimis-o la râu să-l spele, spunându-i să nu se întoarcă până când lâna nu devine albă. Fata a încercat să spele lâna, dar chiar dacă degetele sale au început să sângereze, culoarea lânii rămânea tot neagră. De disperare, pentru că nu se putea întoarce acasă la soțul iubit, a început să plângă. Impresionat de durerea fetei, Domnul Iisus Cristos i-a apărut în cale şi i-a dat o floare roşie, spunându-i să spele lăna cu ea. Mulțumindu-i, fata

a pus floarea în apă, a spălat lâna şi a constatat cu uimire că lâna s-a albit. Fericită că a reuşit să ducă la bun sfârşit această sarcină grea, şi-a îndreptat paşii spre casă, dar nu a fost primită bine, soacra sa, din contră, auzind povestea fetei aceasta a acuzat-o că Mărțişor (aşa îi spunea fata, deoarece nu-l recunoscuse pe Iisus) era iubitul ei. După aceasta întâmplare, Dochia a pornit împreună cu turma sa spre munte, fiind convinsă că primăvara venise deja, altfel de unde ar fi putut Mărțişor să aibă floarea? Pe parcursul călătoriei sale, şi-a scos, rând pe rând, cele doisprezece cojoace pe care le purta, până a rămas fără nici unul. Dar vremea s-a schimbat. Pe cât de frumos fusese la începutul zilei, pe atât de urât se făcuse acum. Ningea şi totul începuse să înghețe. Dochia a înghețat împreună cu oile sale, transformându-se, conform legendei, în stană de piatră. Rocile se pot observa şi astăzi pe muntele Ceahlău şi sunt o mărturie vie a acestui mit românesc.
(Despre etimologia Ceahlau s-a mai discutat : Ceahlău din magh. "Csaholó", "Csagoló", varietate de vultur - Gypaetus barbatus- Alexandru Ciorănescu: DET, 1602.).

In Basarabia si in unele sate din Muntenia, mai ales in Teleorman, aceasta zi de Martisor, este a Babei Marta….. Legendele privind aceasta faptura mitologica sint diferite si chiar e imposibil de stabilit un "tipar originar" al legendei, ca sa zic asa. Insa, repet… NICI VORBA de vre-un mit al "etnogenezei romanesti".

Deci?

Romanitatea Sud-Dunareana

Roman- Ruman-Vlach….

Apropos de denumiri de la "altii" imprumutate si folosite.

Numele "Roman" in loc de "Valach" si Romania.
Vezi teoria interesanta a provenianta numelui "vlach-valach".

Numele "Roman" desigur trimite la ROMA. Sunt indreptatiti la asta insa si altii, de origina ROMANICA, cu toate astea numai sporadic apar denumiri de LOCURI si limbi, in acest fel. Regio Romagna in Italia, Orasul ROMA , - desigur!, - Limba Rheto-Romana si altele cateva, probabil....
Dar...si:

Numele Imperiul Bizantin este un termen modern care era necunoscut celor care au trăit în vremurile de glorie ale imperiului. Numele original al imperiului în limba greacă era:

Ρωμανία Románía sau Βασιλεία Ρωμαίων Basileía Romaíon, o traducere din limba latină a numelui Imperiului Roman, Imperium Romanorum. Termenul Imperiul Bizantin a fost inventat în 1557, la aproximativ un secol după căderea Constantinopolului, de către istoricul german Hieronymus Wolf.

Bizantinii se numeau pe ei înşişi Ρωμαίοι – Romaioi care devenise deja un sinonim pentru

Έλλην - Elin, şi mai mult ca niciodată până atunci dezvoltându-şi o conştiinţă naţională, ca cetăţeni ai "Ρωμανία ", ("Romania", aşa cum se numea Imperiul Bizantin).

Acesta si nu altceva este termenul si locul APROPIAT de unde vine denumirea de "Roman-ruman" pentru vorbitorii acestei limbi neo-romanice, cu toate ca, defapt "Romeii-Rhomeii" insisi au fost greci in cea mai mare parte, iar nu latinofoni. Interesant cum se tot "plimba" numele astea de popoare si state in acele vremi, nu?
Si mai interesant este ca , - ALATURI de Imperiul Bulgaro-Valah, adica Bulgaro-Ruman exista totusi, in epoca de care vorbim o forma de statalitate "Romaneasca" in Sudul Peninsulei Balkanice , despre care rar se vorbeste.
Statul Walachia (Mare) Sudica:

Vlahia Mare (în limba greacă: Μεγάλη Βλαχία (Megale Vlachia)), cunoscută şi ca Tesalia Valahă, a fost un stat al ciobanilor aromâni (vlahi), care a existat în secolele al XII-lea – al XIII-lea, care includea zona grecească Tesalia, zona centrală a Munţii Pindului şi unele părţi ale Macedoniei.

Prinţesa bizantină Anna Komnene (1083 – 1153) a fost primul autor medieval care a scris despre aşezările aromâne din munţii Tesaliei. Benjamin din Tudela, în secolul al XII-lea, este autorul primei relatări despre statul independent "Vlahia Mare" din munţi. El scria: "Nici un om nu

poate urca să se lupte împotriva lor şi nicun rege nu poate domni peste ei."

După cucerirea latină a Constantinopolului din 1204, Vlahia Mare a fost inclusă în Despotatul Epirului, dar a reuşit să-şi recucerească rapid independență.

(Ca paranteza interesanta este ca un asemenea Stat al Aromanilor de Pindus a existat si in anii '40, sub protectorat Italian, ultimul Principe fiind Julius Milványi de Cseszneg , - un Aroman 100%....)

Iata Valahia de Sud, din anii 1200, in cuprinderea Imperiului Romaíon:

Ce doresc sa spun de fapt?

Exista "destula Romanitate Sudica" pentru a asigura "aportul de populatie" din cauzele mult-expuse in trecut, pentru ca in perioada urmatoare sa apara o Statalitate romanica si la N de Dunare.

Daca mai exista o Romanitate in Pannonia , aceasta era sigur SLABA dupa ce trecusera atatia pe acolo si mai ales dupa ce se stabilisera Slavii prin zone intinse ale Campiei. Este, desigur posibil ca aceasta romanitate panonica sa fie dizlocata patre Est, spre Ardeal, la venirea Maghiarilor, insa nu-mi este prea clar asta, mai ales in asa o masura importanta cum o prezinti tu.

Insa...

Asa cum am aratat, la Sud exista o importanta Romanitate, un adevarat "Bazin

Romanic" care s-a destabilizat incepand cu migratiile prime, s-a accentuat la venirea si asezarea Slavilor si a continuat in ritm accelerat odata cu razboiul bizantin impotriva Bogomililor. Cand s-au stabilit Otomanii in Balkani, deja "bazinul valach sudic" era in buna-masura "revarsat" catre N de Dunare, contribuind la popularea cu romanici a arealului actual al Ro, ceea ce a facilitat si fondarea unor State Valahe Nordice. Desigur, formatiuni statale (Cnezate) au mai fost in Nord, dar SLAVE, nu valahe, - aici e diferenta. Sa nu uitam nici o clipa de mixajul de populatii de care tot vorbeam in trecut, mixaj caracteristic aceleia perioade la stanga Dunarei....
Sa nu uitam iarasi ca ATUNCI ca si mult DUPA, valahii au fost popor montan, de pastori mai ales. Practicau transhumanta si "kervanitul" pe toata Balkania, pe trasee stiute de secole din care cel mai important pe ruta catre Nord, peste Dunare.
La fel au facut si cand, aproape de epoca moderna, ultimele asalturi impotriva romanilor sudici i-a IMPINS TOT PE ACELASI DRUM!

Calea pe care deja o stiau, pe care o urmau de secole prin meseria si specificul lor de mod de viata.

(.....)

Centrul cultural şi economic al vlahilor era oraşul Moscopole, astăzi pe teritoriul Albaniei, care avea în 1760 o populație de 60.000 de locuitori, 14 bresle de meşteşugari, o tipografie, o bibliotecă şi o universitate. Însă această bunăstare a fost oprită de numeroase atacuri (1760-1790) ale armatei

otomane, condusă de Mehmet Paşa şi Ali Paşa, care au jefuit şi ars oraşul, vlahii fiind fie ucişi, fie obligați să se refugieze, astfel că mulți vlahi au fugit în Țările Române, Transilvania, Austria şi Ungaria.

Actele vremii consemneaza cu claritate un aport insemant de romani-sudici stabiliti in Austria, Ungaria si Ardeal, parca s-a mai scris despre asta in Forum. Imperialii chiar au incurajat acesta migratie a valahilor, se stie si asta.
Avem cazuri celebre de astfel de Valachi, nu mai dau exemple....

DATE
http://ro.altermedia.info/?p=2231

http://gk.ro/sarmizegetusa/timoc/timoc1.htm

Iată că la sud de Dunăre procesul de formare a poporului şi limbii române prin durata mult mai mare a stăpânirii romane s-a putut desfăşura chiar mai temeinic decât în Dacia (al cărei nume va fi chiar împrumutat pentru parte din Moesia).

După mulți istorici (Puşcariu, Dragomir, Gamilscheg etc) Timocul, Banatul şi Oltenia sunt leagănul formării limbii române . Sârbii cu greu au slavizat mai apoi şi numai în parte rămăşițele coloniilor romane şi populația tracă romanizată. Populația românească s-a păstrat mai curată în văile înalte şi pădurile dese ale acestui ținut muntos al Timocului. I.F. Dobrescu, în revista Geopolitica nr 1/2005 afirmă că "nu avem nici o dovadă de-a

lungul a o mie de ani de istorie că regiunea timoceană ar fi fost la origine sârbească şi că ulterior, la o dată neştiută ea s-a transformat într-una românească, aşa cum se prezenta ea la sfârşitul secolului al XIX-lea, când de la est de râul Morava şi până la granița cu Bulgaria nu se vorbea decât româneşte". Aria de formare a poporului român de la sud de Dunăre a fost mult mai mare, ea întinzându-se de la Dunăre şi până în Tessalia.

Legăturile dintre N şi S Dunării sunt evidente şi prin strămutările de populație. În anii 10- 12 a.D., consulul Sextus Aelius Catus transferă 50 000 daci la sud de Dunăre, la 57-67 a.D. guvernatorul Moesiei strămutase 100 000 suflete în dreapta fluviului. Dintre cei 80 de împărați romani 40 au fost de origine traco-iliro-dacă. Iosif Constantin Drăgan le înşiră numele în "Istoria românilor" (1993) la pag. 46. În 329 Constantin cel Mare a făcut pod de piatră peste Dunăre. Importanța excepțională în destinele imperiului roman a zonei între sec III-VI l-a făcut pe V. Beşevliev să vadă în statul roman de atunci un "imperiu roman de neam tracic" [69].

Ruperea "romanitatii sudice"

La inceputurile evului mediu, dovezile despre Vlahii sud-dunareni se inmultesc:
În timpul migrațiilor şi atacurilor avaro-slave de după sec. VII populația sud-dunăreană romanizată a fost parte slavizată, parte s-a retras în munții din Peninsula Balcanică, dând populația aromână, parte s-a retras înspre apus între coasta dalmată, Drava şi

Morava dând pe acei maurovlahi (morlaci sau vlahii negri) ,o parte a trecut spre nord pe drumurile cunoscute ale transumantei, iar o parte a rămas în munții Timocului numeroase izvoare amintind vlahii timoceni. La 818 "ducis Timocianorum" trimit soli la franci spre a solicita ajutor împotriva bulgarilor. Stoian Marokovici în "Les problemes serbes" se referă la Constantin Porfirogenitul care menționa că pe Morava, Mlava, Pecus nu erau sârbi, ci o altă "populație de o altă formație etnică" [68].

Kekaumenos din sec. XI vorbind despre vechii locuitori de la sud de Dunăre şi lângă Sava spune că "îi numim daci şi besoi". Ținutul ajunge de pe la anul 1000 iar în stapânire bizantină vreme de două secole. După cum relatează clericul Ansbert, participanții la cruciada a treia au fost atacați de vlahii dintre Timoc şi Morava. Niketas Choniates şi Kekaumenos amintesc de o traditie a rezistenței valahe în fața bizantinilor.

Primele mănăstiri din zonă datează din sec. XIII şi cărțile istorice sârbeşti spun că sunt făcute de Radul I Voivoda Vlaşci [7]. La sfârşitul sec. XIII în această parte a Serbiei a fost o evidentă ridicare a elementului românesc, regii sârbii au dat privilegii românilor şi cnejilor lor8. Iorga amintea o teză conform căreia în sec. X chiar era o formațiune politică în zona Vidinului ce şi-ar fi extins autoritatea şi asupra malului stâng al Dunării.

În 1210, voievodul Mihail al Transilvaniei vine cu o armată din saxoni, români, secui şi pecenegi în ajutorul țarului Asan Burul din Vidin9.

Împăratul Iustinian recunoscuse de la începutul sec. VIII titlul de Caesar (țar) bulgarilor ce îl ajutaseră să recucerească tronul după ce tot el i-a învins şi strămutat pe mulți în Asia Mică10. Statul Asăneştilor este prezentat în izvoare ca "țara valahilor", arhiepiscopul Ioan de Sultanyeh face speculații privind latinitatea bulgarei şi a delimitării geografice a "Volaquiei". Paisie, egumenul mănăstirii Hilandar în "Istoria slavo-bulgară" în 1762 spune despre vremea lui Asan cel Bătrân că "luaseră vlahii erezia romană, citeau vlahii latineşte că aceia sunt cu latinii de un neam şi o limbă" şi că mai apoi au oprit acestea cu pedeapsa că "li se va tăia limba" şi "aşa vlahii s-au întors la credința pravoslavnică şi citesc slavoneşte acum" [70].

Asan II stăpânea şi Cetatea Severin pe care o pierde la 1236 pentru a păstra ținutul timocean Branicevo. După 1240 ungurii vor ocupa Maciva şi Braniceva. Există aici un Greborius ban de Cucevo şi Branicevo. O parte a zonei (fără să atingă Timocul) va fi dăruită de regele Ungariei ginerelui său sârb Dragutin. Va fi restituită însă lui Carol Robert. Vidinul era al despotului Şişman şi urmaşului său Mihail. Statul Timocean de la Dunăre dintre râurile Pek şi Lom (1280-1397) avea o populație majoritar românească şi o dinastie în mare parte de origine română (Sracimir era fiu de domniță romîncă şi soț al unei romance).

Ungurii sub Ludovic I au pătruns în Bulgaria, unde cuceresc Vidinul în 1365 şi desfăşoară încercări de consolidare a ocupației concomitent cu acțiuni de convertire la catolicism. Acestea nu au făcut decât să alimenteze revolta

localnicilor bulgari şi români timoceni de credință ortodoxă11. În 1363 şi 1369 domnul muntean Vlaicu Vodă trece Dunărea pentru a elibera Vidinul. Succesul românesc făcut "şi cu voia unor locuitori ai săi" a înlăturat stăpânirea ungurească din banatul Vidinului şi a avut un mare răsunet, Vlaicu Vodă fiind apelat cu titlul de rege. Făcuse ceea ce va face Mihai Viteazul în Ardeal. El a mai cucerit şi Severinul şi Nicopolul. Ungurii luaseră Vidinul de la Straşimir ce era cumnat cu Vlaicu. Voievodul român până la încheierea păcii i-a dus pe locuitori la nord de Dunăre şi urmau să se întoarcă [12]. Ungurii vor uni politic şi administrativ Timocul şi Banatul sub conducerea unui ban din Vidin. Vlaicu vodă a primit o compensație în Făgăraş şi Severin şi a rămas apoi garant al țaratului de Vidin recucerit de la unguri.

Pana acum am trecut in evidenta nenumarate dovezi "indirecte" ale originii preponderant sudice a romanilor….

Nu e vorba numai de atat. : Densusianu a atras atentia asupra multor "inovatii" lingvistice din secolele IV-VII comune atat unor dialecte italiene cat si romanei si aromanei. Pentru cine e curios, am gasit cateva tabele comparative realizate de Densusianu citate pe un site unguresc:

http://www.hungarian-history.hu/lib/dunay/dunay03.htm#C

Ipoteza sustinuta de multi istorici unguri conforma careia romanii nu ar fi putut aparea in Transilvania decat de prin secolul XIII deoarece

pana atunci nu prea erau romani in Muntenia si Moldova se bazeaza pe o teorie a migratiei pe o ruta Serbia+Bulgaria->Muntenia+Moldova->Transilvania. Ori in toate legendele romanesti privind "descalecatul" Moldovei si Munteniei, primii voievozi din ambele Tari Romanesti (vezi povestea cu Dragos, zimbrul si Molda) veneau tocmai din Transilvania, deci in sens invers.

Eu cred, ca si unii istorici si lingvisti romani de buna-credinta, in teoria migratiei romanilor din Illiria (unde au luat nastere atat limba dalmata propriu-zisa cat si limbile romana, aromana etc.) in Pannonia (ca "sclavi" ai avarilor, stramosii secuilor), apoi in Transilvania (unde erau deja la aparitia ungurilor - vezi Gesta Hungarorum) si de aici in Moldova si Muntenia, dupa decimarea slavilor de acolo ca urmare a invaziei tatarilor.

E posibila si o miscare peste Dunare din Bulgaria dupa distrugerea Imperiului Vlaho-Bulgar al Asanestilor de catre Imperiul Bizantin, dar mi se pare mult mai importanta ruta descrisa mai sus: Illiria->Pannonia(sec. VII)->Transilvania->Moldova si Muntenia(sec. XIII, dupa decimarea slavilor de catre tatari).

Aceste fapte par foarte verosimile. Si intr-adevar, statele romanesti extracarpatice apar abia DUPA marea invazie tatara de la 1247.

Voevodatele slabe si mici conduse de Slavi si probabil populate masiv de slavi+romani (Seslav, Litovoi, Seneslau, Dobrotici) au fost distruse de invazia tatara....

Nou venitii de peste munti, au creat state noi. …

Revenind la originea quasi sud-dunareana a proto-romanilor....

Intreaga istoriografie oficiala se bazeaza pe "continuitatea" romanicilor AICI.
Cum oare vor crede romanii ca lucrurile stau de fapt altfel?!
Si de unde teama noastra asa de mare de a spune deschis, oficial:
Da venim din sud! Undeva intre 600-1000 e.n. stramosii nostrii au venit din sudul Dunarii , aici!
Si putem continua astfel:

"Byzantine Period
The first record of Balkan Romanic settlement in the Byzantine age can be found in the writings of Procopius, in the 5th century: the forts named Skeptekasas (Seven Houses), Burgulatu (Broad City), Loupofantana λουροφαντάνα (Wolf's Well) and Gemellomountes Γεμελλομούντες (Twin mountains).

In 586, the first written record of their name and their language appears on a Byzantine chronicle about an incursion against the Avars in the Eastern Balkans. When the baggage of a mule slips, the muleteer shouts "Torna, torna, fratre" (Return, return, brother!), although it might just be the last appearance of Latin.

Blachernae, the suburb of Constantinople was named after a "Scythian" Duke Blachernos, whos

name is believed to be linked with the name of "Blachs" (Vlachs).

The Byzantine writer Cecaumenos, in his Strategicon of 1066 wrote that the Vlachs of Epirus and Thessalia came from North of the Danube and from along the Sava and that they were the descendants of the Dacians and the Bessi.

In the 10th century the Hungarians arrive in the Pannonian plain and, according to the Gesta Hungarorum written by anonymous chancellor of King Bela III of Hungary, the plain was inhabited by Slavs, Bulgars, Vlachs and "pastores Romanorum" (Roman shepherds), although the chronicle was writen around 1146.

In 1185 a leading Vlach noble, Peter Asen, led a Bulgarian revolt against Byzantine rule and declared himself Tsar Peter II (also known as Theodore Peter). The following year the Byzantines were forced to recognise Bulgaria's independence. Peter styled himself "Tsar of the Bulgars, Greeks and Vlachs".

http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Vlachs

A chronicle by Venerable Nestor (1056 - 1136 AD) mentions Walachians (Romanians) fighting against Magyars north of the Danube in 6406 (898). [7] However, this chronicle was written 150 years after the described events and is not necessarily accurate.

Besides migrating Vlachs could settle in some areas north of Danube before this date.

http://en.wikipedia.org/wiki/Origin_of_Romanians

Dupa cum se vede mai exista, pe langa Gesta Hungarorum, inca doua documente care atesta prezenta vlahilor la nord de Dunare inainte de secolul XIII: Cronica Venerabilului Nestor (1056-1136) si documentul bizantin scris de Cecaumenos in 1066, care sustine descendenta dacica a vlahilor. De mentionat ca am luat datele de pe wikipedia, care nu e nici site romanesc nici maghiar.

E posibil sa fi existat in zona asta si urmasi ai dacilor (daca luam in considerare ce este scris in documentul bizantin din 1066), dar modificarile alea lingvistice observate si de Ovid Densusianu dovedesc destul de clar, dupa parerea mea, existenta unui "val" de migratori vlahi din Illiria. E posibila "fuzionarea" acestor vlahi sud-dunareni (puternic romanizati!!) cu supravietuitorii urmasilor dacilor in regiune(daca or mai fi existat) si cu unii slavi, ceea ce ar oferi si o solutie privind problema romanizarii dacilor(mult dezbatuta datorita intervalului scurt de ocupatie romana).

Pe deoparte avem textele lui Eutropius, Salvian si Vospicus care ne spun ca la retragerea din 271 provincia romana a fost "golita" de populatie, ceeace este totusi dificil de crezut; Mai inainte avem totusi date despre un numar imens de daci ucisi in timpul razboiaielor cu romanii, prbabil de ordinul zecilor de mii; la fel si in represiunea ce a urmat (stim ca pentru romani nu era o problema

sa crucifice prizonieirii cu miile); avem deportarile consemnate a zeci de mii de bastinasi din Dacia catre provinciile sudice ale Imperiului.... cert este ca numarul total de "stramutati" trebuie sa fi fost impresionant si e chiar posibil ca acestia sa fi constituit nucleul poporului albanez de mai tarziu.

Apoi avem o deplasare mai tarzie in sens invers, a unei populatii romanizate de minimum 270.000 insi catre fosta Dacie Romana si in urma migratiilor continue din secolele urmatoare e posibil ca fenomenul de migrare a romanicilor sudici catre nord sa se fi accentuat, contribuind la "subtierea" romanitatii sudice si la "ingrosarea" celei nord-danubiene....Asa cum s-a tot spus, dovezi cel putin indirecte exista despre toate acestea.

Si ca sa revenim la Limba dacica (mai curand Thraco-Dacica, buna ruda cu Illyra, aceasta nu a disparut asa curand.... O regasim si azi modificata de influente latinesti, grecesti, slave si turcesti... este Limba Albaneza. S-a mai explicat cum e cu transferul ala de populatie....

Desigur, e absurd a crede ca TOTI Dacii plecau in Balkani, NICI VORBA DE ASA CEVA! Au ramas destui (totusi dintr-o populatie imputinata de atatea vicisitudini!) prin locuri mai ferite.... *Posibil ca abia tarziu s-au romanizat si CRED sincer ca UNII direct s-au Slavizat.*

Exemplul interesant al populatiei Hutsul din Karpatii Nordici merita cercetat in amanunt de catre lingvisti si antropologi....

Si daca tot am vorbit de Karpatii-de-Nord, cei atat de dragi unor “autohtonisti”... sa vedem mai

exact terminologia, sa facem astfel o legatura cu mesajul meu de mai sus:

The name 'Karpetes' may ultimately be from the Proto Indo-European root *sker-/*ker-, from which comes the Albanian word karpë (rock), perhaps by way of a Dacian word which meant 'mountain,' rock, or rugged. Polish archaic word karpa mean rugged irregularities, underwater obstacles/rocks, rugged roots or trunks. Common word skarpa is sharp cliff or other vertical terrain.
In late Roman documents, the Eastern Carpathian Mountains were referred to as Montes Sarmatici. The Western Carpathians were called Carpates. The name Carpates is first recorded in Ptolemy's Geography. Around 310 AD the Carpathians are mentioned as Montes Serrorum by the Flavius Galerius Valerius Licinianus Licinius.

The name of the Carpi, a Dacian tribe may have been derived from the name of the Carpathian Mountains. Name recorded in late Roman imperiu documents (Zosimus) as living until 381 on the Eastern Carpathian slopes. Alternatively the mountain range's name may be derived from the Dacian tribe.

In Hungarian XIII- i XIV century Hungarian documents named the mountains Thorchal, Tarczal or less frequently Montes Nivium.

In the Scandinavian Hervarar saga, which describes ancient Germanic legends about battles between Goths and Huns, the name Karpates appears in the

predictable Germanic form as Harvaetha fjöllum (see Grimm's law).

Si despre Dacii cei Slavizati din Karpatii acestia, una mai putin cunoscuta:

Ruslana Stepanivna Lyzhychko (born May 24, 1973 in Lviv, Ukraine, then the USSR, Ukrainian: Руслана Степанівна Лижичко) is a singer, dancer, producer, composer, conductor, and piano player. She was also the winner of the Eurovision Song Contest 2004.
Figureaza ca "de neam Hutsul" in diverse locatii de pe Internet!
M-a frapat in 2004 stilul de muzica al acesteia, desigur cu contotatii folk ukrainiene insa.... dupa ce am ascultat mai apoi unele piese muzicale populare de acest tip, am concluzionat ca influentele folk pomenite sunt mai curand di patria sa de origine, cea Carpatica ,

Le Pays Hutsule....Hutsulshchyna, - Tara Dacilor NICIODATA romanizati!

Legatura albanezo-romaneasca si “elementul Turanic”

Miracula Sancti Demetri se dezvaluie....

Despre originile comune ale albanezilor si aromanilor.
Dacii-bessieni, stramosii aromânilor.

Conform miraculelor Sfantului Demetrios, populatiile capturate din Tracia si Illyricum au fost mutate in Pannonia, langa Sirmium, unde s'au mixat impreuna cu proto-bulgarii, rezultand o asa numita natie a Sirmisienilor. La inceputul anilor 680, acesti sirmisieni condusi de seful lor, Bulgarul Kouver, se rascoala impotriva avarilor, si se retrag in apropierea Thesalonicului, pe campia Keremsion, intre Stobi si Bitola.

In timp ce Kouver negocia cu bizantinii si stabilea relatii cu triburile slave Dragovitai sau Sagudatoi miraculele mentioneaza pe unul din liderii lor, Mauros Bulgarul, unul din descendentii prizonierilor de le Sirmium, probabil bulgar dupa mama. Numele sau, de origine greaca sau latina, este probabil o translatie in limba bulgara. Stim despre Mauros, cel mai de incredere om al lui Kouber ca vorbea slava veche, bulgara si "limba romanilor"

Este foarte probabil ca Mauros "bulgarul" sa fie una si aceeasi persoana cu Mauros "bessianul" (dac bessian), pe care il cunoastem din Cronica lui Theophanes si dintr'o inscriptie a unui sigiliu cu cruce, care are titlul lui Mauros. Acest fapt si cariera foarte rapida in ierarhia imperiala a vremii a lui Mauros sugereaza ca acesta era crestin. Faptul ca orasele Naisus (Niš), Lypenion (Lipjan) and Scupi (Skopje) si'au pastrat numele latinesti, sugereaza faptul ca in aceasta zona avem o populatie romanizata care a supravietuit probabil in lungul vilor Drin si Fan, in jurul lacului Skodër precum si in zona dintre Lissus si Ulpiana in Kossovo.

Populatia locala pare sa se fi refugiat in zonele inalte, unde se infiinteaza localitati de moderne, cum ar fi forturilor intarite de valuri de pamant de lana localitatea Komani-Kruia, si care pun bazele centrelor de populatie romanizata de origine ilyrica.

Este de presupus ca aceste populatii sa fie stramosii vlahilor si albanezilor atestati in secolul 11, as dupa cum N.Molcom a sugerat recent. In continuare Malcolm mimimizeaza posibilitatea ca Dardanienii din sec 6-9 sa fi fost o mixtura traco-iliriana si ca aceasta mixtura sa fi fost la originea albanezilor si vlahilor.

Cercetarile lingvistice arata ca limba albaneza moderna contine si elemente romanice si illyriene. In timp ce anumiti istorici prefera ori originea ilyriana ori originea tracica a albanezilor, nu avem motive sa ne indoim ca provincia romana Dardania cuprindea ambele elemnte, si tracice si ilyriene, care au fost asezate acolo dupa plecarea gotilor din balcani. Nu avem motive sa ne indoim ca o alta situatie ar fi fost in macedonia. Din nou, Miraculele spun ca unii Sirmisieni au plecat la Thessalonica, Constaninopole si "alte orase ale Traciei"

Istoria lui Mauros si a Sirmisienilor este o cheie importanta pentru o buna intelegere a naturii acestor populatii. Ne da posibilitatea sa intelegem de ce unii istorici vad urme tracice si dacice Bessiene in limba albaneza iar altii le vad ilyriene.

Invaziile barbare din sec IV, V si VI au facilitat mizarea unor populatii insemnate de Bessieni romanizati sau de Daci (considerati de origine Tracica) respectiv ilyrieni, in procesul de retragere din fata invaziei, in captivitate, ori in locurile de refugiu de la munte.

Invazia avara din sec VI a fortat o mare parte din aceste populatii sa prefere pastoralismul transhumant in zonele fertile de la munte, in fata agriculturii, care fusese principala sursa pentru exsitenta. Este foarte plauzibil astfel, chiar sa gasim populatii tracice si ilyriene mixate in zonele montane pentru pastorit din Macedonia si Kosovo, care sa fie stramosi ai Vlahilor si Albanezilor. Fiind izolati de autoritatile centrale de la Constantinopole, si de Slavii din zonele de campie, aceste populatii au fost aproape nevizibile pentru cronicari, la el si pentru ceui care strangeau taxele, sau pentru invadatori.

Abia in sec XI, cand imperiul bizantin recastiga controlul asupra acesor teritorii, apar si primele mentiuni despre Vlahi si Albanezi. Din pacate, aceste migratii care au schimbat identitatea etnica a acestor populatii, pot fi doar exceptional regasite in surse, cum ar fi istoria lui Mauros din Miraculelel Sfantului Demetrios.

http://groups.google.com/group/soc.culture...c46a9efa281ee60

Bessii erau trib independent al tracilor, care trăia pe teritoriul cuprins între Munții Rodopi(sudul

Traciei) şi cursul superior al râului Marița (Hebrus, Moesia), dar cel mai des ii regasim in zona numita Haemus (o zona muntoasa care separa Moesia de Tracia). Herodot îi descrie ca un fel de castă-preoțească între satri, bessii fiind interpreții incantațiilor profetice ale unei preotese a unui alter-oracol al lui Dionysus aflat pe vârful unui munte, care se crede că este Perperikon.

Dealtfel, Strabon descrei pe bessii ca cel mai feroce dintre triburile trace independente, si care stapaneau cea mai mare parte a a lanțului munots Haemus.

Au opus o rezistență dârză macedonenilor şi apoi romanilor, încât numai după lupte îndelungate au putut să fie supuşi. Ei au trecut şi în nordul Dunării, căci îi întâlnim şi în Carpații septentrionali.

la sfarsitul sec 4, Nicetas, arhiepiscop al Daciei a adus Biblia catre acesti daci bessieni, descrisi ca fiind "lupi ai muntilor". Misiunea sa a fost mentionata in cronici ca o reusita, iar credinta acestora in Dionysus a fost intr'un final inlocuita de Crestinism.

In sec XI in Strategicon, istoricul bizantin Cecaumenos ii descrie pe Vlachs din sudul Dunarii ca fiind urmasii acelor Daci Bessieni despre care vorbea Nicetas.

http://en.wikipedia.org/wiki/Bessi

Sa continuam…

Iată ce scrie domnul istoric de renume mondial Stelian Brezeanu:

"Nu rezumă oare episodul "romanilor" transplantați în Pannonia destinul daco-romanilor nord-dunăreni? Abandonați în Barbaricum, ei se transformă într-un popor "barbar" în viziune apolitică romană, dar conservă ethnonimul "romani" prin schimbarea lui într-o categorie gentilică."
(Stelian Brezeanu - Romanitatea orientală în Evul Mediu. De la cetățeni romani la națiunea medievală - Editura All Educational, Bucureşti, 1999, pagina 19, alineatul 2).

Revenind la ideile unora ca limba dacilor ar fi fost de fapt asemanatoare (ori quasiidentica) cu latina... este o idee cel putin ciudata, ca sa nu zicem altfel...
Dovezile IMPOTRIVA, pe care mi le amintesc:
- poeziile lui Ovidiu, suficient de clare în această privință:
Pasajul din Ovidiu:
"Ei se-nteleg intre ei printr-o limba ce-i leaga-ntre dansii;
Eu doar prin semne le-arat ce vreau sa le spun.
Eu sunt aicea barbar, caci nu-s priceput de niciunul;
Graiul latin, cand l-aud Getii, prosteste surad "

- Unii au acredtat ideea că împotriva ceea ce zice Strabon, dacii nu vorbeau aceeaşi limbă cu geții. Că dacii erau de fapt celți. Totuşi există inscripții care

vorbesc de un translator din dacă în latină, pe undeva prin Pannonia (vezi Mihai Bărbulescu în ultmul tratat de istorie a românilor). Existau însă triburi mixte celto-dace, pe valea Dunării, probabil până la vărsare, mai ales în dreapta ei. Arheologia de dinainte de romani de pe valea Moravei este mai mult decât elocventă. Deci doar unii daci ajunseseră să nu mai vorbească aceeaşi limbă cu geții.

Afirmațiile din poeziile lui Ovidiu au fost răstălmăcite în fel şi chip, dar ele arată clar că limba getă nu avea nici clin nici mânecă cu latina. Strabon zicea că dacii şi geții vorbeau aceeaşi limbă…..

Spre deosebire de daci, getii sunt vazuti de greci ca un fel de sciti. Interesant…

In cartea Religia dacilor,se vorbeste despre unirea celor 2 formatiuni-cea daca a lui Deceneu (un nume cam centum) din Ardeal si cea getica a lui Burebista (Oltenia si Muntenia).

Si granita centum-satem trece practic prin Romania de astazi,cel putin asa arata hartile de pe net...

Mie mi se pare că pentru ca o limbă să intre în reacție de combinație cu altă limbă, trebuie să fie asemănări mari, mai ales gramaticale, cum ar veni, asemănări de ansamblu. Diferențele de lexic, de pronunție se mai ajustează. Cu gramatica este mai greu. Lexicul denotă materialul limbii, gramatica arată funcționarea ei.

În plus trebuie să existe condiții demografice. Arheologii sârbi au găsit pe Morava traci şi celți conviețuind multe sute de ani, nu acelaşi lucru se poate spune despre romanii şi dacii care au trăit în Dacia Traiană. Eu am arătat mai în spate dovezi despre romanizarea celților. Se poate raționa pe invers deducând din această romanizare că limba celtiliră era asemănătoare cu latina (există dovezi despre volci, populația din Pannonia etc.). Toate aceste se constituie într-un model pentru cei care vor să arate romanizarea dacilor, model pe care respectivii nu îl pot urma. Se vorbeşte doar de o colonizare a teritoriului Daciei cu romani, o alungare a dacilor în locuri mai ferite.

Revenind la Slavi si la "predecesorii" lor intru migratii:

Limba bulgara are o componenta foarte importanta proto-bulgara (turanica). Proto-bulgarii fac parte din acelasi grup etno-lingvistic ca si hunni, avarii pecenegii si cumanii. Hunni si bulgarii au convietuit in sec IV - V. Apoi bulgarii navalesc in Moesia, Tracia si Macedonia la 488, cu acceptul bizantinilor pentru a alinga pe Goti. Apoi Bulgarii rup intelegerea cu Bizantinii si la anul 502 cuceresc intreaga Tracie. Apoi din 540 incep si asaltul asupra Ilyriei, isa nu reusesc sa cucereasca decat cateva forturi.

Ca sa opreasca pe Bulgari, Bizantinii se aliaza cu Utrigurii si Kutriguri, care reusesc pana in 562 sa opreasca pe Bulgari. Apoi timp de un secol urmeaza invazia triburilor slave. Bulgarii sunt

incetul cu incetul asimilati de catre slavii care se aseaza in Moesia, Tracia si Macedonia

Potrivit spuselor mai multor savanți, cum ar fi Đorđe Sp. Radojčić, Konstantin Jireček, Boško Strika şi alții, strămoşii sârbilor au locuit în ținutul Boichia (Bojka), dincolo de Carpați, pe teritoriul de azi al Ucrainei. De aici încep în secolul al VI-lea să migreze spre Peninsula Balcanică, pe văile râului Tisa, peste Criş, Bega şi Timiş. Până la colonizarea ungurilor şi a mişcării românilor spre Mureş, din Boichia, adică ținutul triburilor ruseşti, până în ținuturile balcanice se întindea un lanț etnic neîntrerupt alcătuit din sârbi. După migrație, o parte dintre sârbi au rămas în ținuturile de baştină, Boichia, care în evul mediu era denumită Țara sârbească, ucrainienii denumind-o astăzi Țara Sribna.

Mai sunt amintiți şi severii sau severienii pe care istoricul ceh Niederle îi situează între Timiş şi Cerna. Acest savant a ajuns la concluzia că ei erau o parte a marelui trib cu acelaşi nume şi care în secolul al VII-lea a trecut Dunărea şi s-a stabilit în Moesia, pe teritoriul Serbiei de azi. De la ei au rămas unele toponimice cum ar fi județul Severin sau oraşul Turnu Severin.

Izvoarele france de la începutul secolului al IX-lea pomenesc că "în Dacia pe Dunăre trăieşte tribul slav al abodriților". Pavel Iosef Schafarik, în lucrarea sa Antichități slave afirmă că aceştia trăiau în ținuturile de lângă Mureş şi dă ca exemplu unele toponime - râul Bodrog, afluent al Mureşului, şi

localitatea cu acelaşi nume. Konstantin Jireček în lucrarea sa Istoria sârbilor ajunge la concluzia că e vorba despre un trib slav, obodriţi sau bodriţi, care şi-a lăsat numele în mai multe locuri ale Pustei Panonice în drumul lui spre nord-vest, spre Cehia şi Germania, până spre avalul râului Elba.

Multe dintre cele spuse mai sus precum si harta de mai jos sunt deja postate in acest topic, cu o sama de comentarii asupra genezei celor doua popoare, sarb si bulgar. Evident ca si limba vorbita de catre cele doua popoare este diferita in functie si de limba acelora dintre triburile slave, bulgare, tracice, moesice si ilyrice care participa la cele doua procese de formare etnica.

Eu nu cred ca limba bulgarească si limba sârbeasca s'au separat dintr'o limba comuna, in sensul ca nu a exsitat vreodata o limba sârbo-bulgara. Cele doua limbi au evoluat separat odata cu formarea popoarelor sarb si bulgar, avand ca substrat limba slava veche (sau diferite dialecte ale aceste limbi vorbite de catre diversele triburi slave care intra in procesul de etnogeneza al fiecarui popor in parte) la care s'au adaugat alte elemente lingvistice, prin asimilare...

Si daca am vorbit de predecesorii Slavilor, nu strica sa amintim macar o singura inscriptie Turanica apartinand proto-bulgarilor (ori avarilor?) din acea perioada. De ce sa amintim acest text? Deoarece, in goana lor disperata dupa DOVEZI ale formarii poporului si limbii romanesti LA NORD DE DUNARE, unii "tovarasi" au

interpretat un text complet NEROMANESC ca fiind... in limba "proto-romaneasca!

Priviti si judecati la aceste Aberatii:

Inscrisptia de pe vasul nr. 21 de la Sânnicolau Mare, cel mai vechi document epigrafic în limba “romana”…. Chipurile!

"BUILA ZOAPAN TECI DIRETOIRI BUTAUL ZOAPAN TARGORIE ITIRI TAICI"
Adica:
Jupan Buila [are] toate drepturile, jupan Butaul [are dreptul de] itiri [în] toate târgurile".

BUILĂ şi BUTAUL = vechi nume proprii romanesti

ZOAPAN = Jupân

TECI si TAICI = toate de la banateanului tăce , tăte

DIRETOIRI = dreptuiri, direpturi, diretuiri

TAGORIE = terg , târg (vazi Tergoviste, Târgoviste)

ITIRI = iviri, aparitii (vine de la a se iții)

http://mesota.rdsbv.ro/atestate/revista/3.html

In realitate TEXTUL E ACESTA:

Din http://www.kroraina.com/pb_lang/suppl1.html

<<Inscription on one of the golden cups of the treasure from Nagy Saint-Miklos in Hyndary, discovered in 1799. Kept in a museum in Vienna.
Publications: St. Mladenov. DIE INSCHRIFTEN des altbulgarischen Schatzes von Nagy Saint-Miklos, im Banant. GHM, 4 1922/1923.

VOILA ZOAPAN TESI DJUGETOIGI BOITAUL ZOAPAN TAGROGI IZIGI (or ICHIGI) TAISI.

Proto-Bulgarian translation:
BOILA ZHOAPAN TEZI DJUGETOIGI BOITAUL ZHOAPAN TAGROGI IZIGI (or ICHIGI) TAISI.

Se spune ca limba Bulgara-Veche este practic necunoscuta si deci documentul nu e relevant!
Oare?

In acele vremi, bulgara-veche si avara (de exemplu), ca si hunica formau un "summum", cum sa-i zic altfel? Practic erau "dialecte" ale uneia si aceleiasi limbi turanice, diferentiate intre ele mai mult prin triburile si uniunile tribale ce dadeau denumirile, decat prin diferente semnificative lingvistice.

Tot asa, mai tarziu , Pecenega si Cumana, -defapt sunt un singura limba, bine cunoscuta dealtfel (prin Codex Cumanicus si alte texte) si relativ inteligilbile cu ce numim azi limba Turca....

asa ca oricum s-ar interpreta textul, romanesc NU ESTE.

Pecenegilor le sunt atribuite, dar există controverse în acest sens, anumite inscriptii runice scrijelite în piatră, recuperate în arealul meridional al Europei de Est, precum şi tezaurul descoperit la Sînicolaul Mare descoperit în anul 1799 şi păstrat la Kunsthistorisches Museum din Viena (există argumente pe baza cărora tezaurul este atribuit bulgarilor, avarilor sau ungurilor). În aşezările fortificate şi în mediul rural în Dobrogea au fost găsite pandantivele foliforme specifice pentru pecenegi, alte obiecte specifice pecenegilor şi numai lor: pandantivele în formă de frunză, lucrate din bronz prin ajurare.

Mahmud al-Ka ghari din secolul al XI-lea cunoscător al dialectelor turanice susținea înrudirea cu limba kirkizilor, kipciakilor (cumanilor) si oghuziulor.

Anna Comnena (cca 1120) susținea că pecenegii (denumiti de ea „sciți") vorbeau aceeaşi limbă ca şi cumanii.

Istoricii bulgari au totusi o mare problema: explicarea formarii limbii bulgaresti. Ei sunt cu totii de acord ca incepand cu anul 562 invazia slava a asimilat elementele bulgaresti care existau in Moesia Tracia si Macedonia, Chiar ei spun ca acest fenomen se datoareaza faptului ca proto-bulgarii erau cu mult mai putini decat slavii. Si eu sunt

curios sa aflu cum explica ei totusi crucile crestine "proto-bulgare" cand Boris se crestineaza la 864-865.

Turanicii au fost asimilati de catre populatiile bastinase si in sudul Dunarii dar si in nordul Dunarii. Putinii avari care mai traiau alaturi de bastinasi, mai cu seamna ca sunt si infranti de franci dispar pur si simplu din istorie la 797, probabil pierduti in marea masa proto-romaneasca.

Avarii lasa totusi in urma lor in Banat si Transilvania primele formatiuni pre-feudale romanesti. Romanesti?
Oare?
Ia sa mai citim...
Primele "formatiuni statale", dar posibil ca NU PREA romanesti la epoca aia....

Despre Pecenegi:
(..........)
Pecenegii Tatos, Szesthlav şi Szatza se localizează cel mai probabil în sudul Dobrogei (avem în vedere Dobrogea istorică) şi în Deliorman. A existat o teorie care s-a oficializat pentru o perioadă , teoria "primelor formațiuni statale româneşti", teorie elaborată de N. Iorga şi N. Bănescu, dar dovedită ca lipsită de fundament de-a lungul vremii.

Formatiuni statale ale valahilor sudici

Câți români ştiu că alfabetul latin a fost folosit mai întâi într-o lucrare în aromână? Câți ştiu că aromânii au ridicat dintre ei personalități ce au avut destinul lui Horea, că eroii aromâni dau azi nume de străzi în unele țări balcanice, că aromânii au avut un Blaj al lor ce depăşea Atena, că au avut puterea economică de a ridica palate, poduri, academii, muzee în Viena, Budapesta, Atena, că numeroşi miniştri, scriitori, savanți ai țărilor balcanice au avut sânge aromân, că personalități din istoria, cultura şi ştiința noastră de la Milescu Spătarul şi Dosoftei - la Şaguna, Take Ionescu şi Bolintineanu au avut (şi alții într-un număr greu de crezut) aceeaşi origine aromână? Câți ştiu că primele state româneşti (Valahii) au fost întemeiate în Balcani şi că regatul României Mici a impus deschiderea pentru ei a peste 100 de şcoli, licee, biserici?

Personal cred că aceste informații şi încă altele trebuie să facă parte din bagajul unei minime culturi generale şi că şcoala, alături de presă, trebuie să îşi asume acest demers.

Prin regiunea Timocului este desemnat teritoriul din dreapta Dunării din nord-estul Serbiei şi nord-vestul Bulgariei cuprinzând din Serbia ținutul de la Muntele Rătan [1] (despre care o legendă a românilor timoceni spune că este "buricul pământului") la Dunăre, de la valea Moravei la valea Timocului, iar din Bulgaria zona Vidinului până la Lom.

N. Iorga spunea că “atât în Serbia cât şi în Bulgaria sunt sute de mii de români care trăiesc dincolo de apă tocmai cum trăiesc oltenii şi țăranii munteni pe malul cel stâng”, iar G. Vâlsan că avem aici “o adevărată Bucovină de Sud”.

Regiunea este cunoscută şi sub numele de *Tribalia* de la tribali- populație de neam tracic (după Strabo, Diodor etc) sau iliric (după Ştefan din Bizanț) atestată aici încă din sec. VII-III î. Hr [3]. Tribalii aveau o organizare statală proprie şi s-au remarcat în bătălia contra lui Filip al II–lea al Macedoniei, pe care l-au înfrânt şi l-au rănit .

Populația tracică de aici a început să fie romanizată înaintea celei de la nord de Dunăre, romanii începând în ultimele decenii ale erei trecute şi terminând în anul 15 d. Hr. întemeierea provinciei Moesia, împărțită în anul 86 în Moesia Inferior şi Superior. Moesia Superior a servit ca bază de plecare în războaiele împotriva dacilor în timpul lui Domițian şi Traian, iar după retragerea aureliană, în 285 Diocletian împarte teritoriul în 4 provincii: Dacia Ripensis lângă Dunăre, Dacia Mediteranea cu centrul la Niş, Moesia Prima în nord-vest şi Dardania în sud. Apropo de Moesia, cronicarul grec Niceta Choniatul afirmă despre locuitori că “înainte se numeau Mizi, iar acum Vlahi”. Această organizare a dăinuit până în timpul lui Iustinian.

La începutul sec. VII dominația romano-bizantină cedează sub presiunea slavilor4. În a doua jumătate a secolului al IV-lea şi la începutul

secolului al V-lea la Remesiana (Bela Pelanka de astăzi, aflată la 30 de km est de Niş), capitala Daciei Mediteranea, a activat episcopul Niceta, "apostolul dacilor de pe ambele maluri ale Dunării" după cum îl numeşte Vasile Pârvan. Timocul a fost numit de daco-moesi Timakus, iar Morava va fi Margus, provincia numindu-se Margensis (sârbii îi spun Craina care înseamnă margine). Împăratul Caius Galerius Valerius Maximus s-a născut într-o familie din Timoc dintr-o dacă refugiată de la nord de Dunăre.

Legăturile dintre N şi S Dunării sunt evidente şi prin strămutările de populaţie. În anii 10- 12 a.D., consulul Sextus Aelius Catus transferă 50 000 daci la sud de Dunăre, la 57-67 a.D. guvernatorul Moesiei strămutase 100 000 suflete în dreapta fluviului. Dintre cei 80 de împăraţi romani 40 au fost de origine traco-iliro-dacă. Iosif Constantin Drăgan le înşiră numele în "Istoria românilor" (1993) la pag. 46. În 329 Constantin cel Mare a făcut pod de piatră peste Dunăre. Importanţa excepţională în destinele imperiului roman a zonei între sec III-VI l-a făcut pe V. Beşevliev să vadă în statul roman de atunci un "imperiu roman de neam tracic" .

Iată că la sud de Dunăre procesul de formare a poporului şi limbii române prin durata mult mai mare a stăpânirii romane s-a putut desfăşura chiar mai temeinic decât în Dacia (al cărei nume va fi chiar împrumutat pentru parte din Moesia). După mulţi istorici (Puşcariu, Dragomir, Gamilscheg etc) Timocul, Banatul şi Oltenia sunt

leagănul formării limbii române [57]. Sârbii cu greu au slavizat mai apoi şi numai în parte rămăşiţele coloniilor romane şi populaţia tracă romanizată. Populaţia românească s-a păstrat mai curată în văile înalte şi pădurile dese ale acestui ţinut muntos al Timocului. I.F. Dobrescu, în revista Geopolitica nr 1/2005 afirmă că "nu avem nici o dovadă de-a lungul a o mie de ani de istorie că regiunea timoceană ar fi fost la origine sârbească şi că ulterior, la o dată neştiută ea s-a transformat într-una românească, aşa cum se prezenta ea la sfârşitul secolului al XIX-lea, când de la est de râul Morava şi până la graniţa cu Bulgaria nu se vorbea decât româneşte". Aria de formare a poporului român de la sud de Dunăre a fost mult mai mare, ea întinzându-se de la Dunăre şi până în Tessalia.

Urme ale acestei romanităţi mai întâlnim şi astăzi în Serbia, unde localităţi precum Grădişte, Surduliţa, Ursule, Surdul, Corbul, Cătun, Clisura, Clisuriţa, Surliţa, Vlasina, Izvor, Gumerişte, Târgovişte precum şi altele, aflate în sudul Serbiei de astăzi, în districtul Pcinia, amintesc de populaţia românească care le-a numit astfel şi care în prezent a fost asimilată de către sârbi. În secolele X – XIV a existat şi o episcopie a "vlahilor", supusă canonic arhiepiscopiei de Ohrida, care în secolul al XIII-lea îşi avea sediul la Vreanoti, localitate identificată cu Vranje, în sudul Serbiei. Astfel, Nicolae Iorga consemna că "pe la 1200 Ştefan Nemania dă Hilandarului 170 de familii de vlahi, cu juzii lor. Sub Ştefan Uroş I se adaugă alte 30 de familii la

Drin. Donații se mai fac, cu sutele de familii de Ştefan Nemania pentru mănăstirea Jicea, de Ştefan Uroş II pentru o altă mănăstire şi pentru Gracianița, de Duşan pentru o mănăstire lângă Prizern. Vlahii sunt pe atunci şi lângă Marea Adriatică, şi în Zeta şi pe la Priştina”. Istoricul ceh Jirecek, marele specialist în istoria Balcanilor, consemnează nume romanice în toată regiunea Nişeva, Struma de Sus şi Ischer precum: Herul, Bănişor, Crețul, Borbulovici, Viturcii.

Românii de aici precum şi cei din Croația, Bosnia, Muntenegru poartă numele de vlaşi sau vlahi. Pe la 1348 în Croația exista o Valahia Mică, în Serbia evului mediu regiunea Raşca se numea Staro-Vlaska (Vlachia Veche), Valaşka era o parte din Moravia. În Cronica slavilor din Diocleea (1160-1170) se arată asimilarea vlahilor de către slavi, provincia era o Valahie şi era locuită de valahi .

În timpul migrațiilor şi atacurilor avaro-slave de după sec. VII populația sud-dunăreană romanizată a fost parte slavizată, parte s-a retras în munții din Peninsula Balcanică, dând populația aromână, parte s-a retras înspre apus între coasta dalmată, Drava şi Morava dând pe acei maurovlahi (morlaci sau vlahii negri), o parte au migrat spre nord, iar o parte a rămas în munții Timocului numeroase izvoare amintind vlahii timoceni. La 818 “ducis Timocianorum” trimit soli la franci spre a solicita ajutor împotriva bulgarilor. Stoian Marokovici în “Les problemes serbes” se referă la Constantin Porfirogenitul care menționa că pe

Morava, Mlava, Pecus nu erau sârbi, ci o altă “populaţie de o altă formaţie etnică”

Kekaumenos din sec. XI vorbind despre vechii locuitori de la sud de Dunăre şi lângă Sava spune că “îi numim daci şi besoi”. Ţinutul ajunge de pe la anul 1000 iar în stapânire bizantină vreme de două secole. După cum relatează clericul Ansbert, participanţii la cruciada a treia au fost atacaţi de vlahii dintre Timoc şi Morava. Niketas Choniates şi Kekaumenos amintesc de o traditie a rezistenţei valahe în faţa bizantinilor.

Primele mănăstiri din zonă datează din sec. XIII şi cărţile istorice sârbeşti spun că sunt făcute de Radul I Voivoda Vlaşci. La sfârşitul sec. XIII în această parte a Serbiei a fost o evidentă ridicare a elementului românesc, regii sârbii au dat privilegii românilor şi cnejilor lor8. Iorga amintea o teză conform căreia în sec. X chiar era o formaţiune politică în zona Vidinului ce şi-ar fi extins autoritatea şi asupra malului stâng al Dunării.

În 1210, voievodul Mihail al Transilvaniei vine cu o armată din saxoni, români, secui şi pecenegi în ajutorul ţarului Asan Burul din Vidin. Împăratul Iustinian recunoscuse de la începutul sec. VIII titlul de Caesar (ţar) bulgarilor ce îl ajutaseră să recucerească tronul după ce tot el i-a învins şi strămutat pe mulţi în Asia Mică10. Statul Asăneştilor este prezentat în izvoare ca “ţara valahilor”, arhiepiscopul Ioan de Sultanyeh face

speculații privind latinitatea bulgarei şi a delimitării geografice a "Volaquiei". Paisie, egumenul mănăstirii Hilandar în "Istoria slavo-bulgară" în 1762 spune despre vremea lui Asan cel Bătrân că "luaseră vlahii erezia romană, citeau vlahii latineşte că aceia sunt cu latinii de un neam şi o limbă" şi că mai apoi au oprit acestea cu pedeapsa că "li se va tăia limba" şi "aşa vlahii s-au întors la credința pravoslavnică şi citesc slavoneşte acum" .

Asan II stăpânea şi Cetatea Severin pe care o pierde la 1236 pentru a păstra ținutul timocean Branicevo. După 1240 ungurii vor ocupa Maciva şi Braniceva. Există aici un Greborius ban de Cucevo şi Branicevo. O parte a zonei (fără să atingă Timocul) va fi dăruită de regele Ungariei ginerelui său sârb Dragutin. Va fi restituită însă lui Carol Robert. Vidinul era al despotului Şişman şi urmaşului său Mihail. Statul Timocean de la Dunăre dintre râurile Pek şi Lom (1280-1397) avea o populație majoritar românească şi o dinastie în mare parte de origine română (Sracimir era fiu de domniță româncă şi soț al unei romance).

Ungurii sub Ludovic I au pătruns în Bulgaria, unde cuceresc Vidinul în 1365 şi desfăşoară încercări de consolidare a ocupației concomitent cu acțiuni de convertire la catolicism. Acestea nu au făcut decât să alimenteze revolta localnicilor bulgari şi români timoceni de credință ortodoxă11. În 1363 şi 1369 domnul muntean Vlaicu Vodă trece Dunărea pentru a elibera Vidinul. Succesul românesc făcut "şi cu voia unor locuitori ai săi" a înlăturat stăpânirea ungurească

din banatul Vidinului şi a avut un mare răsunet, Vlaicu Vodă fiind apelat cu titlul de rege. Făcuse ceea ce va face Mihai Viteazul în Ardeal. El a mai cucerit şi Severinul şi Nicopolul. Ungurii luaseră Vidinul de la Straşimir ce era cumnat cu Vlaicu. Voievodul român până la încheierea păcii i-a dus pe locuitori la nord de Dunăre şi urmau să se întoarcă [12]. Ungurii vor uni politic şi administrativ Timocul şi Banatul sub conducerea unui ban din Vidin. Vlaicu vodă a primit o compensație în Făgăraş şi Severin şi a rămas apoi garant al țaratului de Vidin recucerit de la unguri.

http://www.mdn.md/index.php?day=1146

Protocronism si alte aberatii “oficiale

Ce conteaza ca densitatea cea mai mare pe actualul teritoriu din Romania se gaseste in dealurile subcarpatine (care nicaeri nu sunt mai inalte de 600m)?

Ce conteaza ca nici o comunitate romaneasca n-a existat la o inaltime mai mare de 600 m pe teritoriul Romaniei? Noi muncim, noi nu gandim. Asa ca noi aici ne-am nascut la inaltimi de 1500m, unde nici urma de om nu exista. De aceea noi denumim raurile Repedea si nu Bistrita. Fiindca traim in locuri unde nici urma de om nu exista!

Fiindca nu ne vindem tara noi nici in rupturile capului nu vom accepta ca getii erau un trib tracic al carui spatiu vital trecea la sud de Dunare (unde si astazi exista urme ale celebrelor

"dave"), ca Tribalia denumea un teritoriu al tribalilor, tot traci, a carui suprafata se intindea pana la sud in muntii Rodopi, teritoriu care in linii mari se suprapune cu ceea ce astazi lingvistii definesc locul de nastere al protorom^nei.

Fiindca noi muncim si nu gandim, noi nu deranjam popoarele fratesti, de care suntem uniti prin lupta de clasa impotriva burgheziei exploatatoare si nu le suparam cu istoria milenara a rom^nilor in Balcani, a caror istorie practic incepe cu anul 212 i.e.n. cand romanii incep sa cucereasca Balcanii.

Ba chiar noi acceptam jignirea care acestia ne o aduc cand ne denumesc neamul vlahi, parca ar forma o alta limba si un alt popor. Pe deasupra suntem solidari in lupta noastra antiimperialista incat nu sezizam ca vlahii aia din Timoc, sau Vidin, vorbesc dialectal denumit "daco-roman" si nu aromaneasca. Nu putem accepta nici in ruptul capului ca dialectul daco-roman se vorbea pana la Rodopi, Plovdiv sau Sofia fiind orase rom^nesti la origine, in vecinatatea lor pastrandu-se inca astazi grupuri razlete de rom^ni (vorbesc dialectul daco-roman).

Noi suntem atat de inversunati si solidari in lupta noastra frateasca anticapitalista incat acceptam cu drag si altruism cand ceilalti ne neaga identitatea, faptul ca reprezentam cel mai mare popor din Balcani, popor pus pe extinctie la sud de Dunare, fiindca noi din solidaritate proletara le negam inrudirea cu noi.

Ba chiar, spre deosebire de popoarele latine din vestul Europei, care accepta cu mandrie originea lor romanica si care recunosc ca limbile lor neo-latine au fost influentate de limbile germanice, noi in schimb, descoperim influentele slave si ajungem la concluzia ca am fi slavi, ori, aberant, descoperim ca traca era o protoslava, adica dacii ar fi fost protoslavi. Tot efortul nostru de proletari care muncesc si nu gandesc este sa demonstram ca noi suntem urmasii dacilor, ignorand complet istoria tracilor, a Tribaliei, a romanizarii tuturor populatiilor tracice.

Oare de ce am fi noi atat de prosti, atat de faliti sa ne renegam o istorie formidabila, in schimbul unei istorii de tarani besiti? (besii erau un tribtracic care traiau in zona muntilor Rodopi, care au fost mentionati in hrisoave pana prin sec. X, acestia fiind complet romanizati, iar Bisseni/Bessi erau pecenegii, popor turcic).

Concluzia mea este ca instauratorii comunismuluiin Romania au fost extraordinar de destepti. Au creat o tinta falsa, o cauza falsa, in care au atras zeci de popoare pentru a le intretine
propria lor cauza, tot falsa, de a pune mana pe teritoriul sacru al celor trei mari religii iudaice.

Exact ca la cei care au cucerit Tara Sfanta, un popor turcic, hazar, dar iudaic prin religie, ce se considera continuatorul poporului sfant, biblic.

In perioada 1968-1989 Partidele comuniste isi pierd elementul lor esential, cel "internationalist". Comunismul capata o noua dimensiune, cea "nationalista", cand pe modelul fratilor plecati in Tara Sfanta, se creaza "nationalismul comunist", un nationalism care pune la baza conceptului national ideea de "continuitate". Protocronismul isi face de cap, aberatiile devin moda zilei, toti falitii cu prejudecati inculte si aculturale devin vedetele zilei. Se debiteaza in nestire tampeniile, nu mai exista masura.

Se creaza o noua imagine a tarilor foste crestine si nationale, cea a unor state formate din tampiti, de idioti mancatori de minoritati, devoratori de tigani, antisemiti, rasisti samd. Nu numai atata, aceste state comuniste, devin tot mai mult asociate cu fascismul si nazismul. Dupa 1989 asta va fi tema cel mai des trambitata.

Economia tarile comuniste decade, devine falita. Nu mai exista nici un sprijin economic dinspre occident. Dictatorii comunisti sunt lipsiti de idei inovative, sistemul comunist devine falit. Singura sansa de supravietuire devine exarcerbarea unui nationalism desuet, inspirat de fostii lor tovarasi de lupta, care au dezertat dupa ce inainte i-au promovat.

Dupa 1989 Tarile foste comuniste intra treptat in sfera de influenta a economiei globalizate. Imaginea lor de antisemiti, rasisti, nationalisti de tip nazist si fascist este exploatata la maximum si intretinuta prin toate canalele. Se promoveaza indivizi tampiti, se pompeaza masiv in ei, bani, resurse propagandistice, li se acorda o atentie supradimensionata pentru a estompa indivizii de calitate obligati sa emigreze ori sa moara de inanitie.

Ne negam istoria de la sud de Dunare si ne distrugem urmele cele mai importante de la nord de Dunare, in schimb strigam in gura mare "Nu ne vindem tara".

Cam asta ar fi cauza discutiilor aberante a celor care apara cauza "continuatorista".

Acestia sunt atat de radicali, atat de fanatici incat ignora ca insasi Academia R.P.R., in anul 1960, adica perioada cand era sub conducerea comunistilor aia originari, nu si-a permis sa falsifice, cum s-a facut ulterior. De exemplu, in 1960 apar cele 4 volume editate de Academie, sub titlul Istoria Romaniei. Aici se mentioneaza negru pe alb, ca aria de formare a poporului rom^n este de la sud de Dunare, din muntii Rodopi pana la nord de Dunare, de la Adriatica pana la Marea Neagra. De altfel este un adevar cunoscut in perioada interbelica, insusi presedintele Academiei din anul 1925 fiind un mare discipol al teoriei admigratiei.

Aceasta teorie nu neaga o continuitate de populatie romanica la nord de Dunare, dar sustine

ca grosul a venit de la sud de Dunare, dea lungul secolelor migrand perpetuu, pana in zilele noastre.

Cred ca a venit momentul ca acesti fanatici suporteri ai "continuatorismului" sa fie pusi la colt. Ei sunt cei mai mari adversari ai ideii nationale romanesti, ei sunt cei mai mari adversari ai poporului rom^n, fiindca exact ca si dusmanii rom^nilor!

Procedand astfel ei ne neaga dreptul la propria noastra istorie, la vestigiile arheologice ale neamului nostru de la sud de Dunare, a civilizatiei pe care neamul nostru a dezvoltat-o la sud de Dunare. Ei pur si simplu fac din tezaurul nostru national un cadou dat pe nimic sarbilor, albanezilor, bulgarilor, grecilor si turcilor.

Ei ne neaga civilizatia. Vorbind despre descoperirile arheologice apartinand culturii Dridu ori Tei ei neaga existenta vestigiilor arheologice provenind de la neamul nostru si descoperite la sud de Dunare.

Totodata ei sunt cei mai mari adversari ai celei mai formidabile Uniuni Statale Balcanice, care s-a chemat Romania (Imperiul Roman cu centrul in Constantinopol se autodenumea Romania).

Limba engleza este in proportie de 30% (ma refer la vocabular) germanica, in jur de 60% latina. Structura ei este insa germanica. Ceea ce clasifica limba engleza drept una germanica si nu latina. La fel si cu romana .

Ce conteaza ca prin sec. XIX limba rom^na avea un vocabular majoritar slav (circa 54%)? Importanta este ca limbajul de zi cu zi folosea si foloseste proponderent un vocabular de origine latina, iar structura limbii este determinanta.

Importanta vocabularului este in studiul unui popor. El reprezinta un sit arheologic spiritual al unui popor.

Dovedeste existenta unor institutii, a unor organizari sociale, religioase, statale.

De exemplu Biserica, denota ca rom^nii au fost crestinati inaintea conciliului de la Niceea. In general limbajul proto-crestin romanesc este de origine latina. Semnificativ.

Pe de alta parte "mantuire" este un cuvant de origine maghiara. Este un cuvant cunoscut atat de moldoveni cat si de munteni si olteni... insa nu si de Vlahii sud-dunareni! Ce inseamna asta?

In ce-l priveste pe Florin Macrea, prietenul lui Daicoviciu, cel care l-a criticat pe acesta ca a acoperit siturile arheologice din Transilvania fiindca dovedeau o preponderenta a populatiilor gotice, gepide, avare, bulgare, slave samd si neexistenta unei populatii daco-romane (ma refer la perioada 500-1000)... comentariile sunt de prisos! Istoria "oficiala" are pete ce trebuie inlaturate, odata si odata!

Exact cum UNII rom^ni sunt obsedati ca ar fi urmasii dacilor, iar unii am vazut ca au in subconstientul lor fixat adanc ideea ca limba

rom^na este o limba daca (astia forteaza cu picamerul filiatia limba daca - limba rom^na), asa sunt si altii, - din jurul romanilor.

Un protocronism absolut aberant!

Iar ei considera stiintific a afirma o astfel de nazbatie, fara a veni cu nici o mostra de limba daca (majoritatea specialistilor sustin ca traca era o limba satem, pe cand latina,din care se trage rom^na, este o limba kentum).

Totodata unii specialistii sustin ca singura limba care ar avea o origine traca/daca ar fi o limba baltica, precum lituaniana. Mai putini se refera la albaneza, in acest context lingvistic.

Ceea ce ne spune mai multe despre dinamica populatiilor.

Este paradoxal cum toti acceptam ca sarbii, bulgarii, ungurii au venit de pe alte plaiuri, atrasi de gloria imperiului roman, dar nu se poate accepta ca romanii au fost izgoniti de aceste popoare din vetrele lor.

Ciudata logica!?

[romania_eu_list] Re: despre crestinarea poporului roman
mousastefan
Fri, 24 Nov 2006 09:39:24 -0800

--- In romania_eu_list@yahoogroups.com, "Arhitectura" <>
wrote:

Relatia dintre limba vorbita de un popor si cadrul cultural in care s-a dezvoltat acel popor este biunivoca. Limbajula fost intotdeauna influentat de mediu, iar societatea este un mediu creat de oameni.In cazul Imperiului Roman, societatea avea delimitari foarte clare fata de Restul, de Barbari. Delimitarea o forma "limes"-ul, adica granita imperiului.

Romanitatea estica a imperiului se intindea pe un areal foarte vast, care cuprinde astazi state precum Ungaria, Croatia, Bosnia, Serbia, Romania, Grecia, Bulgaria, Albania, Macedonia, dar si Turcia (Anatolia), Siria si Israelul.

Din toata aceasta romanitate a ramas un singur manunchi,in Balcani aromanii, dar si rom^nii iar la nord de Dunare rom^nii.

Lingvistii au stabilit clar ca arom^nii si rom^nii formeaza doua ramuri ale aceluiasi popor despartit in jurul sec. X, un popor care asista in vremea lui Constantin cel Mare construirea unei Magna Bazilica la Constantinopol.

Adeptii admigratiei confunda voit inerentele fenomene de granita,intrepatrunderile intre teritorii si culturi cu functia nucleului.

Primele au importanta lor, modifica intr-o anumita masura sau influenteaza, dar nu inlocuiesc si nu tin locul de nucleu.

Si care ar fi nucleul: civilizatia romana ori civilizatia unor barbari din varful unor coclauri unde se ascundeau prin pesteri de navalirele unor popoare asiatice?

Nucleul latinofonilor pe perioada 272 - 500 este foarte clar, Nisul, Valea Timocului de astazi perioada istorica care se reflecta in limba singurilor supravietuitori ai latinofonilor est-europeni.

Dar care ar fi nucleul barbarilor de la nord de Dunare?

Dacia de dupa retragerea romana nu a ramas niciodata vida de populatie autohtona .

Conceptul de "autohton" este relativ. Descoperirele arheologice au scos in evidenta faptul ca teritoriul nord Dunarean a fost adus in perioada fierului tarziu (perioada La Tene) prin aportul celtilor (unii cercetatori afirma ca intre geti si daci ar fi fost mare diferenta, dacii fiind celti).Si dacii nu au fugit cu totii la sud de Dunare ca sa isi gaseasca acolo noua limba si noua identitatea etnica, ce de români.

Tinand cont de densitatea populatiei (astazi, Romania prezinta una din cele mai scazute densitati din Europa), mult sub nivelul celei prezente, putem estima populatia aceea "autohtona" la maximul 80 de mii de suflete.

Peste care s-au suprapus populatii precum hunii, gepizii, gotii, avarii, slavii, pecenegii, cumanii, uzii, etc.

Ceea ce n-ar da nicidecum un caracter latinofon culturii acelor asa zisi "autohtoni".

Eu pun punct aici la "chestiunea admigratiei" intrucat bunul simt elementar ne spune ca istoria nu accepta vidul.

Realitatea este ca istoriografia nu accepta vidul din creierul unor comentatori protocronisti.

Cu toate ca teoriile germano-hungaroide despre formarea limbii si poporului roman intre albanezi si greci, in parti ale Macedoniei, ar trebuie sa ma gadile tare ca arman ce ma aflu, eu imi pastrez totusi uzul ratiunii.

Vi-ati pus intrebarea cati rom^ni sustin ca ar fi aromani?

Stiati ca numarul acesta este mult mai mare decat se accepta in mod oficial? Stiati de ce?

Fiindca aceasta admigratie nu a inceput cu transferul a 200 000 de machedoni in Dobrogea si nici nu s-a sfarsit atunci.

Admigratia a fost un fenomen inceput prin anul 1000, datorita colonizarii Macedoniei cu greci din Anatolia de Basil Bulgaroctonul. A fost un fenomen care a durat si in perioada evului mediu tarziu, precum sec. XVI, XVII ba chiar si

XVIII. In anii 1770-1780 au loc mari colonizari cu vlahi in zona Tarnavelor in Ardeal.
Banatul intotdeauna a fost un loc de sedentarizare a vlahilor.

Asemanarile mari intre cele patru dialecte române au facut pe multi sa creada ca limba straromâna era unitara, iar aceasta unitate presupusa i-a facut sa admita o patrie primitiva , redusa ca intindere, din care poporul roman ar fi roit apoi in toate partile, ca albinele dintr-un stup. Aceasta imagine se potriveste la unele popoare, bunaoara la latini, a caror limba s-a raspandit dintr-o provincie mica - Latium - asupra Italiei intregi si a cucerit apoi marele imperiu.

. Friedwagner crede - de acord cu Tomaschek, Jirecek si Weigand - ca "vatra" din care a iradiat limba româna era in Dacia nova, punctul de unire al Moesiei inferioare si superioare si al Dardaniei, unde o viata romana mai era posibila in veacul al VI-lea d. Hr. si unde puteau patrunde in romaneste elemente vechi albaneze.

Ce se mai plimbau populatiile acelea.... sa ne miram? Se mira numai unii care cred ca neamurile sunt "vesnice" si stau "batute in cuie" pe harta...

O prezență dacică la sud de Dunare, în centrul Balcanilor, pledează nu numai localitățile cu terminația specifică dacilor (dava), ci şi informațiile istorice despre mutarea, o dată a

100.000, iar altă dată a 50.000 de daci de la nordul Dunării (aceste colonizări au avut înaintea cuceririi Daciei de către romani, în timpul domniilor imperatorilor Claudius şi Augustus).
- Dar, originea albanezilor nu trebuie să fie explicată doar pe baza dacilor sau tracilor care au locuit la începutul erei creştine pe acest teritoriu. Alte dovezi vin în sprijinul unei migraţii a dacilor neromanizaţi de la nordul Dunării, care a avut loc mai târziu, în secolul IV.
- Această migraţie este necesară şi datoorită romanizării evidente a centrului Balcanilor timp de mai multe secole, deci fiind destul de improbabilă păstrarea unei mari populaţii neromanizate.
- Ceea ce frapează în primul rând este faptul că sunt aproximativ 300 de cuvinte comune dialectelor românei cu albaneza, Mai adaug că rotacismul se întâlneşte la istroromâni şi la românii din Crişana şi Maramureş - istroromânii sunt evident originari din regiunile vestice ale teritoriului de formare a poporului român.

Acestea sugerează migrarea unor dacii neromanizaţi, rămaşi în afara provinciei romane Dacia, dar dovezile nu se opresc aici. Un fapt de primă importanţă este reprezentat de mutarea întregului neam al carpilor în Imperiul Roman, în ultimii ani ai secolului III. Această informaţie este regăsită la trei autori antici şi este în plus confirmată arheologic.

Carpii sunt un trib dacic locuind în Moldova, ce a cunoscut o dezvoltare deosebită în cursul secolului III, atacând în numeroase rânduri Dacia şi alte provincii romane. La sfârşitul

secolului III se constată dispariția culturii carpilor, părăsirea aşezărilor şi ocuparea Moldovei de către goți. Migrarea carpilor devine astfel o certitudine. Se ştie şi locul unde au fost colonizați carpii în imperiu, şi anume în regiunea oraşului actual Pecs, din Ungaria ca si in alte zone. Totuşi, nu putem fi atât de categorici încât să susținem dispariția completă a carpilor de la nordul Dunării: există informații despre carpi care continuă să atace imperiul, iar urme ale acestora s-au descoperit în Dacia abandonată de romani.

Si… drumul Invers!

Poporul român – un miracol de-al Sfântului Dumitru!

-306 - este ucis Demetrius, consulul local, în Sirmium (la vărsarea Drinei în Sava). Probabil este vorba de o răscoală creştină contra lui Maximian

- 529 - trimişii lui Iustinian I nu găsesc moaştele Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, la Săruna (Salonic, Tessalonic). Ei au afirmat că au fost respinşi cu flăcări şi scântei când au umblat în mormânt.

- 600 - locuitorii Sărunei se simt apărați contra slavilor şi avarilor de moaştele Sfântului Dumitru. Ei le cred la Săruna, deşi Demetrius a fost înmormântat la Sirmium. „Miracula Sancti Demetri" consemnează plecarea a 270000 de

locuitori a Illyriei spre nord. Reîntoarcerea lor (sub Kuber) este o născocire greacă.

- 1186 – răscoala Asăneştilor împotriva bizantinilor a început în biserica „Sfântu Dumitru” din Tîrnovo. Un călugăr vlah, Sfântul Dumitru cel Nou, de la Rusciuc (Russe) este sfătuitorul fraților Ioan şi Petru Asan. Se afirma că Sfântul Dumitru

de la anul 306 nu îi mai binecuvântează pe bizantini.

Apoi sa vedem ce si cum e cu "arheologia" aia daca-romana. Am mai scris ca simplele artefacte "de factura romanica populara" nu sunt in sine DOVEZI despre cine le folosea si ce limba vorbea. Asta e stiut. Mai putin stiut este ca in anii 1920-1940 o "armada" de cercetatori mai mult ori mai putin avizati au inceput sa scormone tara in cautare de dovezi ale continuitatii. Si? Si au ramas cam surprinsi ca "dovezile" asa-zisilor DACO-ROMANI (ori presupusi ca atare) erau cam putine! **Intre vestigii de tot felul: dacice, hunice, avarice, slave, germanice, unguresti.... existau si cele presupuse daco-romane, - insa cele realmente identificate ca atare (cum?) erau prea putine dupa "gustul" unor continuatoristi. Si ce-au facut? S-au facut unele treburi urate in unele locuri. S-au acoperit situri ale populatiilor ne-romanice, s-a interpretat VOIT gresit alte situri, s-au mistificat de-a dreptul unele rapoarte.**
Bravo!

In numele "adevarului istoric"....

Sa revenim la "Menumoruth"? Sa lasam pe acest Ménmarót (Armasar Morav, - exact asta inseamna) sa doarma somnul sau in veci. Nu-i singurul khazar conducator din zona asta. Ba chiar am dubii ca s-ar fi crestinat macar de "forma", acesta.

Cat despre "vasalitatea" lui catre Constantinopol, aia e vorba goala. Pai cum vasal la Bizant, "cum core bulgarico" cand bulgarii erau dusmanii incrancenati ai "romeilor" care-i tocau marunt prin Basile Bulgaroctonul si-i izgoneau peste Dunare, tocmai din cauza ereziei Bogomilice (Dualiste) pe care o adoptasera (impreuna cu unii Vlahi din Sud)?

Putea ala sa zica orice, crezand ca daca zice... se simte mai "proteguit" in contra celor ce veneau din Panonia....

A propos de Khazarii Judaici. Exista toponime in Romania, cu nume interesante ca "Jidovii" si "Jidovii Mari", nu? Foarte vechi se pare. Si cu referire si al anumiti "uriasi" de poveste. Poate... zic "poate" au ramas ceva in subconstientul mitic, despre fapte de arme impresionante ale unor "jidovi" prin cele regiuni?

Ce "evrei"?

Desigur e vorba de Khazarii cei razboinici.

Iata un studiu despre "jidovi" din legendele populare. Aici, autorul incearca sa explice totusi ca "jidovii" nu erau "mozaici" ci .... "DACI" ne-

romanizati, viteji si luptatori in contra cuceritorului de la Roma. Interesante insa cateva remarci cu privire la Kazari:

"Considerăm demnă de remarcat următoarea concluzie la care am ajuns: pe baza documentelor citate se poate ajunge la echivalența: jidovi – uriaşi – daci. Despre „jidovi”, în tradiția populară românească, s-a scris mult. Ipoteza, care ni se pare a fi prins mai mult rădăcini, este aceea că „jidovii”, de care vorbeşte tradiția populară, ar fi o amintire a cazarilor, ramură a tătarilor. Aceştia, situați în nordul Mării Negre, cunoscuseră mozaismul prin secolul al VIII-lea, iar în secolul al XIII-lea, în vremea marii invazii tătare, ar fi venit prin părțile Subcarpaților Meridionali şi, din loc în loc, şi au făcut întăriri vremelnice, de unde făceau incursiuni şi jafuri în rândul populației din jur. De la aceştia ar proveni şi toponimele destul de des întâlnite în Muntenia, Oltenia şi chiar în Banat: Jidovini, Jidova, Jidava. Jidovişte şi Jidoştița. Documentele în discuție ne întăresc convingerea că ipoteza încetățenită încă de la începutul secolului nostru este discutabilă. Mai mult, pun într-o nouă lumină problema respectivă. În dicționarele limbii române, una din variantele explicative ale termenului de „jidov” este acela de „om uriaş, robust, zdravăn, bine legat”. Echivalența menționată de noi, mai sus, răspunde tocmai acestei explicații. Şi intervievații din secolul al XIX-lea înțelegeau prin „jidov” un om uriaş, plin de curaj, iar „confuziile” voite ce se fac între ,.jidovi”, „uriaşi” şi „daci” ni se par semnificative.

Uriaşii sau „jidovii” nu au caracteristici de zei sau semizei, ci sunt doar oameni robuşti, ieşiți din comun, uriaşi. În arhicunoscuta legendă a fetei de uriaş, care ia în poale un om cu plugul cu boi, om cu care, apoi, cere încuviințarea tatălui de a se căsători, ne relevă nişte oameni cu preocupări şi porniri domestice şi paşnice. De ce n-am accepta ideea unor ciobani daci vânjoşi şi plini de viață, rătăcitori cu turmele prin munți, retraşi din cauza stăpânirii romane, care făceau, din când în când, ieşiri din codri şi răfuieli cu ocupanții nepoftiți? Desigur. că simbioza daco-romană este un element istoric de necontestat, dar, nu trebuie exagerat, totuşi. Este imposibil de crezut că un popor, care prefera să moară în liberate, decât să trudească în robie, să accepte ideea ocupației romane cu uşurință. Grupuri izolate, ascunse prin munți şi codri, au continuat multă vreme să lupte contra ocupantului. Alături de răsculații daci, aceştia erau un fel de haiduci sau de partizani de mai târziu. Jidova sau Jidava nu erau altceva decât cetățile sau întăririle acestor făclieri ai rezistenței dacice (uriaşii, geto-dacii, jidovii). Chiar terminațiile toponimelor amintesc de davele dacice. Oricum, un studiu filologic, asupra cuvintelor, ar putea scoate la lumină multe aspecte nebănuite."

Originea numelui „khazar” au făcut subiectul a numeroase speculații: foarte probabil, cuvântul provine de la rădăcina turcească gaz = ”a rătăci” şi înseamnă pur şi simplu „nomad”. Derivate ale numelui „khazar” par a fi cuvintele „cazac” şi „husar”, ambele însemnând călăreț; de asemenea cuvântul german „ketzer”, care înseamnă

evreu. Dacă aceste interpretări sunt corecte, ele par să demonstreze o dată în plus importanţa acestui popor.

Alt izvor arată că ei fuseseră în centrul cu un veac înainte, fiind legaţi de huni. În anul 448, împăratul bizantin Teodosie II a trimis la Attila o solie în care se afla şi oratului Priscus. Acesta, pe lângă informaţiile preţioase privind obiceiurile şi datinile hunilor, a transmis şi anecdote despre un popor supus de huni pe care îi numeşte akaţiri – foarte aproape de ak-khazari (khazarii albi). Priscus ne spune că Împăratul bizantin a încercat să atragă de partea lui acest neam războinic, dar lacomul şef khazar nemulţumit de banii oferiţi a preferat alianţa cu hunii. Cronica lui Priscus confirmă ideea apariţiei khazarilor pe scena europeană pe la mijlocul secolului al V-lea ca popor dominat de huni.

.... De la aceştia, khazarii au adoptat titlul conducătorului lor, cel de „Kagan". De fapt, organizarea politică a khazarilor se aseamănă cu cea a japonezilor din perioada shogunilor: Regele khazarilor poartă titlul de „Mare Khagan", dar puterea efectivă este deţinută de locţiitorul acestuia, numit „Kagan Bek". De la bun început, imperiul khazar a fost constituit dintr-un mozaic etnic eterogen – khazarii propriu-zişi fiind probabil o minoritate.

Un alt popor cu care khazarii au avut legături strânse au fost maghiarii. Aceştia au fost aliaţii khazarilor încă de la apariţia Imperiului khazar. Maghiarii - stabiliţi pe Don - au avut rolul de a-i ajuta pe khazari să stăvilească înaintarea

varegilor spre sud-est. Relațiile dintre khazari şi maghiari s-au strâns tot mai mult: în primul rând, khazarii le-au dat un rege care a întemeiat prima dinastie maghiară, în al doilea rând, mai multe triburi khazare - revoltate împotriva conducătorilor - s-au unit cu maghiarii, transformându-le astfel caracterul etnic. În secolul X, în Ungaria se vorbeau încă atât maghiara cât şi khazara. Dealtfel, limba maghiară a preluat numeroase cuvinte de origine khazară. Şi după stabilirea maghiarilor în Panonia, legăturile cu Khazaria au continuat, mulți evrei khazari fiind primiți în Ungaria.

La mijlocul secolului al XIII-lea, regatul khazar a căzut victimă marii invazii mongole declanşată de Ginghis Han. Chiar şi atunci, a rezistat cu îndârjire până ce s-au predat toți vecinii săi. Dar atât înainte cât şi după ridicarea mongolilor, khazarii au trimis multe lăstare şi ramificații în țările slave nesubjugate, contribuind astfel la făurirea marilor centre evreieşti din Europa răsăriteană - şi mai apoi Occidentală. Am amintit deja despre diaspora khazară din Ungaria. Cronicarul bizantin Ioan Cinnamus vorbeşte de trupe evreieşti din cadrul armatei ungare, în anul 1154. Dealtfel, inițial Ungaria era bilingvă iar sistemul de conducere era inspirat din dualismul monarhic al khazarilor: țara era condusă de un rege şi de un “gyula”, comandant al armatei. Acest sistem a durat până la sfârşitul secolului al X-lea când regele Ştefan a adoptat religia catolică şi l-a învins pe un “gyula” răzvrătit care, evreu fiind, nu vroia să se creştineze. Acest episod a pus capăt dualismului monarhiei dar nu şi influenței

comunităţii khazaro-evreieşti din Ungaria. Mult timp după creştinare, evreii deţineau funcţii importante în regatul ungar. Pe lângă ocupaţia mongolă, ciuma neagră a grăbit migraţia khazarilor spre vest. După cum am amintit, în Kiev a existat o comunitate khazară. În Ucraina şi Polonia sunt numeroase toponime derivate de la "khazar" sau de la "jid" (evreu) - Jidovo, Kozarzewek, Kozara, Kozarzow, Jidovska etc. Toponime asemănătoare se găsesc şi în Munţii Carpaţi şi Tatra precum şi în Austria. În timp ce majoritatea evreilor khazari au emigrat spre apus, unele grupuri au rămas acolo unde erau, în Crimeea şi Caucaz, formând enclave evreieşti ce au supravieţuit până în epoca modernă.

Foarte mulţi dintre khazari au emigrat în Polonia şi Lituania, la începutul existenţei lor. Această politică a fost generată de atitudinea occidentală a conducătorilor polonezi care doreau să-şi modernizeze ţara (în afară de evrei, au fost acceptaţi foarte mulţi emigranţi germani). În Carta acordată de Boleslav în 1264, evreii aveau dreptul să-şi ţină propriile şcoli, sinagogi şi judecătorii; puteau deţine proprietăţi funciare şi de practica orice comerţ doreau. În timpul domniei regelui Ştefan Bathori (1575-1586), evreii aveau dreptul la un parlament propriu şi de a percepe impozite de la coreligionarii lor.

" Archaeologists of the Rippl-Rónai Museum (Fő u. 10. (: +36-82-314-114, +36-82-314-011) from

Kaposvár (Hungary) have made a sensational discovery near Bodrog-Alsóbű - Temető-dűlő, Somogy County. The research-workers led by Kálmán Magyar, Chief Museum Counsillor, digged up a pottery piece that was long-ago part of an ancient furnace bellows, having on its edge a Székely-Magyar type runic text (see on this subject: Hosszú Gábor: Rovásírás honlap in Hungarian - T.P.) of 4 letters in Hungarian language ("funák" = "they would blow", or maybe: "they were blowing"?). As scientist Gábor Vékony said, this writing monument maybe dated as being made between 864 and 873 A.D., so at less 23 years before the arrival of the Hungarians (Magyars) led by Árpád in the Carpathian basin. This finding maybe a proof of the well known theory of Hungarian "land conquest in two waves", [a theory reiterated in recent decades by Hungarian archeologist Gyula László. See: László Gyula, A "kettős honfoglalás". /Gyorsuló idő/ Bp., 1978, Magvető. - TP].

Când în 894 intră în Câmpia Panonică şi Bazinul Carpatic ungurii (sau maghiarii), ei găsesc în Câmpia Panonică - aşa cum cronicile din epoca medievală timpurie şi recentele descoperiri arheologice de la Bodrog-Alsóbű, Ungaria dovedesc - un popor vorbind limba maghiară, - aceştia sunt proto-secuii, care trăiesc astăzi în partea de est a Transilvaniei.

De altfel, discutiile despre Pechenegi si Kumani, in relatia lor cu Walachia, sunt destul de aprinse si pe forumuri…. Constant in discutii intervine si “problema Khazara” si iata, numai cateva mici exemple:

QUOTE(Apr 16 2007, 18:16)

Am mai scris pe aici ca legende si toponime din epoca vorbesc de "Jidovi Tatari" ,ceva a impresionat profund mentalul populatiei vechi.... acesti jodovi-tatari mai sunt numiti si "uriasi".

Foarte interesant, despre jidovi vorbeste Arthur Koestler in Al treisprezecelea trib, khazarii, dar cel mai interesant studiu despre uriasi mi s'a parut al lui Lazar Saineanu Jidovii sau Tatarii sau Uriasii, Convorbiri Literare, Bucuresti, 1887.

Uite ce spunea dumnealui acum mai bine de 100 de ani:

Dupa ce grupez toate elementele disponibile de natura lingvistica, arheologica si topografica, care constata identificarea, in traditiunile poporului nostru, a Jidovilor cu Tatarii si cu Uriasii, imi pun urmatoarea intrebare: Fost-a in trecut vreun popor despre care sa se poata sustine cu siguranta, ca a fost tatar si jidov in acelasi timp? La aceasta intrebare, raspund ca un asemenea popor a existat si este in istorie sub numele de cazari, un neam tataresc care a ocupat mai toata Rusia meridionala si care adoptind Judaismul in secolul al VIII-lea, a subsistat ca stat Judaic peste trei seocle (1016).[...] Parte din acesti cazari vor fi cautat de

timpuriu un adapost in Ardel (Transilvania, n.n.), de unde trecura in tarile dunarene, in special in Muntenia, mai cu seama in districtele Muscel si Romanati, unde pare a se fi concentrat amintirile traditionale privitoare la dinsii. Asezamintele si locuintele lor au lasat urme insemnate, care luara in inchipuirea poporului proportiuni colosale. Este foarte probabil ca acei Tatari iudaisati sa-si fi pastrat religiunea in mijlocul unei populatiuni pasnice si ingrozite de puterea lor impunatoare si ca in vinele paturii primitive a evreilor romani sa curga singe de cazar.

Si acum, legat de cele de mai sus:
QUOTE(@ Apr 16 2007, 22:14)
grigore ureche in letopisetul sau (scris pe la 1640 si ceva)

Ungurii nu tin tot o lége, ce în patru sau în cinci legi suntu împarechiati, ca unora le zic calvini, altora lotori, altora calandos, ce sa chiiama pre limba lor lége direapta, altii-i chiiama veras ianos, carii credu în Ioan Botezatoriul, iara de Hristos nimica nu sa atingu, altii chiiama sombotasi, carii credu légea jidovasca, altii-i chiiama papistasi, carii cred pana în jumatate légea gréceasca, de acestiia se afla la Ardeal, iara la Unguriia céa Mare foarte prea putini. Acestiia au si icoane în bisérica si cruci pre bisérica, înca si pre la casile lor sa afla cruci. Acestia nici la o treaba a biséricii nu poftescu pre aceialalti unguri, nici-i iubescu. Mai bucurosi sa

marga la bisérica româneasca decâtu la capistea aceloralalti unguri.

….interesant, nu?

Citat:
http://forum.softpedia.com/index.php?s=&am...t&p=2706813

Letopisetul acela (dar sunt nenumarate alte documente Ardelene chiar) spune ceva interesant la care voiam a ma referi ieri. Anume ca si INAINTE de reforma protestanta (si DUPA, evident) in Ungaria si Transilvania existau comunitati maghiarofone "jidovesti" adica ne-crestine, precum si culte la le zicem "crestine" dar diferite de dogma Trinitara. Mai tarziu, dupa Reforma, au aparut "Unitarienii" care exista si azi (si nu numai la maghiari dar si la USA, de exemplu) care se declara Crestini, au Biblia ca scriptura, dar NU recunosc Sf. Treime. Pentru ei, ca si la EVREI, Dumnezeu este UNUL si nu Trinitate. Nu intru acum in detalii de dogma, insa e de retinut aspectul important ca NU toti acestia sunt "evrei". Lasam la o parte evreii-maghiari (mozaicii adica) si vedem ca inca din cele mai vechi timpuri, ANUMITI maghiari nu au aderat la Catolicism. Iar dintre cei ce au fost Catolici, o importanta parte a parasit biserica Romana imediat cu reforma protestanta.

In esenta si simplificand putin, putem zice ca e "ceva" ce face pe unii maghiari sa adere la

culte "diferite", ce "estompeaza" ori chiar NEAGA Sf. Treime si promoveaza credinta intr-un Dumnezeu "mai simplu si mai unitar", - ca sa ma exprim mai plastic insa complet ne-dogmatic.
Ce vreau sa zic?

Stiind ca in jurul anului 1000 (dar si mult dupa asta!) Khazarii - Judaici au fost o parte importanta a populatiei unguresti, - lucrurile se mai "lumineaza"! Putem chiar sa postulam teoria ca acei maghiari de azi nu mai sunt Catolici, este foarte posibil ca in mare parte sa NU FIE LA ORIGINE maghiari, ci Khazari.
Si daca ne vom uita pe hartile confesionale, vom avea o idee interesanta despre distributia teritoriala a acestora.

Exista un fenomen asemanator si in alte parti ale lumii.

Insa oarecum "in oglinda" fata de cel semnalat mai sus.

In unele situatii, cei crestinati chiar de secole, isi abandoneaza credinta rapid, si adopta fara presiuni exterioare (UNEORI) Islamul, de exemplu. Daca vedem insa "ce fel" de crestinism profesau respectivii, ori pe ce "fond" vechi religios s-a facut cresinarea aceia, - devine mai "limpede" DE CE anume unii trec la islam.

De exemplu cazul comunitatilor importante din Asia ori din N Africei unde dominasera doctrinele Gnostice si cele Manichesite (acesta e dualist). Stim ca in Persia (de exemplu) religia oficiala pana la Islam a fost dualista. Desigur Zoroastrismul a combatut Manicheismul, - nu discutam asta acum, - retinem doar ca ele erau

dualiste ambele. Totusi, atat in N Africii (dominat de Gnosticism), sa si in Orientul apropiat dualist , s-au constituit importante Biserici Crestine. De dogma "Ortodoxa" ori Monofisita.

Ei bine.... ce se intampla prin anii 700-800? Pai Crestinismul DISPARE (simplist zis, Biserica a supravietuit dar extrem de redusa) rapid in tot arealul! Populatia se converteste masiv la Islam, repet: In acele vremuri fara constrangeri din partea arabilor cuceritori, care interesant totusi, in epoca sunt destul de toleranti fata de crestini si evrei, stiind bine ca sunt religii inrudite , ale "Cartii Sfinte".

Cum s-a produs aceasta convertire masiva, fara egal in istorie?

Eu cred ca tocmai fondul "gnostico-dualist" e de vina.

Pur si simplu crestinismul "nu a mers" la unele populatii, ca sa ma exprim asa.

Cu dogma sa despre "Unul in Trei", cu "Dubla Natura" a lui Isus (in disputa cu Monofizitii), - era prea "complicat". Dualismul era mai "clar" in acest sens. Unul era Dumnezeul "Bun", opusul si EGALUL sau era "cel Rau". Alb si Negru.....

Ei bine, un fenomen similar s-a petrecut si in Balkani!

Dualismul capatase statut de Biserica Oficiala in Bulgaria si Bosnia (Bogomilism).

Si cand a fost crunt reprimat de Bizant.

Cand au venit Turcii Otomani si Islamul, masiv s-au convertit populatii intregi! Albanezi, Bosniaci-sarbi, chiar Bulgari.

Si sa revenim….

Primul stat "rom^nesc" intra in istorie sub denumirea de Valahia. Vlahiile erau cunoscute anterior in Balcani.

Prima mentiune a "Tarii Rumanesti" apare in scrisoarea lui Neacsu, la 1521.

La 1453 iese din istorie statul "Romania". Daca fizic acest stat dispare, el incearca sa supravietuiasca spiritual.

IN occident el supraviestuieste prin Renastere, in Europa de Rasarit el supravietuieste prin revendicarea sa de catre conducatorii crestin ortodocsi. La Moscova se infiinteaza Noua Roma, la Curtea de Arges, la 1521, domnitorul Neagoe Basarab se predinde urmasul bazileilor (al imparatilor) Romaniei.

Tara Rumaneasca perepetueaza numele Imperiului ROmania.

Tiganii imperiului Romania se numeau romani.

Greciii imperiului Romania se numeau romaioi.

Evreii imperiului Romania se numeau romanioti.

La fel slavii se autodenumeau romani, ca perpetuatori ai traditiilor imperiale, a gloriei numelui de roman.

La nord de Dunare insa, reunificatorul Daciei, Mihai Viteazu (nascut dintr-o mama grecoaica din Targul de Floci, cica matroana) ii

leaga pe latinofoni de glie iar scursoarea sociala de la nord de Dunare se va denumi de acum incolo "rum^ni".

Mihai a fost un parvenit, gen Basescu. Incult dar ambitios, cu scris frumos ca si Ceausescu, bisnitar ca Gigi Becali, mitocan la drumul mare, tipul s-a asociat cu un alt borfas, un grec, Iane Epirotul, care parvenise anterior. Iane s-a pricopsit de cea mai inalta dregatorie din Tara Romaneasca, bania Olteniei. Un grec pus pe felie cu derbedeii turci, acesta l-a numit pe Mihai banisor de Mehedinti. Ca si Basescu, lovind in stanga si dreapta, ajunge mare aga, ceea ce il face sef militar de lefegii si mercenari. Este drumul sau spre ban al Olteniei. Asta i-a permis sa ajunga printre cei mai mari bogatani ai Olteniei, motiv ca s-a lipit de fiica unui fost mare ban, Dobromir, viitoare domnita Stanca.

Mihai avea in cap un singur gand: banul, adica gloria sa personala. Fiindca intre timp si-a facut enorm de multi dusmani, exact precum Basescu astazi, gagiul, tot ca Basescu, s-a dus la marele Licurici, la Poarta. A bagat o serie de chestii la inaintare (adica bani), ca si Basescu (care a cedat marelui Licurici soldati, baze militare si alte privilegii) si reuseste sa dobandeasca tronul. Restul este o aventura a sa personala, ca si a lui Basescu, intre Licurici, Elene vrajitoare, viziuni psihidelice si alte minuni.

Mihai a schimbat ordinea sociala in Tara Rumaneasca prin legatul de glie a taranilor.

Pana atunci obstile satesti devalmase romanesti erau respectate de domni. Boierii nu-si permiteau sa-i trateze pe tarani ca niste proprietati. Prin legatul de glie rum^nul a fost transformat intr-o scursoare sociala. Rum^nul a ajuns sa traiasca sub pamant din saracie, umplut de plosnite, degenerand ca specie umana.

Numai ca precum pe acest forum sunt ridicati in slavi mitocanii, derbedeii precum un Ceausescu, un Becali, un Basescu, la fel s-a intamplat dintotdeauna. Creatorul de rum^nie este ridicat in slavi fiindca a reusit pe un interval de un an sa reunifice Dacia.

Rusineee!!!

Rum^nia este sinonima cu iobagia, iar iobagia la romani a fost introdusa de Mihai, asa ca unde ar fi logica ca rum^nia ar fi existat si inaintea lui Mihai?

Inteleg ca unii sunt fanatici, este chiar atat de greu sa fiti si rationali?

Mama lui Mihai a fost o femeie muncitoare. A tras din greu, a muncit cinstit. A cunoscut multi barbati, pe Patrascu, pe Iane, pe ... Dar stii cum e cu munca asta cu barbatii, de multe ori somezi. Asa ca papa va ramane intotdeauna o afacere buna. Iar cu porcii, mai ales la Targul de Floci, vad comercial important (si punct de frontiera printre altele), ea a

facut bani frumosi din moment ce si-a permis sa dea o educatie fiului ei din flori.

Care fiu, dupa ce a parvenit, ca toti parvenitii, i-a fost rusine de originea sa, de maica-sa, pe care a ascuns-o intr-o manastire (exact cum astazi, multe celebritati, isi baga parintii prin spitale de nebuni).

Chiar am citit o scriere a mamei lui Mihai in care ea isi recunoastea pacatele si-si deplangea soarta.

Asa ca tovarase educator moralist, ia in consideratie si aspectele reale, cotidiene ale vietii.

"...Un probleme important aborde par Silviu Dragomir visait "la patrie des ancetres des Roumains".

...

identifiait l'ancien espace habite par les Roumains avec

"l'ancienne Moesie Superieure, avec Dardanie et avec les deux Dacies transdanubiennes, c'est-a-dire avec le territoire situe entre Drin et la Bulgarie

d'aujourd'hui, probablement avec de fortes ramifications sur le cours inferieur de la Bulgarie et vers l'ancienne Serdica. .....

Transylvanian Review, vol VII, no. 3 (Autumn 1998, Cluj-Napoca) <> PROFILE
[seful redactiei e prof. dr. Ioan Aurel Pop]

Si ce ne mai spun fanaticii “continuatoristi”? Un exemplu:
QUOTE(Apr 18 2007, 01:27)
Cetateanul lumii nu trebuie sa-si impuieze capul cu toate aberatiile astea si nicio nu o face. In general cetateanul lumii, daca nu e ungur, o va recunoaste pe cea mai pertinenta, cea mai bine documentata si plauzibila care este cea a formarii poporului roman din traco-dacii romanizati atat in nordul cat si in sudul Dunarii. Asta e teoria pe deplin acceptata de toate mediile academice din lume. Spre deosebire de cea imigrationista care mai e sustinuta doar de unguri.

INSA….

Nu exista decât patru medii universitare academice, universitare care s-au ocupat serios de istoria veche a românilor, în ordine cronologica, austriac, românesc, francez si american. Cele trei straine au forta stiintifica de-a-i privi cu condescendenta pe istoricii români si au puncte de vedere relativ unitare. Considera ca vlahii au preluat ultimele vestigii culturale, latinofone ale Imperiului Roman în Balcani, datând din jurul anului 600. Arheologii frnacezi au asteptat cu nerabdare încetarea bombardamentelor NATO în Serbia, în 1999, pentru a intra la siturile arheologice romane din Serbia.

Multi români s-au format prin contrarea unor puncte de vedere vieneze, sunt extrem de politizati si ignora marturiile care nu privesc teritoriul de azi al României. Este de-a dreptul hilara tendinta lor de-a tot ataca asa numite teorii mghiare. Strainii ne privesc ca pe niste oameni ciudati.

De fapt ungurii nu au un punct propriu de vedere, ei nu au facut decât sa selecteze ceeea ce le-a convenit, din anumite lucrari politizate ale scolii vieneze, si sa le tot publice în editii repetate. Robert Roesler însa nu a aparut în limba romåna. Se spune ca Andre Du Nay ar fi de fapt un român care sustine venirea târzie a românilor în Dacia Traiana. A fost nevoit sa scrie sub pseudonim pentru a scapa de serviciile secrete comuniste române. Are o vadita repulsie fata de punctul de vedere "românesc", autoflagelare destul de raspândita printre români.

Este adevarat ca primul punct de vedere mai închegat despre originea românilor a fost unguresc, al unui carturar de la curtea regelui Matia Corvinul. El a a vut mare ecou în operele cronicarilor români sute de ani mai târziu. Dar nu tine de mediile academice moderne. El afirma ca românii se trag din romanii adusi în Dacia de catre Împaratul Traian.

Adrian Bejan scria în ultima lucrare pe aceasta tema ca istoricii straini care nu agreaza originea românilor în traieni sunt mai multi. Sunt tot mai putini aceia care preiau mecanic ceea ce

scrie în tratatele de istorie românesti comuniste sau postcomuniste.

Alte “perle continuatoriste”…

Despre "Cultura Dridu" si falsificarea Istoriei:

QUOTE(Apr 25 2007, 00:20)
Cultura Dridu (sec. VIII-XI).

hahahahahaha...

Aici ai dat-o rau in bara.

cultura Dridu a fost descoperita in urma unei decizii politice venite de la Moscova.

Comunistii ocupanti, prin indivizi precum M.Roller, au rescris istoria. Una din sarcinele impuse
istoricilor/arheologilor a fost sa descopere influenta slava asupra rom^nilor. S-au bagat bani
imensi (ca niciodata) in sapaturi arheologice.

Cand au dat de cultura Dridu prima interpretare a fost: "aici avem o cultura slava cu elemente romanice".
De unde concluzia: slavii traiau laolalta cu latinofonii, ba chiar i-au asimilat.

Partea nasoala pentru astia, este ca la 1953 moare Stalin. Hrusciov incepe cu o noua politica, ceea ce in Rom^nia isi capata rezonanta prin

1955/56. Atunci Dej hotaraste s-o dea pe partea nationalista. Sunt scosi din inchisori sau de pe linia moarta tot felul de istorici interbelici, apare o noua interpretare a culturii Dridu: e vorba de o populatie protoromaneasca. I.Nestor este mentorul.

Dar face greseala sa creeze un paradox: cultura Dridu pare a fi un import de la sud de Dunare, prin urmare este vorba de imigrationism, adica roeslerianism. Nu toata lumea se prinde.

Partea pozitiva a acestei perioade este ca istoriografia interbelica este scoasa la suprafata. Este momentul cand se finanteaza celebrele volume ale Academiei, Istoria Romaniei (4 volume). Aici se spune negru pe alb: teritoriu de formare al poporului rom^n este delimitat la sud de muntii Rodopi, la nord de spatiul intercarpatic (e vorba de Dacia traiana), la vest de Adriatica, la est de Marea Neagra.

Totusi se fac exagerari. Se forteaza nota, ca in cazul culturii Dridu, unde e vorba de o cultura materiala raspandita de o parte si de alta a Dunarii, care reflecta o tehnologie, cum in timpurile noastre blugii (tehnologia lui evreului german Levi Strauss dezvoltata in San Francisco pentru cautatorii de aur in anii 1849 si urmatori)
o tehnologie americana este raspandita pe tot mapamondul. Asta nu spune absolut nimic despre etnicitatea populatiei care foloseste acea tehnologie.

Sau ca sa dau un alt exemplu, mi-am facut un fel de exercitiu, cand vad indivizi pe strada

(vorbesc de Germania, Franta, SUA) sa-i ginesc ca sunt rom^ni.

Intr-o zi, la un targ din Santa Clara, eram atat de convins ca indivizii din fata mea sunt rom^ni incat m-am adresat in rom^neste. Erau unguri.

Habar nu aveau rom^neste. M-am luat dupa vestimentatie si dupa aspecte faciale. Am patit-o in multe locuri. In multe cazuri am nimerit-o. Dar nu intotdeauna. Concluzia: cultura materiala nu este definitorie in ce priveste etnicitatea.

Cel mai bun exemplu este cel al portului popular.

Nu cred ca voi ati apucat-o in stare naturala Romania din anii '60 cand inca portul popular era straia comuna la toti satenii. Era un spectacol fascinant.

Diversitatea era nemaipomenita, reflecta zona, reflecta etniile care coexistau si se influentau. Romania era un mozaic, dar unul frumos, din pacate distrus in anii de dupa 1965, total distrus. A ramas o masa amorfa, grie, lipsita de fantezie.

M-a fascinat totusi sa vad la un Cerbu Carpatin din Brasov cum tiganii au preluat folcorul populatiilor din Rom^nia. Il folosesc la maximum sa se definesca ca natiune.

Cultura Dridu reflecta politizarea de catre comunisti a istoriografiei noastre. Perioada 1948-1955 (perioada lui Roller) interpreteaza cultura Dridu drept o dovada a etnogenezei slave a rom^nilor.

Perioada 1955-1964 este o perioada a recuperarii nationaliste. I.Nestor elaboreaza teoria culturii Dridu ca fiind legata de etnia rom^neasca. Se anunta descoperirea unei populatii proto-romanesti. Se forteaza legatura cu cultura Ipotesti-Candesti pentru a dovedi continuitatea.

Perioada 1964-1989 (perioada nationalismului comunist) duce la exagerari si mai mari. Cultura Dridu devine un epitom al civilizatiei proto-romanesti.

Realitatea insa este….

=======

Aberatia cultura Dridu = cultura proto-rom^neasca este atat de imbecila incat loveste cel mai important argument al continuitatii daco-romane.

Conform teoriei continuitatii daco-romane aceasta a avut loc exact in teritoriul cucerit de romani de la daci. Cultura Dridu a patruns la nord de Dunare din Balcani, ceea ce o face o teorie roesleriana.

De altfel Daicoviciu l-a acuzat pe I.Nistor de roeslerianism.

Cultura Dridu este o cultura cunoscuta in Europa Centrala ca Donau Typus.

Denota o cultura saraca, raspandita pe o arie destul de mare, limitrofacu imperiul bizantin, care incepand cu dinastia macedoniana isi mareste influenta pana la Dunare.

Este o cultura intalnita la numeroase populatii/etnii. IN cazul specific al Romaniei nu denota *nimic* despre etnia rom^neasca.

"….)
ceea ce voi nu puteti pricepe (nationalismul ala tembel de factura comunista v-a facut praf) este structura sociala prin care rom^nii au patruns prin Banat in Apuseni si Maramures. Traiectoria asta sugereaza organizarea lor sociala.

Este importanta relatia cu regalitatea maghiara (rolul regalitatii maghiare in raspandirea rom^nilor la nord de Dunare este esential). Textele slavone din colectia Hurmuzaki si ale lui Ioan Bogdan demonstreaza cu prisosinta structurile sociale ale rom^nilor, relatia cu regalitatea maghiara, raspandirea lor pe teritoriul descris mai inainte: Banat->Apuseni->Bihor->Maramures.

Interpatrunderea sociala a rom^nilor cu slavii este foarte clara in acest moment, o dovedeste structura lor economica-politica-culturala si militara.

Nu putem vorbi de al doilea val, putem vorbi de nenumeratele valuri .

Alte "perle":

QUOTE(Apr 25 2007, 00:53)
“Eu nu am auzit de descoperiri arheologice care sa ateste asezarea bogomililor la nord de Dunare.”

Ce sa raspundem unei astfel de abordari?

De Basarabi ai auzit?
De biserica in muntele de creta ai auzit?
De scrierile alea runice ai auzit?

Au fost mari diferente între diferitele cazuri, dar nu a fost nici un "joint venture" de succes, nici o convietuire reciproc avantajoasa, nici un modus vivendi între localnici si nomazii huni, avari, bulgari, pecengi si cumani veniti din Asia. Hunii au lovit si au dezmembrat comunitatile locale. Cei fugiti nu au mai putut dezvolta decât o cultura saracacioasa. Cultura celor combinati cu invadatorii a devenit pervertita. Atunci s-au anulat sansele ca din colonistii adusi de Traian sa mai avem azi o etnie. Invizibilitatea lor se datora vietii etnice sub cota de navigatie. Existenta lor nu a mai avut importanta, semnificatie în geneza poporului român.

Este adevarat ca viata românilor din prima Bulgaria, dupa Simeon I (893 - 927) a devenit tot mai amara din cauza bizantinilor, aliati cu pecenegii. Probabil ca un val de români se îndreapta spre Vestul Bulgariei spre vaile Iskarului si Vardarului, apoi înspre nord, în sudul Carpatilor Meridionali si peste acestia, inclusiv în Apuseni, unde îi gasim si azi. Eu am numit aceasta migratie

"mica" întrucât, istoric vorbind, nu pare sa fi adus un aport demografic mai mare de 20% din poporul român. Acea insula româneasca a dat si limba noastra literara. Ei s-au cuplat în Ardeal cu marea insula româneasca ce traia de-a o parte si alta a Carpatilor Rasariteni. A fost o strângere a rândurilor românilor, cei de prin Scythia Minor si Pannonia Superior care nu au avut acest instinct au disparut. Desigur ca împrejurarile sociale, economice, militare au dat primele cauze, nu instinctul cultural.

Originea românilor nordici nu poate fi decât în bazinele Dravei, Savei si Moravei, si al Dunarii adiacente. Unii zic ca românii vechi din Slovacia si Polonia au ajuns acolo relativ târziu, nu în secolul al VII-lea. Nu se bazeaza pe nimic si nu au dreptate. Dimpotriva, Jan Duglosz scrie cu totul altceva. Si s-a scris despre faptele de arme, de-a dreptul sinucigase ale românilor din Slovacia.

Si sa reluam putin, ca nu strica:

Poate cineva din "marii patrioti continuatoristi" sa-l acuze pe Istoricul Boia Lucian de a fi "vandut"? Recomand:

1) Lucian Boia, Istorie şi mit în conştiința românească, Ed. Humanitas, seria "Istorie" (coordonată de Sorin Antohi), Buc., 1997, 312 p.
2) Universitatea Bucureşti - Facultatea de Istorie - Centrul de Istorie a Imaginarului, Mituri istorice

românești, sub direcția lui Lucian Boia, Ed. Universității București, 256 p.

Mai cititi feciori "continuatoristi si autohtonisti", - mai cititi....

Daca Philipide si Densusianu "nu-s buni romani", - poate ca nu e nici Lucian Boia....
Poate nici vechii kronicari moldavi nu erau "buni romani"? Sa citam puntin din Grigore Ureche care pe vremea aia STIA mai bine de unde VIN rumanii?
Recomand lecturi a-profundate. In rest, numai de bine.

Ce zice, insa "Letopisetul Stolnicului Cantacuzino"?

"Descrie sintetic recolonizarea Daciei:

Însă dintâi izvodindu-se de rumânii carii s-au despărțit de la romani şi au pribegit spre miiazănoapte. Deci trecând apa Dunării, au descălecat la Turnul Severinului; alții în Țara Ungurească, pre apa Oltului, şi pre apa Morăşului, şi pre apa Tisei ajungând şi până la Maramurăş.

Iar cei ce au descălecat la Turnul Severinului s-au tins pre supt poalele muntelui până în apa

Oltului; alții s-au pogorât pre Dunăre în jos. Şi aşa umplându-se tot locul de ei, au venit până

la marginea Necopolei."

Exista scripte destule in sprijinul Ethnogenesei Sudice (+ Zona din Nord amintita mai sus), numai ORBII nu vor sa vada si sa citeasca. In schimb, - pentru "autohtonism si continuitorism" nu avem decat FACATURI.

Enjoy la Lecturi!

http://www.scriptorium.ro/carti/anonim/letopisetul_cantacuzinesc-text-print.html

----

Revenind:
O origine exclusiv sud dunareana e greu de acceptat, fie si prin prisma deductiei de bun simt ca nu putem avea la sud de Dunare (in zona precizata de mine) numai vlahi/proto-romani iar imediat la N de Dunare numai germanici migratori, slavi, pecenego-cumani, etc. Cu toate ca a fost scurta ca durata, stapanirea imperiului

Roman si-a exercitat influenta lingvistica puternica si in N de Dunare, in zona proxima Dunarii, - m-am referit la asta cand am vorbid despre anumite zone ale Olteniei si Banatului de azi.
Insa trebuie sa intelegem, dupa argumentele prezentate, ca arealul de formare este :
1) relativ restrans;
2) mai mult sudic;
3) datorita presiunii migratoare (rezboaie, incursiuni de prada, etc) populatia latinofona din zona desemnata a fost impinsa treptat pe directiile deja aratate, inclusiv spre N, amestecandu-se cu slavii si ceilalti si in decursul catorva secole desavarsindu-se astfel etnogeneza poporului acesta in secoele 9-10, dupa asimilarea completa a elementului masiv slav.
Asimilarea celorlalte elemente , ma refer la pecenegi si cumani in special, probabil in decursul sec 11-13, nu afecteaza important limba si poporul, - cu toate ca unii autori atribuie aceste faze numele de "etnogeneza tarzie".

In plus, ca sa nu mai reiau mesajele precedente:

http://forum.softpedia.com/index.php?showt...236&st=3906

http://forum.softpedia.com/index.php?showt...p;#entry7817280 (apropos de Djuvara)

http://forum.softpedia.com/index.php?

showt...p;#entry7817090

Si sa nu ne facem ca uitam ce spun cronicile:

"Letopisetul Stolnicului Cantacuzino"

"Descrie sintetic recolonizarea Daciei:

Însă dintâi izvodindu-se de rumânii carii s-au despărțit de la romani şi au pribegit spre miiazănoapte. Deci trecând apa Dunării, au descălecat la Turnul Severinului; alții în Țara Ungurească, pre apa Oltului, şi pre apa Morăşului, şi pre apa Tisei ajungând şi până la Maramurăş.

Iar cei ce au descălecat la Turnul Severinului s-au tins pre supt poalele muntelui până în apa Oltului; alții s-au pogorât pre Dunăre în jos. Şi aşa umplându-se tot locul de ei, au venit până la marginea Necopolei."

"Iar când au fost la cursul anilor de la Adam 6798, fiind în Țara Ungurească un voievod ce l-au chiemat Radul Negrulvoievod, mare herțeg pre Almaş şi pre Făgăraş, rădicatu-s-au de acolo cu toată casa lui şi cu mulțime de noroade: rumâni, papistaşi, saşi, de tot féliul de oameni, pogorându-se pre apa Dâmboviții, început-au a face țară noao."

Indiferent cum ar vrea unii sa rastalmaceasca textul, aflam urmatoarele:

Stramosii nostrii romanici au pribegit catre Nord, peste Dunare. Primul centru de putere a fost -Severinul si prima dinastie -a Basarabilor. De acolo s-au intins: unii pe Olt - Mures - Tisa; altii prin Subcarpati pana la Siret si altii pe Dunare spre Nicopole. La 1290 Radu Negru isi ridica Biserica si Curtea Domneasca pe Arges, dupa ce coboara pe Dambovita si ridica Biserica la Campulung. El este recunoscut ca domnitor peste Boierii Basarabilor. Fost stapanitor peste Almas si Fagaras, Radu Negru este Primul Domnitor al romanilor, indiferent daca avea origine cumana sau nu (vezi Djuvara si altii). Moare ingropat in Biserica Domnesca de la Curtea de Arges.

Grigore Ureche:

"Scriu alte istorii pentru tara noastra a Moldovei, cum au statut pustie 600 de ani, trecind imparatiia slavitului si puternicului Traian imparat [...]. Ce cu voia sfintii sale sa lui Dumnezeu, indemnindu-sa o sama de ficiori de domni den domniile ce au fost pre acele vremi la Rim si cu oamenii lor den Maramuras, viind preste muntii unguresti si preste muntii Tarii Moldovei…”.

Dosoftei:

"Iara intre Bolgaria si intre Machedonia sint rumini din radacina cea batrina, din care s-au latit alalt rumini. Si pentru naselnici ce era tot prin inchisori. Si scotindu-i chesariul Rimului la o treaba slujira bine si *li-au dat un loc ce sa chiama acmu Maramuras*. Dintr-acei rumini a Maramurasului s-au descalecat tara Moldovei…" Sec.XVII - Dosoftei.

Iar dupa cucerirea Balcanilor de catre Otomani, procesul de trecere catre Nord a continuat:

"Inainte cu atitea secole, …au cautat stramosii nostri schei, romani si greci, insufletiti de zelul lor crestinesc impotriva necredinciosilor turci de a scapa de sub jugul turcesc si de nemaipomenitele lor acte de violenta si batjocorire rusinoasa a sfintei credinte crestinesti. Din aceasta cauza ei parasira inca din timpuri imemoriale locuintele lor de pe pamintul turcesc, cutreierind cu mica lor negustorie diferite tinuturi crestine, pina cind in sfirsit s-au asezat dupa starea si averea lor, cu scopul propagarii credintei crestinesti, linga orasul Brasov…" 1737 - Memoriul clerului din Scheii Brasovului catre Carol VI.

Si inca mai sunt multe de spus despre subiect, am

facut-o si in mesajele precedente, exista cronici, exista studii istorice, exista dovezi directe si indirecte care confirma teoria expusa.
In loc sa invatam ce au scris primii cronicari, noi am invatat - tampenia propagandistica a “neclintiri milenare” si alte prostii protocroniste, minciuni fabricate de asa-zisi istorici aflati in slujba Moscovei, ori a unei traco-daco-manii ceausiste, cu teorii etnogenetice fabulos de “originale” si complet false!

Despre proto-romanii din arealul de formare Nord-dunarean:
Am impresia ca si aici se mistifica realitatea istorica, **"momarlanii" si "gugulanii"** fiind prezentati ca urmasi ai dacilor, pe cand acestia, - in opinia mea sunr EXACT URMASII Latinofonilor ramasi la N de Dunare si care au contribuit IMPREUNA CU APORTUL MASIV DE LA SUD DE DUNARE la etnogeneza romanilor. De altfel, zonele montane si sub-montane in care ii gasim si azi se suprapun perfect pe hartile prezentate mai inainte.